

336.222(497.1)
(084.5)

~~3522~~
13
чвб.д
36447

У ИМЕ
ЊЕГОВОГ ВЕЛИЧАНСТВА
ПЕТРА I

ПО МИЛОСТИ БОЖЈОЈ И ВОЉИ НАРОДНОЈ
Краља Срба, Хрвата и Словенаца
МИ

АЛЕКСАНДАР НАСЛЕДНИК ПРЕСТОЛА

На предлог Нашег Министра Финансија, а по са-
слушању Нашег Министарског Савета, решили смо и
решавамо :

ПРИВРЕМЕНИ ЗАКОН
О ДРЖАВНОЈ ТРОШАРИНИ, ТАКСАМА И
ПРИСТОЈБАМА

који гласи :

І. Д Е О

А. Одредбе о Државној Трошарини

Чл. 1.

Изузетно од закона и прописа, који сада у поје-
диним покрајинама Краљевине Срба, Хрвата и Слове-
наца важе, наплаћиваће се државна трошарина у сребру
на подручју целе Краљевине према тарифи у чл. 6
овога закона.

Чл. 2.

Закон о државној трошарини, од 9 новембра 1909 године, Краљевине Србије, сем прописа о уређењу и организацији трошаринских власти (одељак VIII) и формалног поступка око извиђања, суђења и извршења осуда, распростире се на све области Краљевине, а на предмете на које се по тарифи из члана 6 овога закона наплаћује државна трошарина.

Све док Министар Финансија не пропише једнообразни поступак за извиђање, суђење и извршење осуда и за кривице учињене у областима ван Србије и Црне Горе, а за трошаринске предмете обухваћене тарифом из чл. 6 овога закона остају у важности прописи који о томе сада постоје у тим областима. Што се тиче надлежности решавања по трошаринским кривицама; подношења жалби; поступка при прекидању кривичне истраге; ослобођења окривљених лица и одустаје од даљег поступка према овима; величине новчане казне — која изузетно од чл. 34 закона о државној трошарини може бити од пет до десет пута; распореда новца добијеног од казне; претварања новчане казне у затвор; величину и издржавање ове друге казне; застарелости; обнове суђења и повраћаја више или неумесно наплаћене трошарине, — неће се у тим областима примењивати постојећи прописи, него ће ради једнообразности поступка и правичности Министар Финансија прописати о томе нарочити правилник, с обзиром на прописе који о томе говоре у закону о државној трошарини Краљевине Србије од 9 новембра 1909 године.

У погледу накнаде мање прорачунате и наплаћене трошарине на предмете увезене са стране важе исти прописи као и за накнаду царинских дажбина. За трошаринске предмете израђене у земљи Министар Финансија прописаће једнообразни поступак с обзиром на одредбе које о томе постоје.

Чл. 3.

Укидају се: чл. 4 и 76 закона о државној трошарини Краљевине Србије од 9 новембра 1909 године; монопол на алкохол у Србији, који је постојао на основу закона о установљењу нових државних монопола од 3 августа 1893 године; порез на алкохол на пиће у Црној Гори; дацио конзумо са прирезима у Далмацији, али ће се на вина и вински мошт наплаћивати трошарина по стопи у тарифном броју 6 под б) чл. 6; порез и прирез на вино, вински мошт, воћно вино и воћни мошт у Словенији и линијска трошарина у Љубљани али ће се на ове предмете (осем на воћно вино и воћни мошт) наплаћивати трошарина по стопи у тарифном броју 6 под б) чл. 6; трошарина са прирезима на месо у Словенији и потрошарина на месо у Банату, Бачкој и Барањи, Прекоmurју и Међумурју и производни порез на вино у Хрватској, Славонији и Банату, Бачкој и Барањи и Прекоmurју и Међумурју; прописи о наградама за извоз у иностранство алкохола (шпирита), шпиритуозних течности и ракије, а тако исто и превентивни притвор приликом извиђања трошаринских кривица у областима где је постајао.

Чл. 4.

Овлашћује се Министар Финансија да може, ради лакше контроле, прописати облик, величину и састав справа за печење ракије, које ће се у будуће израђивати.

Ко израђује справа за печење ракије, које не одговарају овима, прописаним од стране Министра Финансија, казниће се новчано до 4000 динара за сваки противно прописима израђени казан за печење ракије, поред одузимања казана.

Увоз казана, који не одговарају прописаним условима, забрањен је. Ко противно поступи казниће се до 4000 динара, а увезени казан одузети.

Чл. 5.

Печење ракије из скробних материја и меласе забрањено је. Алкохол (шпиритус) може се производити од тих ствари само у фабрикама, које плаћају трошарину при пуштању алкохола у слободан промет.

Чл. 6.

Т а р и ф а

Државна Трошарина наплаћиваће се на следеће предмете и у износу:

I. На шећер:

а) израђен од шећерне репе или трске, био сиров или рафинисан, изузев онај сируп који се не може употребити за људску храну, од 100 кгр. динара 400.—

б) све друге врсте шећера, који се у месту шећера под а) могу употребити за заслађивање, као: скробни шећер, шећер од воћа, грожђа, слада и кромпира (декстрога, левулоза, гликоза, малтоза) од 100 кгр. динара 80.—

1. *Напомена.* На предмете израђене од или са шећером, као: бонбоне, мармеладе, компоти, заслађено неалкохолне течности, послатице, чоколаде, теста и т.д., који се увозе из иностранства, наплаћиваће се трошарина према количини шећера који садрже. Но ако се такви предмети израђују у земљи трошарина се плаћа само на шећер употребљен за њихову израду.

2. *Напомена.* Монополска такса на шећер укида се.

2. На каву: од 100 кгр. динара 200.—

3. На заменице каве, као: цикорија, житна кава и т. д. од 100 кгр. динара 60.—

4. На пиринач, од 100 кгр. динара 20.—

Напомена. Трошарина на пиринач произведени у земљи плаћа се само при пуштању у промет и потрошњу.

5. На пиво, по хектолитарском степену екстракта, динара 4.—

Но како се у Србији и Црној Гори наплата трошарине на пиво врши по количини т. ј. на 100 литара 40.— динара без попушта 2%, то се од 1 јануара 1922 године има у целој Краљевини изједначити начин прорачуна и наплате трошарине на пиво, па се Министар Финансија овлашћује да то изједначење спроводе не смањујући досадашњу висину оптерећења.

6. На вина:

а) фина вина, као: шампањ, малага, вермут, шери, кинпар, ксерес, малвасија, москато, портвино, капвино, марсала, мадера и њима слична вина, као и сва друга вина, која имају 15% или више алкохола али не преко не 22.5% алкохола, или 5% или више шећерног екстракта, од 100 литара, динара 600.—

б) на сва друга вина, вински мошт и вински кљук, у областима где је и до сада наплаћивана трошарина, од хектолитра динара 35.—
— а кад се ова вина продају у затвореним боцама, од сваке боце до највише 0.7 литра по динара 0.50

1. *Напомена.* На сваку количину преко 0.7 до потпуних 0.7 литра наплатиће се нова цела стопа.

2. *Напомена.* Ова трошарина на вина из тач. б) наплаћиваће се према прописима, који о томе постоје у појединим покрајинама.

3. *Напомена.* Трошарина на вина из тач. б) овог тарифног броја наплаћиваће се без обзира на то што се у земљи, по претходној пријави трошаринској власти и под контролом ове, накнадно зачини или заслади. Ово не важи за шампањ и друга природна јака и слатка вина.

4. **Напомена.** Не плаћа се трошарина из тач. а) и б) на оно вино које виноградар пријаве и употребе за кућну потребу. Ако виноградар упражњавају трговину са алкохолним течностима (ракијом, шпиритом, вином и пивом и т. д.) на велико и мало, и точе ове течности или се баве прерадом алкохолних пића, надлежна финансијска власт одредиће колика ће се количина вина овим виноградарима за кућну потребу одобрити без плаћања трошарине.

5. **Напомена.** Вина која садрже више од 22.5 % алкохола сматрају се већ као шпирит и плаћају трошарину по Тар. Бр. 14. на алкохол по хектолитарском степену.

7. **На екстракте — есенције и етарска уља, без алкохола,** за пиће и косметичке препарате, од 100 кгр. динара 800—

Напомена. Ако су ови екстракти — есенције и етарска уља са алкохолом (и ароматичке есенције) наплатиће од 100 кгр. 1760 динара без обзира на количину екстракта (есенције) и етарског уља и без обзира на јачину алкохола.

8. **На ликер, коњак и рум,** од једног хектолитарског степана алкохола, динара 35—

1. **Напомена.** На ове предмете израђене у земљи од или са алкохолом на који је трошарина већ плаћена, наплатиће се само разлика у стопи трошарине.

2. **Напомена.** На ликер ће се наплаћивати и трошарина на шећер који садржи.

9. **На свеће,** сем лојаних и воштаних без обзира на њихов облик, од 100 кгр. 40—

10. **На електрично осветљење,** и то:
а) од сијалица преко 10 до 32 нормалне свеће, динара 5—

б) преко 32, од сваке нормалне свеће, дин. 0-20

в) на сваку пламену лампу, месечно, дин. 10—

11. **На плин за осветљење,** без обзира од чега се или одакле добија, од кубног метра, дин. 0-40

Напомена уз бр. 10 и 11. У местима где је производња електричне струје за осветљење вароши у рукама општина ове не плаћају трошарину на сијалице које непосредно набављају из иностранства или из фабрика у земљи али само за потребу осветљења вароши. Такође не подлеже оне општине плаћању трошарине на плин за осветљење вароши у чијим је рукама производња плина за осветљење вароши.

12. **На калцијев карбид,** од 100 кгр. дин. 60—

13. **На кресива,** и то:

I. **Цепна:**

а) проста са гајтаном, од комада, динара 0-50

б) са запаљивим течностима:

1) чија тежина није већа од 25 гр. од комада, динара 2—

2) чија је тежина већа од 25 гр. од комада, динара 4—

II. **Асталска и зидна,** од комада, динара 12—

Напомена. Ова се трошарина не плаћа на проста огњила и кремен.

14. **На алкохол (шпирит)** и све шпиритуозне течности, осим у тарифи нарочито споменutih, од једног хектолитарског степена дин. 20—

Напомена. На предмете израђене од или са алкохолом, који се увозе из иностранства, наплаћиваће се трошарина према количини алкохола који садржи. Но ако се такви предмети израђују у земљи трошарина се плаћа само на алкохол употребљен за његову израду.

15. **На ракију,** у областима где је и до сада наплаћивана трошарина, од једног хектолитарског степена, динара 20—

1. Напомена. Ракија, која се увози из иностранства плаћа поред царине и трошарину од 20 динара по хектолитарском степену.

2. Напомена. Изузетно до краја маја 1922. год. одобрава се лицима, која у земљи пеку ракију из властитог производа 25% попушта од горње стопе.

3. Напомена. Неће се наплаћивати трошарина на ону ракију коју појединци пеку из властитих производа како за сопствену потребу тако и за чланове породице или задруге и послуге старијих од 12 година која је код њих на храни и стану, и то:

кад се ракија пече:

а) од воћа са једном коштицом [осим трњина, (кукиња)], вина, винског талога, винске или воћне шире (мошт), грозђа и воде помешане са медом;

б) од дрењина, трњина (кукиња), клека (смрека—боровица), шипкова, јабука, крушака и осталог воћа са више семенки (зрнима), јагода, купина, малина, дуда, зовике (базговина) и осталог воћа чији је плод бобица, корења (сем шећерне репе), винске комине (дропа), и

в) од пресованог воћа са више семенки (зрнима), диња и бундева; —

ако је број чланова породице или задруге са послугом:

I. до четири члана, може пећи: из предмета наведених под а) седамдесет и два часа, под б) стотетрдесет и четири часа, а под в) двестахеснаест часова;

II. преко четири до осам чланова може пећи: из предмета наведених под а) стотетрдесет и четири часа, под б) двестаосамдесет и осам часова, а под в) четиристотине и тридесет и два часа;

III. преко осам до дванаест чланова може пећи: из предмета наведених под а) двестахеснаест часова, под б) четиристотине тридесет и два часа, а под в) шест стотина четрдесет и осам часова;

IV. преко дванаест часова може пећи из предмета наведених под а) двестапедесет и два часа, под б) петстотина и четири часа, а под в) седамстотина педесет и шест часова.

Време означено под бр. I., II., III. и IV. важи за казане просте конструкције чија просторна садржина не износи више од 40 литара. Ако казани имају већу просторну садржину време горе означено одредиће се сразмерно просторној садржини казана, узимајући за основ казан од 40 литара.

Ово важи и за властити производ оних лица, која точе алкохолне течности (ракију, шпирит, вино и пиво) на велико или мало.

Печење ракије из сопствених производа може се вршити у два пута годишње.

16. На оцатну киселину, израђену од дрвета, од 1% јачине, динара 4—

17. На бензин, од 100 кгр. динара 10—

Напомена. Онај бензин који има мању густину од 770% на топлоти од +12° R (+15° C) може се ослободити од плаћања државне трошарине ако се употребљава за индустријске сврхе као средство за лучење и екстраховање; за произвођење топлоте код апретуре текстилне робе; за растапање стаклених крајева за произвођење стакленог бисера, перла, дугмади; за чишћење петролејских јама (окана) и за терање мотора код индустријских предузећа, који производи струју али и у том случају само за осветљење просторија у којима се налази мотор и машине које тера. Ближи услови под којима ће се давати бензин без трошарине прописале се правилником.

Чл. 7.

Сем именованих предмета обухваћених у тарифи чл. 6 овога закона наплаћиваће се још у појединим

покрајинама, по до сада постојећим законима, и на даље:

1. пристојбе од точења пића;
2. контролна пристојба за денатурисање шпирита али у износу од 0.10 динара од 1 литра алкохола, и
3. трошарина на жижице дотле док се на ове предмет не уведе државни монопол.

Чл. 8.

Овлашћује се Министар Финансија да за наплату државне трошарине и за извршење ових прописа о државној трошарини пропише потребан правилник као и казне за противно поступање с обзиром на прописе чл. 2. овога закона.

Чл. 9.

Остали прописи о државној трошарини појединих покрајина у колико нису овим законом и прописаним правилником измењени, допуњени и укинати остају и даље у важности док Министар Финансија не пропише једнообразни правилник за све предмете.

II. ДЕО

Б. Одредбе о таксама.

Чл. 10.

Закон о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године, у колико се односи на следеће тарифне бројеве.

Т.Бр. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10, 12, 13, 14, 17, 25, 31, 33, 34, 36, 41, 42, 43, 44, 45, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 70, 71, 72, 93, 94, 98, 99, 100, 110, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125,

126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 135, 136, 137, 147, 148, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 166, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 268, 270, 271, 272, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 303, 304, 305, 306 и 332, и нови 99. а., 99. б., 101. а. и 252 а, изузетно од закона о пристојбама, који постоје за наплату именовањих такса у осталим покрајинама наше Краљевине — распростире се и важи у погледу наплате ових такса на целокупну територију наше Краљевине, и као измењени, допуњени, повишени и нови гласе:

Т.Бр. 1. — На све писмене или протоколарне представке, поднеске или молбе у опште, осем оних које су оптерећене нарочитом вођом таксом, без обзира на број и величину табака, плаћа се на име таксе, динара . . . 2.—

1. **Напомена.** Ако се на основу молбе има да изда какво уверење, сведоџба, одобрење, допуштење и т. д. мора се за ово положити посебна прописна такса. Ако таква такса није предвиђена наплатиће се такса из Т.Бр. 5, сем случаја ако су такве исправе нарочито ослобођене таксе.

2. **Напомена.** За молбе у судским пословима у покрајинама ван Србије и Црне Горе плаћа се и даље такса предвиђена појединим пристојбинским законима.

3. **Напомена.** Сва ослобођења предвиђена како законом о таксама или законом о пристојбама тако и другим специјалним законима важе и даље.

Т.Бр. 2. — На све прилоге, који се уз молбе, поднеске, жалбе, тужбе и у опште писмене или

протоколарне представке подносе, а нису другим законским прописом нарочитом већом таксом оптерећени, нити од плаћања таксе ослобођени, плаћа се на име таксе, без обзира на број и величину табака, динара 0.50

1. *Напомена.* Ако се на једном или више листова или табака препишу више писмена и у непотврђеном препису поднесу као један прилог наплатиће се такса од 0.50 дин. за сваки од тих преписа.

2. *Напомена.* Ако су оригиналне исправе које се као прилози подносе платили мању таксу мора се приликом подношења платити разлика до 0.50 динара.

Т.Бр. 3. и 4. — На све сведоцбе и уверења, која било приватна лица било власти издају приватним о њиховим личним особинама, односима, способностима, раду и о свему што се њих типати може, плаћа се на име таксе дин. 5.—

1. *Напомена.* Овој такси подлеже и уверења лекара и других стручних лица. Али лекарска уверења, која се издају ученицима и државним службеницима ради оправдања изостанака од школе или службе и сведоцбе о служби и владању која се уписују у путне и служитељске исправе не подлеже такси. Тако исто не подлеже такси овакве сведоцбе и уверења, кад се службено издају на захтев којој власти или која су појединим законима од таксе ослобођена, али се у том случају мора у сведоцби и уверењу означити у коме су циљу издате без таксе и да се за други циљ не могу употребити.

2. *Напомена.* Као уверења сматрају се и све изјаве или забелешке на појединим писменима, којима се од стране надлежног лица у његовој службеној дужности тврди извесан факт те тиме изјава или забелешка добија обележје службеног уверења или службене изјаве.

Т.Бр. 5. — За сва писмена решења, одлуке и обавештења административних власти, као и за решења или осуде, које се доносе по кривицама приватних лица или јавних службеника, које се извијају и казне на основу специјалних закона, у колико за ова решења или осуде није предвиђена нарочита и већа такса, динара 5.—

1. *Напомена.* Као решења сматрају се у покрајинама сем Србије и Црно Горе, сва она решења ма како се она називала (одлуке, обавештења, закључци и т. д.), које издају административне државне и аутономне власти, а која садрже навод да дотично лице има право жалбе на вишу власт.

За решења која се од виших власти издају по жалбама на које је такса наплаћена, неће се приликом издавања наплатити никаква такса.

У случајевима где се појединим лицима дају обавештења или ма каква решења, на која немају право жалбе не плаћа се ова такса, али ако се ипак жале наплатиће им се накнадно такса по овом тарифном броју за већ издато решење.

2. *Напомена.* Ако се тражи издавање каквог одобрења, допуштења или потврђења, на се дотичном лицу ова не издаду, наплатиће се за решење, којима се потражиоци извештавају о одбијању, такса предвиђена овим тарифним бројем. Ако је пак такса за одобрење и т. д. мања онда ће се наплатити само та мања такса.

3. *Напомена.* Ако за какво одобрење, допуштење и т. сл. није предвиђена нарочита такса наплатиће се такса из овог тарифног броја сем случаја ако су такве исправе од такса ослобођене.

4. *Напомена.* У Србији и Црној Гори остају и даље у важности прописи шта се има сматрати решењем.

Т.Бр. 6. — За жалбе против решења ниже административне државне или аутономне власти упућене вишој власти у колико постојећим законима није одређена која нарочита већа такса, динара 5.—

Напомена. Ова такса плаћа се за жалбе на пресуде општинских судова у Србији и Првој Гори по судским (свм кривичних) и осталим административним делима.

Т.Бр. 8. — На све објаве ради материјалне користи и то:

1) које се лене или учвршћују на прозоре, зидове, врата и т. д. од сваког примерка, динара 0-05

— а ако се овакве објаве носе кроз место платиће се за сваку такву објаву, динара 0-50

2) на све написане и насликане сталне објаве или рекламе, које се вешају на разним местима или се налазе израђене на зидовима, оградама, травајима, железницама, железничким станицама и т. д. ма у коме виду, као и на светлосне објаве (рекламе) било помоћу какве пројекције било помоћу комбинације светлих тачака које образују разна слова и т. сл. и то:

а) испод половине квадратног метра величине, годишње, динара 40.—

б) од пола квадратног метра до једног квадратног метра величине, годишње, динара 80.—

в) преко једног квадратног метра величине годишње, динара 150.—

1. **Напомена.** За посмртне плакате, плакате политичке природе, као и објаве државних и повлашћених позоришта само за своја приређивања, неће се плаћати такса из тач. 1 овог тарифног броја.

2. **Напомена.** Плаћање такса по тач. 2. врши се за календарску годину, без обзира на време када се

истиче или рекламирање почиње, а плаћа је сопственик објекта на коме се налази објава или рекламирање врши. У почетку нове године такса се мора платити најдаље до 15 јануара сваке године. Обавеза плаћања почиње од дана када овај привремени закон добије обавезну силу, а Министар Финансија одредиће у „Службеним Новинама“, рок у коме се ове таксе имају платити за 1921 годину.

3. **Напомена.** Казна за неплаћање или на време непријављену рекламу или неплаћену таксу је десетострука.

Т.Бр. 10. — За уговоре, у којима два или више лица уговоре да ће се удружити ради каквог заједничког посла:

1) кад улажу свој труд и имовину без користи појединаца, динара 10.—

2) кад улажу свој труд у циљу користи, динара 20.—

3) кад улажу своју имовину или труд и имовину заједно у циљу користи, и то:

а) друштвене удеонице или акције сталне и привремене, за заједничку тековину, ако исте гласе на име или фирме, од номиналне вредности 20/0

б) друштвене удеонице или акције, сталне и привремене, за заједничку тековину, ако гласе на доносиоца од номиналне вредности . 40/0

в) код свих осталих уговора плаћа се такса према уговореној вредности имовине која се улаже 10/0

1. **Напомена.** За пренос удеоница, које гласе на име наплаћиваће се половина таксе из тачке 3 под а). Кад се два или више друштва споје, па су по раније постојећим прописима платили ма какву таксу, онда ће се горња такса наплатити само на повишени капитал, но ако дотле које друштво није раније никакву

таксу платило, то ће се приликом спајања и на тај капитал наплатити такса по горњим прописима.

Ако се вредност акције повећава тиме што се резервни фондови или што друго претвара у главницу или иначе повећава главница такса ће се наплатити само на повећану вредност акције односно капитала.

2. *Напомена.* Ако које друштво своје удеонице које гласе на име или фирме мења у удеонице које гласе на доносиоца платиће разлику у такси између таксе из а. и б. тач. 3 овог тарифног броја.

3. *Напомена.* На купоне односно дивиденду плаћа се на име таксе 0.50%

Ова такса плаћа се према целокупној суми која се на име дивиденде има исплатити акционарима.

4. *Напомена.* Таксу из тач. 3 плаћају и страна друштва према своме капиталу.

Т.Бр. 12. — За уговоре о куповини и продаји плаћа се такса по вредности и то:

За куповину и продају покретних ствари 1%

За куповину и продају непокретних ствари 5%

1. *Напомена.* Као вредност сматра се куповна цена са свима споредним условима и обавезама. У вредност ствари рачунају се и дугови које купац прима на себе.

Ако се куповна цена плаћа у ратама са каматом, камата се неће рачунати у куповну цену.

2. *Напомена.* Такса из овог тарифног броја плаћа се и у Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи и изузетно од досадашњих прописа и у Словенији, Далмацији, Босни и Херцеговини за све преносе непокретних ствари уз противничнидбу, без обзира на висину вредности и сродства појединих особа.

Укидају се: последњи став § 1, § 2 с тим да место последњег става важе прописи § 16 закона о пристојабама; § 3 и последњи став § 5 закона од 18

јуна 1901. Л.Др.З. Бр. 74 (следствено и други став § 39 наредбе од 15 септембра 1915. Л.Др.З.Бр. 379) за Словенију и Далмацију; и први став § 40 и тач. 4 напомена уз став 3. тарифе из наредбе од 14 октобра 1916. Бр. 13.960 за Босну и Херцеговину.

У Словенији и Далмацији, неће се на таксе из овог тарифног броја наплаћивати никакав ванредни државни прирез.

3. *Напомена.* Остали прописи појединих покрајина о утврђивању тачне вредности остају и даље на снази. Но у покрајинама ван Србије и Црне Горе као минимум узимаће се и даље оне вредности, које се узимају за разрез пореза.

Т.Бр. 13. — За берзанске закључнице о куповини и продаји на берзи, динара 0.20

Т.Бр. 14. — За уговоре о закупу, којима се дају коме непотрошне ствари на употребу за извесно време и по одређену цену, плаћа се такса према вредности закупа 1%

Т.Бр. 17. — За уговоре о размени (промени), којима се једна ствар за другу уступа плаћа се такса према Т.Бр. 12.

Напомена. Ако су предмети размене једнаке вредности, такса ће се одмерити од вредности једног размењеног предмета; но ако су размењени предмети неједнаке вредности, узмеће се предмет, чија је вредност већа.

У случајевима где се размена непокретности врши у циљу, да се земља у пољопривредном интересу арондира т. ј. састави уједно са другом земљом једног од тих господара неће се платити такса према вредности већ само за просто потврђење, односно таксу за исправу.

Ако је разлика вредности између оба земљишта већа од 50% не сматра се да је извршено арондирање, те ће се у томе случају наплатити такса из Т.Бр. 12.

Т.Бр. 25. — За сваки оферат при оферталним лицитацијама, код државних надлештава и самоуправних тела и имовних општина, динара 20—

Т.Бр. 31. — На све врсте меница без обзира да ли су издате у земљи или на страни ако им је плаћање у земљи, као и на менице издате у земљи без обзира да ли ће се платити у земљи или на страни и без обзира на које су време издате, плаћа се:

до	300 динара	0·60
преко	300 „ до 600	1·20
„	600 „ „ 1200	2—
„	1200 „ „ 2000	4—
„	2000 „ „ 3200	6·20
„	3200 „ „ 5000	9·80
„	5000 „ „ 6800	13·20
„	6800 „ „ 10400	19—
„	10400 „ „ 14000	25—
„	14000 „ „ 20000	34—
„	20000 „ „ 26000	43—
„	26000 „ „ 32000	52—
„	32000 „ „ 38000	61—
„	38000 „ „ 44000	70—
„	44000 „ „ 50000	79—
„	50000 „ „ 60000	94—
„	60000 „ „ 70000	109—
„	70000 „ „ 80000	124—
„	80000 „ „ 90000	139—
„	90000 „ „ 100000	154—
„	100000 „ „ 125000	192—
„	125000 „ „ 150000	230—
„	150000 „ „ 175000	268—
„	175000 „ „ 200000	306—
„	200000 „ „ 250000	382—
„	250000 „ „ 300000	458—
„	300000 „ „ 350000	534—

преко 350000 динара до 400000 . . . 610—

„ 400000 „ „ 500000 . . . 760—

преко 500.000 динара на сваку 1000 динара још по 1 динар. Износ испод 1000 динара узима се као потпуни 1000 динара.

1. **Напомена.** Менице издате на страни, којима је плаћање на страни, кад се унесу у земљу и пусте у саобраћај и менице унете у земљу искључиво ради наплате без суделовања власти плаћају на име таксе без обзира на вредност 5. динара.

2. **Напомена.** Менице издате на страни са плаћањем у иноземству када се на њима накнадно означу да се има платити у земљи или се тражи суделовање власти или када се на основу ове менице тражи прибелешка или осигурање мора се претходно платити такса по горњој табели.

3. **Напомена.** На менице издате у земљи мора се према суми употребити одговарајућа таксена хартија меничног бланкета сем случаја кад меница гласи на суму за коју менични бланкет не постоји. Ако се не употребити прописан монополисан бланкет или ако се за менице које гласе на већу суму и за које не постоји бланкет не доплати на прописани начин остатак таксе, сматраће се да такса у опште није плаћена и издавалац и прималац ако сам не пријави неисправност, казниће се двадесетоструким износом целокупне таксе поред редовне таксе. У случају неплаћања таксе из 1 и 2 напомене казниће се овом казном оно лице у чијим се рукама меница нађе.

Т.Бр. 33. — Потврде или признанице којима се потврђује пријем сопствене суме или предмета у име своје или у име другог, — осем признаница по којима се примају суме по текућим или отвореним рачунима, — плаћа се такса по вредности примљеног предмета $\frac{1}{2}$ ‰.

Када се потврђује уз остатак извесне своте у исто време и пријем целе тражбине такса ће се платити према суми целог износа који се потврђује.

1. *Напомена.* Не подлеже плаћању таксе признанице: по којима државне или самоуправне власти враћају неумесно или погрешно наплаћене дажбине и казне, по којима се враћају од стране власти узапђени предмети и друге ствари које је државна или самоуправна власт чувала; разне кауције за извршење предузетих послова; хартија од вредности за осигурање казна; признанице државних чиновника и службеника; пензионера, чиновника на расположењу и лица која примају милостићу, потпору или инвалиду о примању новчаних потраживања од државе, која су последица њихове службе, као платне признанице о пријему дневница и накнада трошкова по закону, као и остало ове природе. Ово важи и за службенике оних установа, завода и задужбина, које стоје под управом државе, и за све самоуправне службенике: окружне, среске и општинске, а тако исто и за све приватне личности, које по налогу или захтеву и у корист државне или самоуправне власти изврше какав посао, као: вештачење, процене, тумачење и томе слично.

Ово ослобођење не односи се на службенике, који примају плате од новчаних завода и других корпорација и приватних лица.

2. *Напомена.* Признанице, којима се потврђује пријем суме у исправи која је састављена о извесном правном послу и признанице на вредност испод 10.— динара не подлеже такође такси.

Т.Бр. 34. — На рачуне, ноте, извештаје и слична писма и т. д. што их трговци и занатлије издају о тражбинама, које потичу из њихова посла, један другом или другим особама без обзира, да ли се у њима посведочава

исплата или не, и јесу ли их издаваоци потписали или не, ако не гласе на већу суму од 100 д. 0.10
преко 100 динара 0.20

Под рачунима подразумевају се и изводи рачуна, а под нотама и пописи робе и њихови преписи (фактура).

1. *Напомена.* Рачуни, који се подносе државним и самоуправним благајницама или благајницама оних установа које су под управом државе, ако се на њима потврђује пријем у рачуну означене суме, а не подноси се посебна признаница за пријем те суме, подлежи такси по Т.Бр. 33. Ако се поднесе и рачун и признаница, онда се за рачун плаћа такса из Т.Бр. 34 а за признаницу такса из Т.Бр. 33.

2. *Напомена.* Књижице по којима појединим лицима трговци или занатлије уписују робу, коју су им отпремили или издали плаћа се на име таксе годишње дин. 1.—

Т.Бр. 36. — На чекове, бонове и признанице по којима се примају или издају суме по текућим или отвореним рачунима, плаћа се такса динара 0.20

Напомена. На чекове поштанских штедионица наплаћиваће се четвртина ове таксе.

Т.Бр. 41. На молбе за разматрање свршених акта где долазе и рачунске књиге, динара 4.—

Напомена. За одобрење разматрања неће се наплатити никаква друга такса.

Т.Бр. 42. — За преписе службених акта и докумената у канцеларији, без оверења; за изводе (изватке) из рачунских или других службених књига које власт води — изузев протоколе (матике) рођених, венчаних и умрлих — наплаћује се од полутабака:

а) кад препис врши приватно лице, дин. 2.—
б) кад препис врши власт, динара 5.—

1. *Напомена.* Ако су акта или документи на страном језику наплатиће се двострука такса.

2. *Напомена.* Ова такса наплатиће се према броју полутабака у оригиналу.

3. *Напомена.* За преписе и изводе (изватке), који се издају службеним лицима за званичну потребу, као и за преписе из катастарских поседничких листова и пописа душа потребних код утврђивања задружног минимума ради одређивања задружног поседа не плаћа се такса из Т.Бр. 42.

Т.Бр. 43. — За потврду или оверење, свију исправа, поред таксе од правног посла и исправе, као и за потврду — оверу свију осталих писмена и акта и оверења преписа, без обзира да ли их власт или друго службено лице оверава:

а) ако та акта нису већа од једнога табака, плаћа се такса, динара 5.—

б) на сваки даљи табак, што преко једног табака пређе још, динара 2.—

Кад се потврђују више примерака оригиналних приватних исправа једне садржине, онда један подлежи плаћању ове прописне таксе, а остали без обзира на број табака по динара 5.—

1. *Напомена.* Кад се потврђују више примерака преписа плаћа се за потврду сваког примерка иста такса.

2. *Напомена.* За оверу сваког потписа или печата било од стране власти било од стране службених лица плаћа се за сваки потпис или печат такса из тач. а. овога тарифног броја.

3. *Напомена.* Такса за оверавање преписаних акта наплаћује се према броју табака у оригиналу.

4. *Напомена.* За преписе који су по 3 напмени Т.Бр. 42 ослобођени од таксе, не плаћа се такса за оверу.

Т.Бр. 44. — За превод акта и исправа кад то врши и оверава Министарско Спољних Послова и наша представништа на страни, плаћа се такса, и то:

а) за превод са европских језика на службени језик наше Краљевине до 100 речи оригинала, динара 20.—
а за сваку даљу реч још по динара 0.20

б) за превод са осталих страних језика на службени језик наше Краљевине или са овог на стран језик или са страног на стран језик, до 100 речи оригинала, динара 40.—
а за сваку даљу реч још по динара 0.40

Т.Бр. 45. — За упоређивање и оверавање туђих превода код Министарства Спољних Послова и наших представништва на страни плаћа се половина таксе из Т.Бр. 44.

Т.Бр. 48. — За радњу код дисциплинарног суда у случају осуде, наплаћиваће се динара 20.—

Напомена. Ова такса наплаћиваће се и код дисциплинских кривица официра и административних војних чиновника.

Т.Бр. 49. За тражење изузећа административних и осталих чиновника у дисциплинском суду, динара 10.—

Т.Бр. 50. — За жалбе против одлука по овим тражењима плаћа се такса по Т.Бр. 6.

Т.Бр. 51. — За молбу за изузетно ступање у поданство, динара— 100.—

1. *Напомена.* Поред ове таксе ако лице буде примљено у поданство плаћа се и такса из Т.Бр. 58.

2. *Напомена.* Лица, која на основу уговора о миру по праву опције прелазе у поданство наше Краљевине, не плаћају ову таксу.

Т.Бр. 52. — За жалбе изјављене Државном Савету против решења или рада свих административних власти, динара 10.—

Т.Бр. 53. За жалбе изјављене Државном Савету против указа и избора у опште, дин. 10.—

Т.Бр. 54. — За решење којим се проглашује село за варошицу (трговиште) или за град, динара 10.000

Т.Бр. 55. — За издавање, продужење и обнављање ванграничних пасоша:

а) за време до шест месеца закључно дин. 10.—

б) за време преко шест до дванаест мес. дин. 20.—

в) за сваку даљу годину још по динара 20.—

г) за исељенички пасош за Америку и прекоморске крајеве, динара 250.—

1. **Напомена.** За случај да се овакав пасош код наших власти у земљи мора и визирати наплатиће се за сваку овакву визу, динара . . . 3.—

2. **Напомена.** Пасош не може бити издан на дуже време од три године.

3. **Напомена.** Лицима, којима страна власт или којима страна дипломатска представништва дотичне земље ускрате даље путовање или улазак у њихову земљу као и лицима, која се у року од десет месеца врате у нашу Краљевину, вратиће се наплаћена такса за исељенички пасош по одбитку редовне таксе из тач. а. односно тач. б.

Т.Бр. 56. — За мали пасош или објаву, дин. 2.—

Т.Бр. 57. — За служитељску исправу са потписом, динара 2.—

За свако даље потписивање код власти, дин. 1.—

Т.Бр. 58. — За декрет на поданство, дин. 400.—

Т.Бр. 59. — За отпуст из поданства, дин. 600.—

Т.Бр. 61. — За месно механско право и то:
а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву, Суботици, Марибору, Сплиту, Новом Саду и Осеку, динара 3000.—

б) у варошима (градовима, окружним местима), динара 2500.—

в) у варошицама (трговиштима, среским местима), динара 2000.—

г) у селима, динара 1500.—

Т.Бр. 62. — За месно кафанско право и то:
а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву, Суботици, Марибору, Сплиту, Новом Саду и Осеку, динара 3500.—

б) у варошима (градовима, окружним местима), динара 3000.—

в) у варошицама (трговиштима, среским местима), динара 2500.—

г. у селима, динара 2000.—

Т.Бр. 63. — За лично механско или кафанско право, динара 200.—

Т.Бр. 64. — За право на точење пића у башти на свако пола године, динара 250.—

Т.Бр. 65. — За право на точење пића у баради на свако пола године, динара 250.—

Т.Бр. 66. — За привремене бараке, код свих радова и предузећа које као неопходне одобрава Министар Унутрашњих Дела или надлежна власт, годишње динара 200.—

Т.Бр. 70. — За допуштање отварања агентурско радње за исељавање, динара 5000.—

Т.Бр. 71. — За потврду трговачког уверења, динара 15.—

За потврду мајсторског уверења, динара 5.—

За потврду калфенског уверења, динара . 1.—

Т.Бр. 72. — За одобрење промене презимена, динара 20.—

Т.Бр. 93. — За одобрење да се отвори ликерџијска или друга која занатска радња за прераду шпиритуса за пиће, динара 400.—

Т.Бр. 94. — За одобрење да се отвори нова пивара или фабрика шпиритуса, динара 1000.—

Т.Бр. 98. — За пријаву држања билијара плаћа се такса, динара 20.—
— а поред тога годишње по динара 50.—

Напомена. Наплата такса по овим стопама почеће од 1 јануара 1922 године од кога ће дана наплату вршити финансијска власт.

Т.Бр. 99. — За допуштење месне полицијске власти или општинске, где нема полицијске, да се може приредити каква игранка, забава, концерат, музичке и певачке вечери и сваковрсна предавања, ватромет, циркуска и акробатска представа, биоскоп и овима сличне и друге представе и забаве — изузев државних и државом повлашћених позоришта, — плаћа се на име таксе, динара 5.—

Напомена. Ова се такса плаћа за свако горње приређивање за време од 24 сата. Ако се у току овога времена од 24 сата приређује више представа плаћа се само једна такса. Али ако би се ове представе или забаве стално за дуже време од једног дана давале, надлежна власт може издати допуштење и на дуже време: недељно или месечно, наплативши унапред за сваки дан таксу од динара 5.—

Ко ово допуштење не тражи 24 сата раније и таксу не плати казниће се десетоструким износом неплаћене таксе. Чиновник пак који ово допуштење изда

без наплате таксе казниће се петоструким износом неплаћене таксе.

После Т.Бр. 99. долази нов Т.Бр. 99 а, који гласи:

Т.Бр. 99. а. — На све улазнице и то:

1) За позоришта и уметничке концерте, плаћа се на име таксе 10⁰/₀ (десет од сто) од вредности продате улазнице; и

2) за биоскопе, кафешантане, кабаре, забаве, циркусе, акробатске, атлетске, мађионичарске, спиритистичке представе, паноптикуме, менаџерије, разне друге изложбе, панораме, фотопластике, трке и у опште за све улазнице у установе где се људи ради забаве и задовољства скупљају плаћа се на име таксе 20⁰/₀ (двадесет од сто) од вредности продате улазнице. Ова такса од 20⁰/₀ плаћа се на улазнице из тач. 1 и сва друга приређивања ако се приређују са играчком (као предавања, вежбе и т. д.).

1. **Напомена.** Код устаноа где се уз улазнице или место улазнице, чија цена није унапред утврђена плаћа добровољни прилог, плаћа се такође 10⁰/₀ односно 20⁰/₀ на име таксе од укупног износа добровољног прилога с обзиром на карактер приређивања из тач. 1 и 2 овог тарифног броја. У том циљу мора приређивач водити тачан списак свих приложеника и суме датог прилога било да се прилог да без улазнице или за улазницу. Ко овај не води или га нетачно води не уводећи имена приложеника или смањујући суму датог прилога казниће се први пут од 500 до 2000 динара, а у сваком поновљеном случају од 2000 до 5000 динара.

2. **Напомена.** Кад се „улази“ плаћају глобалном сумом у виду уписнина у какав клуб, удружење или друштво или у виду сезонске билете или у виду абонамана за извесан број улазака или за уласке у одређе-

ном периоду времена — ова ће се такса наплатити процентуално по горњој стопи према укупно плаћеној суми. У осталим случајевима кад је приступ допуштен без улазнице (улаз слободан) а у локалу се троши пиће и јестиво и у те локале људи се скупљају ради забаве и игранке и задовољства слушајући песму, музику и т. д. гледајући биоскоп, представу и т. д. такса ће се одредити паушално за један дан и дотично време или за једну представу. Ову је таксу дужан платити унапред сопственик предузећа. Плаћању ове таксе подлеже и ноћне радње — јавне тодериране радње. Утврђивање таксе вршиће власт коју Министар Финансија одреди а у сразмеру сума које се просечно наплаћују у дотичном месту од сличних локала на име ове таксе од улазнице.

3. Напомена. Од плаћања такса, за улазнице као и такса „паушалних“ итд. нико не може бити ослобођен ма од кога се, ма на којем месту и ма у чију корист улазнице продавале.

4. Напомена. Забаве на сеоским заветинама и верским прославама и народним свечаностима, ако се одрже на за то одређеним местима, као и концерти и забаве, које приређује школска управа или омладина у корист ученика дотичне школе у школским локалима не подлеже плаћању ове таксе.

Тако исто ова такса не плаћа се за научна предавања, научне и привредне изложбе или вечери и вежбе соколских (орловских) и гимнастичко-спортских друштава. Али ако се уз ове приређују и игранке наплатиће се такса по тач. 2 овог тарифног броја.

Добровољне пожарне дружине, које се саме издржавају, не плаћају у опште ову таксу ако приређују концерте или забаве искључиво у корист набавака потреба у циљу обезбеђења од пожара.

5. Напомена. Противу решења надлежне власти, која је ову таксу утврдила — одредила — има места жалби у року од три дана и то у Србији и Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи, где ову таксу одређују општинске или полицијске власти и среске финансијске управе, одељак финансијске контроле или котарске испоставе — Окружној Финансијској Управи, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза; противу одмерења окружне Финансијске Управе односно Београдског Пореског Одељења, Генералној Дирекцији Посредних Пореза. У осталим покрајинама противу одмерења ових такса које одмеравају порески уреди, одељци финансијске контроле или котарске испоставе, жалба се подноси у року од три дана Финансијској Дирекцији, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

Решења Генералне Дирекције Посредних Пореза донета по овим жалбама извршна су.

Жалбе противу осуда о кажњавању подnose се у року од три дана преко власти која је осуду изрекла и то: у Србији и Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи Генералној Дирекцији Посредних Пореза, а у осталим покрајинама надлежној Делегацији Министарства Финансија. Решење Генералне Дирекције Посредних Пореза односно Делегације извршно је.

После Т.Бр. 99. а. додати нов 99. б. који гласи:

Т.Бр. 99. б. — За опкладе на спортским утакмицама ма које врсте (тотализатер), као што су: трке, регате итд. плаћа се на име таксе од целокупне суме улога 20%

Т.Бр. 100. — За пријаву држања:

а) аутомобила, фијакера, и кола на федерима од комада, динара 200—
б) бицикла, од комада 5—

Поред овога плаћа се годишње за употребу ових подвозних средстава, ако се употребљавају за личну потребу, још годишње и то:

1. аутомобили, динара 1200.—

2. фијакери са запрегом:

а) за фијакер са два коња, динара 200.—

б) за фијакер са једним коњем, динара 100.—

Напомена. Плаћању ове таксе подлеже имаоци ових ствари почев од 1 јануара 1922 године.

После Т.Бр. 101. долази нов Т.Бр. 101.а. који важи за целу Краљевину и гласи:

Т.Бр. 101.а. — За ловачку карту лица, које према законима о лову има право на вршење лова и то право жели употребити у границама закона о лову, било на сопственом земљишту или на земљишту другог, плаћа се такса и то:

а) ако лови сам без пса годишње, динара 30.—

б) ако лови са једним псом, годишње, динара 40.—

в) ако лови са два пса, годишње, динара 50.—

г) ако лови са три и више пса, годишње, динара 60.—

д) за ловца странца без пса дневно, динара 5.—

ђ) за ловца странца са псима, дневно динара 10.—

Напомена. Такса за лов плаћа се ако се лови и без оружја на коњу или са псима или помоћу птица.

Ову таксу не плаћају:

а) чланови владалачког дома;

б) дипломатско и консуларно особље (сем почасних консула) ако нису наши грађани по узајамности;

в) чувари ловишта и заклетци шумски службеници, пољски чувари и пастири.

Лица под в) не плаћају ову таксу само ако лове у своме рејону а са дезвомом власника. Као доказ о ослобођењу од плаћања таксе служи код лица под а)

бесплатна ловачка карта, а за остала легитимација са потврдом о допуштењу ловљења. Слушаоци шумских стручних школа плаћају половину ове таксе.

Где се појаве опасне дивље звери (вуци, медведи и т. сл.) може их убити сопственик земљишта без ловачке карте.

Ловачке карте издају се у времену од 1. августа једне до 31. јула идуће године и такса се наплаћује у целој суми без обзира, да ли се допуштење за ловљење тражи у почетку ловачке периоде или тек у току ове.

Ловачку карту издаје власт која дозвољава ловљење и такса се лежи на допуштењу. Странац ако борави у нашој држави може добити допуштење и ловачку карту само на јемство нашег грађанина, који ће својим имањем јамчити како за исправност тако и за штету коју би странац начинио.

Ловачка карта издаје се само на једно лице са назначењем времена докле важи и како се лов врши: оружјем или без овога, без пса или са овим и са колико — по прекорачењу горе поменутог периода не сме бити.

Сви државни органи који врше ма какву спољну контролну службу и закупци ловишта имају права од свакога затражити на увиђај ловачку карту да се увере о наплати таксе.

2. **Напомена.** Ко лови без ловачке карте или лови са картом којој је рок прошао или лови са туђом ловачком картом казниће се десетоструким износом неплаћене таксе, што не искључује казну по специјалним законима.

Т.Бр. 110. — За уверења о својини и здрављу стоке (сточни пасош), без обзира да ли ће стока бити у промету у земљи или иностранству, плаћа се такса употребом таксене хартије, које има три врсте:

1) за ситну стоку, овце, козе или свиње
динара 0-20

У ово уверење може се уврстити више
комада једнаке врсте ситне стоке, по у том
случају има се још за сваки комад стоке платити
у таксеним маркама — које се лепе и ниште
на уверењу — по динара 0-20

2) За једног коња или рогате марве испод
две године старости или за једно магаре или
мазгу без обзира на старост, динара 0-50

3) За једног коња или комад рогате марве
старије од две године динара 1.—

4) За пренос власништва на купца и то:

а) по комаду ситне стоке, по динара 0-20

б) по комаду стоке из тач. 2 и 3 по
динара 0-50

Ова се такса наплаћује у таксеним маркама и
лепи и ништи на полеђини уверења где се и пре-
нос врши.

5) За уверење превода (на страни језик)
уверења о својини и здрављу стоке (сточних
пасоша) као и за преводе уверења за сточне
сировине, која издају марвени декарни на из-
возним станицама од једнога вагона, динара 5.—

1. *Напомена.* Уверења под 2 и 3 имају
се издати за сваки комад посебно, по ако се
догоди, да се сисајуће ждребе, теле, магаре
или мазга заједно са матером на вашар тера,
може се и оно у исто уверење унети, али се у
том случају мора за сваки такав комад платити
у таксеним маркама још по динара 0-50

По једном уверењу може се извршити промена
само једног власника т.ј. код сваке даље препродаје
истог комада стоке мора продавалац пре него што тај
један комад ради препродаје тера на вашар извадити

ново уверење. Ако се један комад од стоке која је
заједно унесена у уверење прода, то за купљени комад
мора купац извадити ново уверење, а продати комади
имају се отписати на полеђини првог уверења.

Разне врсте стоке не смеју се у једно уверење
уврстити. За неизвршење прописа овог тарифног броја
казниће се сопственик уверења за сваки случај педесетоструким износом таксе коју је требало платити.
Тако исто казниће се и она лица која терају стоку
на вашар без уверења.

Коњи за трке могу се и без оваквих уверења от-
премати али сопственици морају имати потврду над-
лежне месне власти, која мора садржавати име вла-
сника, место одакле је коњ и опис коња, као и по-
тврду, да је коњ отпремљен на или са трке. Ова по-
тврда не подлежи такси.

2. *Напомена.* Стоку без уверења не смеју желе-
зничка или паробродска друштва примати на отпрему.
Ко противно поступи казниће се за сваки случај са
100.— динара.

Т.Бр. 113. — За допуштење приватним
лицима или друштвима, да експлоатишу какву
минералну воду, динара 200.—

Т.Бр. 114. — За одобрење подизања гра-
ђевине на минералним водама и бањама, кад то
врше приватна лица или друштва, динара 100.—

Т.Бр. 115. — За свако допуштење да се отвори
нова или прибави постојећа апотека или дрогерија:

а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сара-
јеву, Осеку, Новом Саду, Суботици, Сплиту и
Марибору, динара 1500.—

б) у варошима (градовима, окр. местима),
динара 1000.—

- в) у варошицама (трговиштима, ср. мести-
ма), динара 600.—
г) у селима, динара 500.—
- Т.Бр. 116.** — За преглед места за апо-
теку, динара 20.—
- Т.Бр. 117.** — За преглед зграде за апо-
теку, динара 50.—
- Т.Бр. 118.** — За допуштење да се апотека или
дрогерија на другог пренесе, плаћа се четвртина таксе
из Т.Бр. 115.
- Т.Бр. 119.** — За допуштење, да се апо-
тека или дрогерија под закуп изда или да се
администратору преда, изузимајући случајеве
кад то власт на основу закона ради, динара 100.—
- Т.Бр. 120.** — За допуштење приватнима,
да држе и продају у својим радњама отровне
ствари, динара 100.—
- Т.Бр. 121.** — За осуде по истрагама
против марвених лекара кад људе лече; ба-
бица, кад лече породиље; апотекара и при-
ватних продаваца лекова, кад се упусте у ле-
чење а немају одобрења за то; против маги-
стара кад се упусте у лечење за које немају
допуштење од надлежне власти, као и против
оних, који без надлежног допуштења држе и
продају лекове, отрове и отровне ствари, плаћа
се у случају осуде, динара 50.—
- Т.Бр. 122.** — За осуде по истрагама про-
тив лекара и апотекара кад би између њих
постојао какав споразум на штету публице пла-
ћа се у случају осуде, динара 50.—
- Т.Бр. 123.** — За осуде по истрагама про-
тив апотекара, кад без допуштења отвори или
затвори апотеку, као и за све кривица које

- нису предвиђене у Т.Бр. 121 и 122 плаћа се
у случају осуде, динара 50.—
- Т.Бр. 124.** — За жалбе против осуда из-
речених по Т.Бр. 121, 122 и 123, динара 6.—
- Т.Бр. 125.** — За уверења о положеном
правозаступничком или јавно-бележничком испи-
ту, динара 30.—
- Т.Бр. 126.** — За свако одобрење о понов-
ном полагању правозаступничког или јавно-бе-
лежничког испита, динара 20.—
- Т.Бр. 127.** — За декрет односно за при-
јаву за правозаступничку или јавно-бележничку
праксу при првом постављењу, динара 400.—
- Напомена.* Ако се јавни бележник поставља и за
правозаступника и обратно плаћа још и половину ове
таксе.
- Т.Бр. 128.** — За декрет односно пријаву:
а) о премештају правозаступника или јав-
ног бележника, динара 100.—
б) о поновном постављању (продужењу рада)
плаћа се такса по Т.Бр. 127.
- Т.Бр. 129.** — За уверење о положеном
судјиском испиту, динара 30.—
- Т.Бр. 130.** — За свако одобрење о нак-
надном полагању судјиског испита, динара 20.—
- Т.Бр. 131.** — За тужбу против судије,
коју приватни преда надлежној власти за кри-
вицу или накнаду штете, коју учини судија у
службеној дужности, динара 20.—
- Т.Бр. 132.** — За сваку тужбу против јав-
ног правозаступника коју приватни поднесе над-
лежној власти за дисциплинске кривице, дин. 10.—
- Т.Бр. 135.** — За тражење да се малолетни
пре рока огласи за пунолетног, динара 50.—

Т.Бр. 136. — За тражење да се неко огласи:

а) за несталог или умрлог, динара . . . 10—

б) за умоболног или распикућу, динара . 10—

Напомена. За нестале и умрле за време рата 1914—1918 године плаћа се четвртина таксе из тач. а.

Т.Бр. 137. — При тражењу, да се поцепана или изгубљена исправа новом замени или огласи да не вреди, плаћа се на вредност до 1000 динара 5—

— даље на сваку стотину још по динара 0·40

Кад на изгубљеној исправи нема одређене количине вредности, плаћа се, динара 10—

Напомена. Ако је ово тражење путем парнице онда се такса наплаћује као при парницама од вредности.

Т.Бр. 147. — За чување тестамент а суду, динара 50—

Т.Бр. 148. — За састав тестамент а пред судијом:

а) у суду, динара 20—

б) ван суда, динара 50—

Т.Бр. 149. — За тражење да се тестамент отвори или обзнани, динара 20—

Т.Бр. 151. — За потврду исправе о усиновљењу, динара 50—

Т.Бр. 152. — За потврду исправе о позакоњењу детета, динара 20—

Напомена. Ако исправе из Т.Бр. 151 и 152 садрже уједно и пренос имовине наплатиће се и прописна преносна такса према природи и вредности тога преноса по постојећим законима.

Т.Бр. 153. — За судско протоколисање фирме или промену фирме, поред таксе за молбу из Т.Бр. 1. и то:

а) акционарских: банкарских, кредитних, штедионичких и у опште новчаних, трговачких и индустријских, динара 1000—

б) занатлијских задруга у Србији и Црној Гори, задруга у осталим покрајинама и штедионица по регулативу, уколико нису нарочитим законом ослобођени, динара 20—

Т.Бр. 154. — За судско протоколисање неакционарских радња, поред таксе за молбу по Т.Бр. 1.:

а) банкарских, динара 2000—

б) мењачких, динара 2000—

в) радња за давање зајмова на залог, дин. 3000—

Кад се ове радње не потврђују под личним или другим именима него под именима, која се обично дају акционарским друштвима, платиће петоструку таксу предвиђену овим тарифним бројем.

Т.Бр. 155. — За судско протоколисање:

а) комисионарске или агентурске извозне радње, динара 400—

б) комисионарске или агентурске увозне радње или мешовите и извозне и увозне, дин. 800—

в) посредничке или сензалске радње, дин. 50—

За молбу плаћа се такса из Т.Бр. 1.

Т.Бр. 156. — За судско протоколисање трговачке или индустријске фирме, поред таксе за молбу по Т.Бр. 1:

а) у Београду, Загребу, Љубљани, Марибору, Сарајеву, Суботици, Новом Саду и Осеку, динара 200—

б) у варошима (градовима, окр. местима), динара 120—

в) у варошицама (трговиштима, ср. местима) и селима, динара 60—

Т.Бр. 157. — За обзнану и протоколисање занатске фирме, поред таксе за молбу из Т.Бр. 1, динара 30—

Т.Бр. 158. — Кад жена обзнањује и протоколише трговачку фирму ако је муж под стеча-

јем или је био под стечајем па повериоце своје није измирио, динара 1000—

Т.Бр. 159. — Кад жена обзнањује и протоколише фирму ма какве друге нетрговачке радње ако је муж под стечајем, или је био под стечајем па повериоце своје није измирио, дин. 500—

1. *Напомена.* Кад се обзнани и протоколише фирма ма какве трговачке или нетрговачке радње, тако, да други неко буде деловођа, плаћа се такса за судско протоколисање предвиђена овим законом, према природи радње, а сем тога и такса из Т.Бр. 163.

2. *Напомена.* Таксе за обзнану и протоколисање свију радња плаћају се и онда, кад се те радње раде уз друге које радње.

Т.Бр. 160. — За обзнану и протоколисање промене фирме свију неакционарских радња плаћа се половина таксе, предвиђених у предњим тарифним бројевима за обзнану и протоколисање појединих фирма.

Т.Бр. 161. — За обзнану и протоколисање филијала свију радња у опште, плаћа се половина таксе предвиђене у предњим тарифним бројевима као и за обзнану и протоколисање главне радње.

Т.Бр. 162. — За објаву о престанку радње плаћа се на име таксе, динара 20—

Када власт сама по службеној дужности чини ову обзнану не плаћа се ова такса.

Т.Бр. 163. — За обзнану и протоколисање пуномоћства, прокуре, деловодства, протоколисање потписа сваког члана управног и надзорног одбора, ликвидационог одбора и сваког члана командитног друштва, као и за промену или брисање истих, плаћа се од сваког лица, по динара 30—

— а за занатлијске задруге у Србији и Црној Гори, задруге у осталим покрајинама и ште-

дионице по регулативу у колико нарочитим законом од плаћања нису ослобођене, динара . . . 5—

Т.Бр. 164. — За протест менице због непријема или неисплате на време код надлежне власти, и то:

а) до 500 динара закључно, динара . . . 5—

б) преко 500 до 1000 динара, закључно, дин. 10—

в) преко 1000 динара 20—

а код кр. јавног бележника:

а) до 500 динара 3—

б) преко 500 до 1000 динара 8—

в) преко 1000 динара 12—

Т.Бр. 166. — За пријаву:

а) мустара, модела или жига, динара . . . 30—

б) патента, динара 50—

Поред овога плаћа се такса:

1. За заштиту: мустара, модела или жига годишње, динара 25—

Ова годишња такса може се платити унапред и за више година рачунајући од дана уписа у регистар.

Такса за прву годину мора се положити при пријави мустре, модела или жига, а такса за следеће године има се положити благовремено пре истека времена за које је такса унапред положена. За случај да се ова такса за заштиту подаже после истека времена има се платити још и накнадна такса за одоцбење 20. — динара.

2. За заштиту основних патената плаћа се такса према времену за које се заштита тражи и то:

за прву годину . . . 50— динара

„ другу „ . . . 60— „

„ трећу „ . . . 70— „

„ четврту „ . . . 90— „

„ пету „ . . . 100— „

„ шесту „ . . . 160— „

„ седму „ . . . 200— „

за осму годину . .	240—	динара
„ девету „ . .	280—	„
„ десету „ . .	360—	„
„ једанаесту „ . .	440—	„
„ дванаесту „ . .	520—	„
„ тринаесту „ . .	600—	„
„ четрнаесту „ . .	680—	„
„ петнаесту „ . .	760—	„

Ове годишње таксе плаћају се унапред бар за једну годину дана рачунајући од дана објаве пријаве, а могу се одмах платити и за више или за свих петнаест година. Годишњу таксу за прву годину треба платити за три месеца по објави. Годишње таксе за другу и остале године морају се положити до истека времена за које је дотле такса плаћена, а најдаље за три месеца по истеку тога рока. Ако се ове таксе полагају са овим закашњењем мора се положити и накнадна такса од 20. — динара за закашњење.

3. За допунске патенте мора се осим пријавне таксе платити за све време трајања њихове важности, највише док важи основни патент, једанпут за свагда, такса од 100 динара. Ако се допунски патент прогласи самосталним патентом, плаћају се годишње таксе као и за основне патенте.

4. За сваку накнадну промену описа проналазка пријављеног за патентирање, ако за то пријавник сам моли, плаћа се на име таксе 20. — динара. Ако се пак промена описа тражи од стране државе не плаћа се ова такса.

5. Сем напред поменутих такса плаћају се при предаји акта још и ове таксе:

I. За сваки приговор против давања патента 25 динара.

II. За сваку жалбу упућену одбору за жалбе 50. — динара.

Ова такса плаћа се и за жалбе патентних заступника (одветника) и патентних инжињера које изјављују против решења о одбијању уписа у регистар, као и на све жалбе против решења: председника управе за заштиту индустријске својине и касационог одбора у дисциплинским предметима.

III. За сваку жалбу упућену касационом одбору 100. — динара.

IV. За сваку тужбу упућену одбору за оспоравање 100. — динара.

V. За упис новопостављених патентних заступника (одветника) или патентних инжињера у регистар 250 динара.

VI. За упис сваке промене у регистар патентних заступника (одветника) и инжињера, односно у списак патентних приправника и забелешке предвиђене уредбом о заштити индустријске својине и правилником за патентне заступнике (одветнике) и инжињере; за упис добровољне или принудне дозволе (лиценце) у регистар; за пренос и упис преноса права индустријске својине; упис и пренос стварног права у регистар, као и упис права онога, који је проналазак у смислу § 14 Уредбе о заштити индустријске својине раније употребавао, поред таксе за правни посао 25. — динара.

VII. За упис — забелешку спора у регистар 20 динара.

VIII. За молбу за одлагање објаве 20. — динара.

1. *Напомена.* Ако се таксе из I до VIII не уплате у потпуном износу или никако сматраће се као да писмено није поднесено.

2. *Напомена.* Патентне исправе и исправе о заштити мустара, модела и жигова не подлеже никаквој нарочитој такси.

3. *Напомена.* Проналазачима који докажу да су сиромашног стања, може се ако затраже патент одо-

брити почек од једне године дана за таксу на пријаву и за таксу за прву годишњу заштиту патента. Уверењем о сиротном стању могу се користити појединци и приликом вођења спорова код управе за заштиту индустријске својине.

4. **Напомена.** У свима случајевима, где се предмет решава по грађанско-судском поступку наплаћиваће се одговарајуће таксе, предвиђене тарифом закона о таксама Краљевине Србије за неспорне и спорне предмете.

5. **Напомена.** У циљу задобијања права индустријске својине, нарочито у погледу заштите првенственог права, поднесена писмена која немају никакву или недовољну таксу, изузетно могу се примити и без таксе, али се молилац мора упозорити на постојеће прописе закона о таксама, да допуну или плати таксу у остављеном року и то само редовну без примене чл. 50 закона о таксама. Таксу за опомену (тар. бр. 46) мора положити.

Кад молилац у одређеном року плати или допуну тражене таксе, писмено ће се сматрати као уредно и благовремено поднесено, иначе оставиће се у акта.

Т.Бр. 200. — За извиђај и осуду о заштити патената, мустара, модела, фабричких и трговачких жигова по осуди, динара 50—

Т.Бр. 201. — За све жалбе по предметима заштите патената, мустара, модела, фабричких и трговачких жигова у колико друга такса није предвиђена у Т.Бр. 166 динара 50—

Т.Бр. 202. — За царинску пријаву коју подносе возилац или доносилац царинске робе, изузимајући поштанску, као и за пријавну листу за царинење златних и сребрних ствари, динара 2—

Т.Бр. 203. — За стоварницу, увозну пропратницу, изузимајући поштанску, и упутницу од сваког колета по динара 0-10

Напомена. Код железничких станица кад ове подносе царинарници стоварнице за царинску робу ова такса не може бити мања од 5. — динара.

Т.Бр. 204. — За спроводницу, која прати домаћу робу, за товарни лист и извозну листу, динара 1.—

Напомена. — Ову таксу плаћају и транзитни товарни листови, као и уметци товарних листова.

Т.Бр. 205. — За сваку царинску декларацију, динара 2—

Т.Бр. 206. — За сваки уметак декларације, динара 1—

Т.Бр. 207. — За ситничку признаницу о наплаћеним дажбинама, динара 0-50

Т.Бр. 208. — За молбу којом се тражи подношење накнадне декларације исте врсте експедиције, 5—

За одобрење кредитовања дажбина које се наплаћују код царинарница на сваких 1000 динара, по 5. —

Напомена. Суме испод 1000 динара узимаће се као цела 1000 динара.

Т.Бр. 209. — За пренос товарног листа на другог; за пренос сместишне робе на другог од сваке декларације, динара 5. —

Т.Бр. 210. — За уверења о пореклу стране робе 0.50—

Т.Бр. 211. — За одобрење, да се уверења о пореклу накнадно поднесу, динара 5—

Напомена. Ова ће се такса наплаћивати и у свима осталим случајевима, кад се тражи и одобрава накнадно подношење других каквих докумената.

Т.Бр. 212. — На уверења о здравствено-сти робе и уверења хемичара о извршеној анализи на страни, ако се не поднесу у потврђеном преводу, динара 5.—

1. **Напомена.** Такса се ова наплаћује и кад се здравственост оверава на декларацији.

2. **Напомена.** На уверења о здравствености сточних производа и на уверења да роба није заражена филоксером у тежини до 5 кгр. не плаћа се никаква такса.

3. **Напомена.** Ова такса из Т.Бр. 212 наплаћиваће се и за све анализе робе, кад се анализа врши по захтеву приватних лица.

Т.Бр. 213. — За одобрење да се увозна роба истовари ван царинарнице и царинског стоваришта:

а) ако роба плаћа царину, динара 10.—

б) ако роба не плаћа царину, динара 5.—

Т.Бр. 214. — За свако одобрење приватног сместишта годишње, динара 100.—

Т.Бр. 215. — За одобрење да се роба, увезена на неизвесну продају, не извезе преко означене већ преко друге царинарнице, као, и да се роба, извезана са правом на повратак не врати преко означене, већ преко друге царинарнице — од сваке декларације динара 10.—

Т.Бр. 216. — За одобрење да роба, увезена са обвезом да се опет извезе, остане у земљи и после рока—од сваке декларације, дин. 10.—

Т.Бр. 217. — За одобрење да се роба предата једној царинарници, упути другој царинарници на царинење; за одобрење да се, пошто је упућена другој задржи и оцарини код те исте или друге царинарнице; за одобрење да се страна роба, пошто је примљена код једне царинарнице и оглашена за враћање из земље

(увоз-провоз) поново у земљи оцарини; за одобрење да се за робу пријављену увозном декларацијом, поднесе провозна или сместишна и обрнуто — од сваке декларације која се замењује, динара 10.—

Т.Бр. 218. — За одобрење да се експедиција робе може извршити ван круга царинарничног, динара 50.—

Напомена. Ова такса наплаћиваће се и за изузетна одобрења, да се експедиција извесне робе може извршити код царинарнице, која за такве експедиције према делокругу свога рада није иначе за то надлежна.

Т.Бр. 219. — За одобрење, да се, пре подношења декларације, могу отворити колета и роба у њима прегледати и премерити, дин. 2.—

Т.Бр. 220. — За одобрење да се могу изузети угледи робе, динара 2.—

Т.Бр. 221. — За одобрење да се може слободно увести из иностранства селибена покућанства; за пролазнице које царинске власти издају двовласницима, динара 5.—

Т.Бр. 222. — За представке, којима се тражи повраћај наплаћених дажбина, кад се утврди да су оне неосноване, сем таксе за представку, за сваку декларацију, или ситничку признаницу, динара 2.—

Т.Бр. 223. — За одобрење накнадног прегледа робе, после извршеног званичног прегледа, динара 5.—

Т.Бр. 224. За уверење, којима царинарнице, на захтев приватних утврђују према стоварницама, пријавама, признаницама и декларацијама, вредност односно количину извезене, увезене, провезене или на сместиште остављене робе плаћа се такса:

а) ако се уверење издаје на основу декларација и осталог из године у којој се уверење тражи, од једне декларације, стоварнице, признанице и др. динара

б) ако се уверење издаје на основу тих докумената за раније године од сваке декларације, стоварнице, признанице и др., дин.

Т.Бр. 225. — За свако одобрење да пријављени кандидат може полагати испит за царинског посредника, динара

За уверење о положеном испиту на царинског посредника, динара

За уверење да ко може упражњавати шпедитерску - посредничку - радњу на царинарницама за сваку царинарницу, динара

За свако одобрење да помоћници царинских посредника могу радити код царинарнице, као и за одузимање овога права, за сваки случај по динара

Т.Бр. 226. — За уверење царинског биро-а о каквоћи робе и примени тарифе, поред трошкова за испитивање, кад је само један углед, дин. — за сваки даљи углед још по динара

Т.Бр. 227. — За жалбе против уверења царинског биро-а, динара

Т.Бр. 228. — За наредбу да се исправи прорачун у декларацији, кад декларант робу пријави на своју штету; за дозволу да се роба извезе ван стоваришта царинарнице, динара

Т.Бр. 229. За извиђај и осуду по законима: пореским, царинским, трошаринским, таксеним, о државним монополима, сахарину и других финансијских закона, као и по законима о контролисању чистоте злата и сребра, о увозу и производњи барута и осталих распрскавајућих материја, о класној лутрији, код помор-

2.—

10.—

50.—

100.—

200.—

50.—

5.—

1.—

5.—

5.—

1.—

ских и речних власти, плаћа се такса према величини одмерене казне:

до 100 динара закључно, динара	5.—
преко 100 до 300 " " "	10.—
" 300 " 500 " " "	15.—
" 500 " 1000 " " "	30.—
" 1000 " 2000 " " "	60.—
" 2000 " 3000 " " "	90.—
а на сваку даљу 1000 динара још по динара . . .	5.—

1. Напомена. Таксе побројане у Т. Бр. 229 плаћају се по осуди.

2. Напомена. Код свију фискалних кривица у случају кад има више окривљених лица или више дела, па се предмет расправи једном осудом, таксе за осуду досуђивање се од сваког осуђеног лица, без обзира на број учињених дела.

Т.Бр. 230. — За жалбе против осуда по законима поменутих у Т.Бр. 229. — динара — за жалбе против осуда по Т. Бр. 229 изјављене Државном Савету, Касационом Суду или финансијском управном Судишту, динара

Т.Бр. 232. — За решење да се произвођачу дувана учини позајмица из државне касе, динара

Т.Бр. 233. — За жалбе против комисије за откуп дувана, динара

Т. Бр. 234. — За допуштење о провозу кроз земљу монополских предмета и то:

а) у количини испод 1000 кгр. динара
 б) преко 1000 кгр. за сваку 1000 још по динара

Т. Бр. 235. — За допуштање продаје дувана на ситно, цигар-папира, денатурисаног алкохола, поштанских и таксених вредности и монополисаних хартија, и то:

- а) у Београду, Загребу, Љубљани, Мари-
бору, Новом Саду, Осеку, Сплиту, Сарајеву и
Суботици, динара 30.—
б) у варошима (градовима, окружним ме-
стима) динара 15.—
в) у варошицама (трговиштима, среским ме-
стима), динара 10.—
г) у селима, динара 5.—

1. *Напомена.* Ова ће се такса наплаћивати и за допштење продаје барута.

2. *Напомена.* Пуни инвалиди плаћају половину горње таксе.

Т.Бр. 236. — За сваку јединицу (шпил) карата или домина за играње, динара 15.—

Напомена. Сви они код којих се нађу карте и до-
минс, за које није плаћена такса по овоме закону,
дужни су исту платити до 1. октобра т. год., у противном
казниће се десетоструким износом таксе коју је тре-
бало платити, поред редовне таксе.

Консуларне таксе

Т.Бр. 237. — За издавање, продужење и обнав-
љање пасоша:

- а) за време до 6 месеца закључно, дин. 10.—
б) за време преко 6 до 12 месеца за-
кључно, динара 20.—
в) за сваку даљу годину још по динара 20.—
г) за исељенички пасош за Америку и пре-
коморске крајеве, динара 250.—

1. *Напомена.* Ни једна власт не може
издати пасош на дуже време од три године,
но ако се издају какве друге путне исправе,
које не могу важити више од месец дана, на-
платиће се такса од динара

2. *Напомена.* Све консуларне власти, и оне које
ту дужност отправљају водиће нарочити списак о др-
жављанима наше Краљевине у свом кругу и о узимању
и обнављању пасоша.

При обнављању пасоша мора се такса наплатити
и за време, за које је пропуштена наплата ове таксе,
због необнављања на време, а наплатиће се на старом
примерку пасоша, који остаје у архиви дотичне кон-
суларне власти.

Консуларне власти дужне су настати законским
или уобичајеним путем, да сви држављани наше Кра-
љевине имају пасоше и на време их обнављају.

3. *Напомена.* А упис у регистар поданика који
станују у иностранству, ако се пријаве за упис после
шест месеца од дана доласка или после шест месеца,
од дана позива путем јавности од стране консуларне
власти, наплатиће се такса од 3 динара, без обзира
на број чланова породице. Ако се пак врши само из-
мена, допуна или исправка наплатиће се за сваку из-
мену, допуну и исправку на име таксе по 0.50 динара.

4. *Напомена.* За упис наших поданика у
регистар ради доставе поштанских пошиљака
плаћа се годишње динара 20.—

5. *Напомена.* Прописи 3 напомене уз ТБр. 55
важе и овде.

Т.Бр. 238. За визу пасоша и то:

- а) страних држављана по реципроцитету с тим да
по вредности не може бити мања од 10 динара.
б) наших држављана, од сваке визе по дин. 3.—

1. *Напомена.* Споразумно са Министром Ино-
страних Дела Министар Финансија може таксу из тач.
а) овога тарифног броја по начелу реципроцитета и
повећати и смањити.

2. Напомена. Власти пограничне дужне су на неvizирани пасоше наплатити прописану законску или уговорену таксу за визу.

Према томе и све власти у Краљевини код којих се врши визирање пасоша страних држављана, наплаћују такође ову таксу у горњем износу, ако се друго не нареди с обзиром на 1. напомену.

3. Напомена. За визирање посмртних пасоша, осим посмртних пасоша наших ратника или избеглица, наплатиће се двострука такса из тач. а. овог тарифног броја.

Т.Бр. 239. — За тражење и извештај о отумаралим лицима, која живе у нашој Краљевини или ван Краљевине, динара 10.—

Т.Бр. 240. — За молбу да се извесном лицу у нашој Краљевини или ван ове изврши какво приватно саопштење, динара 10.—

1. Напомена. Ову таксу и таксу из претходног тарифног броја дужне су наплаћивати и полицијске власти, када се молбе преко њих предају, а тиче се лица која станују ван наше Краљевине.

2. Напомена. У случају да приватно лице обичном молбом тражи од консуларне власти да му она наплати извесио новчано потраживање и наплаћена сума достави, наплатиће се, поред накнаде трошкова за доставу, на име таксе, од наплаћене суме 0.50⁰/₀.

3. Напомена. Ако се консуларној власти пошаље извесна сума само ради доставе другом лицу, наплатиће се, поред накнаде трошкова за доставу, од суме која се има доставити 0.25⁰/₀.

Ове таксе из 2. и 3. напомене не наплаћују се ако се консуларној власти предају суме приликом бројолома или друге несреће за морнаре и њихове породице

4. Напомена. Ако приватно лице тражи од консуларне власти да се друго лице позове

позивом ради доласка до консуларне власти наплатиће се за овај позив динара 5.—

Т.Бр. 241. — За лист пребивања за једну годину, динара 3.—

Напомена. За обнављање листа или дупликат плаћа се иста такса.

Т.Бр. 242. — За сваки састав или продужење уговора, поред таксе од правног посла или исправе, динара 20.—

1. Напомена. Такса за правни посао наплатиће се по закону о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године и овом закону, у колико су поједини прописи измењени.

2. Напомена. За отказ уговора плаћа се на име таксе, динара 10.—

3. Напомена. За састав протокола о ма каквом другом послу, за који није предвиђена нарочита такса, плаћа се динара 20.—

4. Напомена. За молбу и остали рад за ма какву обзнану путем јавности у приватном интересу, поред накнаде трошкова, динара 20.—

5. Напомена. За упис ма каквих исправа у целини у књигу нотарских акта када је ту исправу само приватно лице саставило плаћа се од табака, динара 20.—

Т.Бр. 243. — За потврду уговора из Т.Бр. 242, динара 5.—

Т.Бр. 244. — За састав тестаментa или кодицила:

а) у канцеларији, од табака, динара 20.—

б) ван канцеларије од табака, динара 50.—

Т.Бр. 245. — За чување тестаментa или кодицила урачунавајући и састав протокола, дин. 50.—

Т.Бр. 246. — За молбу о отварању тестаментa, динара 20.—

Т.Бр. 247. — За састав пуномоћја:

а) генералног, динара 20.—

б) специјалног, динара 10.—

Т.Бр. 248. — За састав инвентара, од табака, динара 30.—

Т.Бр. 249. — За стављање службених печата на дућан или ствари, динара 10.—

Т.Бр. 250. — За скидање тих печата, дин. 10.—

1. *Напомена.* — У случајевима где консуларна власт пред локалном влашћу у интересу приватнога лица присуствује код рочишта, расправа, код стављања и скидања печата, код секвестра, јавних лицитација, и осталих сличних послова, платиће интересовано лице таксу према пробављеном времену, за пре подне 30 динара а ако и по подне присуствује још 20 динара на име таксе.

2. *Напомена.* Ако консуларна власт у интересу појединаца у другим случајевима, изузев оне из прве напомене, само интервенише код локалних власти или других посланстава, наплатиће се половина таксе из 1. напомене.

3. *Напомена.* Ако консуларна власт испитује и одобрава туторске и кураторске рачуне, наплатиће од првог табака 15.— динара, а за сваки даљи табак још по 8.— динара.

Т.Бр. 251. — За свако издано решење и сличан акт, динара 5.—

Напомена. Ако пак консуларна власт има само да достави приватноме лицу какво решење страних локалних власти или страних консулата, наплатиће се од приватног лица за ову доставу такса од 3.— динара.

Т.Бр. 252. — За оверу потписа и печата страних или наших државних власти, за сваки потпис и за сваки печат, по динара 5.—

После тарифног броја 252 долази нов Т.Бр. 252-а који гласи:

Т.Бр. 252. а. — 1. За долазак и одлазак пароброда и пловних објеката у луци и пристаништима на мору, рекама и језерима у којима се налази консуларна власт у колико је предузета трговачка операција, укрцавање или искрцавање путника плаћа се такса по тонама и то:

а) за пароброде мале морске обалске пловидбе и пловне објекте на рекама и језерима до 50 метара кубних нето просторне садржине без таксе

б) за пароброде велике морске обалске пловидбе од регистарске тоне, динара 0.10

али износ ове таксе не може бити већи од дин. 20.—

а за пловне објекте на рекама и језерима изнад 50 до 200 м³ нето просторне садржине т.ј. за дрварице и тегленице по свакој дрварици и тегленици, динара 10.—

в) за пароброде дуге морске пловидбе за сваки пароброд, динара 20.—

а ако тонажа износи преко 200 регистарских тона, још за сваку регистарску тону преко 200, динара 0.05

али износ ове таксе не може бити већи од дин. 100.—

а за пловне објекте на рекама и језерима изнад 200 м³ нето просторне садржине т.ј. за дрварице и тегленице од сваке дрварице и тегленице, динара 20.—

г) за пароброде и реморкере на рекама и језерима од сваког пароброда, динара . . . 30.—

1. *Напомена.* Пословање консуларних власти које се односи на долазак и одлазак пароброда, обухвата састав конституата, преглед и потврду пописа момчади, здравственог листа, манифеста пароброда, товарног листа, визирање бродског дневника крманоша и машиниста,

(потврде о извршеном прегледу бродског ормана са лекаријама) као и све остале званичне радње које се одnose на пловидбу, у колико за поједине послове није предвиђена нарочита такса.

2. *Напомена.* Чиста садржина у тонама узима се из регистарског листа.

3. *Напомена.* Ако се пароброд и пловни објекат у једном путовању дотиче више лука и пристаништа наплатиће се ова такса само у последњој луци или пристаништу у износу предвиђеном под б., в. и г. тач. 1. Напротив у међулукама и међупрестаништима наплаћује се само половина ове таксе.

4. *Напомена.* Ако пароброд или пловни објекат по унапред објављеном реду вожње врши периодично путовање, наплаћује се од њега такса само у половини стопе из тач. 1. под б., в. и г. односно напомене 3 при чему се не сматра као једна вожња одлазак и повратак.

5. *Напомена.* Ако пароброд и пловни објекат не предузима никакве трговачке операције, нити укрцавање или искрцавање путника, наплаћује се од њега такса само у четвртини из тач. 1. у колико је долазак или одлазак пароброда и пловног објекта извршила консуларна власт која се налази у луци или пристаништу.

6. *Напомена.* Ако се пароброд или пловни објекат само због више силе или само због допуне хране или угљена дотиче луке или пристаништа није пароброд или пловни објекат дужан платити таксу, ако одмах после престанка ових разлога луку или пристаниште напусти.

2. Ако се по извршеном одласку пароброда или пловног објекта има још једном предузети пословање које спада у надлежност консуларне власти наплатиће се такса од динара . 4—

3. За решење о замени заповедника брода или пловног објекта:

а) код пароброда мале морске обалске пловидбе и пловног објекта по рекама и језерима до 50 м³ нето просторне садржине, динара . . 4.—

б) код пароброда велике морске обалске пловидбе и пловних објеката по рекама и језерима изнад 50 до 200 м³ нето просторне садржине, динара 8.—

в) код пароброда дуге морске пловидбе и пловних објеката по рекама и језерима изнад 200 м³ нето просторне садржине, динара . . . 12.—

г) за пароброде по рекама и језерима, дин. 16.—

4. За сваки упис у књигу момчади за свако лице, динара 0.50

5. За сваки састав новог пописа момчади сталн такса, динара 4.—
а за свако лице још по динара 0.50

6. За ма какву забелешку у уписни лист или уверење о народности:

а) за пароброде мале морске обалске пловидбе или пловних објеката по рекама и језерима до 200 м³ нето просторне садржине дин. 3.—

б) за пароброде велике морске обалске пловидбе и пловне објекте по рекама и језерима, динара 5.—

в) за пароброде дуге морске пловидбе и пароброде по рекама и језерима, динара . 10.—

7. За издавање привременог путног листа за шест месеца:

а) за пароброде мале морске обалске пловидбе и пловне објекте речне и језерске до 50 м³ нето просторне садржине, динара . . . 10.—

б) за пароброде велике морске обалске пловидбе и пловне објекте речне и језерске

изнад 50 до 200 м³ нето просторне садржине т. ј. за дрварице или тегленице, динара . . . 20.—

в) за пароброде дуге морске пловидбе и пароброде и пловне објекте речне и језерске изнад 200 м³ нето просторне садржине т. ј. за дрварице или тегленице, динара 30.—

8. За обнављање или продужење привременог путног листа плаћа се иста такса из тач. 7.

9. За пријаву незгоде, које су се десиле броду и пловном објекту:

а) за пароброде мале морске обалске пловидбе и за пловне објекте по рекама и језерима до 50 м³ нето просторне садржине, дин. 4.—

б) за пароброде велике морске обалске пловидбе и за пловне објекте по рекама и језерима изнад 50 м³ до 200 м³ нето просторне садржине, динара 8.—

в) за пароброде дуге морске пловидбе, за пароброде и пловне објекте по рекама и језерима изнад 200 м³ просторне садржине т. ј. дрварице или тегленице, динара 16.—

10. За састав записника о тим незгодама:

а) за пароброде мале морске обалске пловидбе и за пловне објекте по рекама и језерима до 50 м³ нето просторне садржине дин. 6.—

б) за пароброде велике морске обалске пловидбе и за пловне објекте по рекама и језерима изнад 50 до 200 м³ нето просторне садржине, динара 12.—

в) за пароброде дуге морске пловидбе, за пароброде и пловне објекте по рекама и језерима изнад 200 м³ нето просторне садржине дин. 24.—

11. За решење, којим се одређују вештаци (експерти) било за испитивање аварија

на лађи и пловном објекту, било за који други посао, поред трошкова вештацима, динара . . . 10.—

12. За оверу извештају вештака односно распореда (dispatche) штете код аварија, дин. 10.—

13. За уверење или потврду о здравственом стању путника, динара 5.—

14. За уверење или потврду о здравственом стању робе, динара 15.—

15. За уверење или потврду о пореклу, утовару и о дестинацији робе плаћа се такса према вредности робе и то:

до 2000 динара 5.—

а преко ове суме, динара 10.—

1. *Напомена.* Моторни чамци спадају у категорију пароброда за речно и језерско бродарство (путничких или реморкера) те према томе потпадају под исте таксе. Изузимају се они моторни чамци који служе у чисто спортске сврхе.

2. *Напомена.* Изузетно од чл. 10 закона о таксама Краљевине Србије све таксе које се полажу код консуларних власти плаћају се у готову новцу у злату а шаљу Главној Државној Благајни. Ближе одредбе прописаће Министар Финансија.

Т.Бр. 257. — За допуштење слободне инжињерске праксе:

а) у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву, Суботици, Новом Саду, Марибору, Осеку и Сплиту, динара 250.—

б) у местима преко 10.000 становника, дин. 100.—

в) у осталим местима динара 50.—

1. *Напомена.* Плаћању ове таксе подлеже и чиновници у пензији, који желе радити инжињерске послове.

2. *Напомена.* За одобрење Министра Грађевина, да неко може учествовати на јавним лицитација за

давање свију грађевинских послова у израде, плаћа се половина такса према местима из а, б и в овога тарифног броја.

Т.Бр. 258. — За допуштење да може ко вршити премер земљишта, динара 20—

Т.Бр. 259. За тражење линије за грађевине:
у Београду, Загребу, Љубљани, Сарајеву,
Суботици, Новом Саду, Марибору, Осеку дин. 50—
у местима преко 10.000 становника дин. 30—
у осталим местима, динара 10—

Т.Бр. 260. — За одобрење копирања плана код Министарства Грађевина и других власти, кад то копирање траже приватни, поред накнаде трошкова око копирања, динара 50—

Напомена. Ако се тражи и овера копираног плана плаћа се за оверу таксе, динара 100—

Т.Бр. 261. — За одобрење да се подузетницима јавних грађевина накнадно изда оверена копија плана, поред накнаде трошкова око копирања, динара 150—

Напомена. Прописи Т.Бр. 260 и 261 важе и за планове које Министарство Саобраћаја накнадно издаје.

Т.Бр. 262. — За тражење техничког прегледа у опште где није у питању констатовање зараде, динара 10—

Т.Бр. 263. За свако тражење техничког прегледа кад се каква грађевина као свршена има да преда и то:

а) у варошима, градовима, варошицама и трговиштима, динара 50—

б) у селима, динара 20—

Т.Бр. 264. — За свако тражење техничког прегледа оправке грађевине:

а) у варошима, градовима, варошицама и трговиштима, динара 30—

б) у селима, динара 10—

Т.Бр. 265. — За накнадне диспозиције пошљаоца о томе: кад се раскине возарински уговор да се пошљка врати натраг у отправну станицу; да се упути у другу станицу; да се изда другом примаоцу и т. д. поред таксе железничком тарифом прописане, динара 2—

Т.Бр. 266. — За повуке по предаји, при исплати, од исплаћене суме од 100 динара 0·20

1. *Напомена.* Ова такса ни у ком случају не може бити мања од 0·20 динара.

2. *Напомена.* За званичну потврду упутне железничке станице да је извесна роба издана примаоцу плаћа се на име таксе, динара 1—

Т.Бр. 268. — За тражење за исплату рефакција, динара 5—

Т.Бр. 270. — 1. За сведочанство о свршеној поштанско-телеграфској школи наплаћује се и то:

а) за виши течај, динара 10—

б) за нижи течај, динара 5—

2. За одобрење полагања:

а) поновног испита у поштанско-телеграфској школи за сваки предмет, по динара 10—

б) накнадног испита у поштанско-телеграфској школи са сваки предмет, динара 15—

Т. Бр. 271. — За телеграме, којима се захтевају од железничких станица вагони за превоз путника, робе или стоке, или поручује угаљ код управе државних рудника, као и телеграмима између управе и секција приватних предузећа за грађење државних железница дин. 2—

Т.Бр. 272. — За одобравање правила (статута) свију акционарских друштава од предвиђеног капитала на 1000 динара 1—

За одобрење измена у правилима (статутима) плаћа се 50— динара

Али ако се изменама правила повишава капитал наплатиће се цела стопа таксе и то само на повећану суму капитала

1. *Напомена.* Ову таксу плаћају и инострана друштва према њиховом капиталу.

2. *Напомена.* Ако се у којој покрајини не врши нарочито одобравање правила, ова ће се такса наплатити код суда приликом протоколисања поред таксе за протоколисање.

Т.Бр. 274. — За преглед и жигосање мера и справа за мерење и испитивање чистоте злата и сребра плаћа се такса према тарифи коју Министар Трговине и Индустрије пропише на основу закона о мерама и законџа о испитивању чистоте злата и сребра.

Напомена. Начин повраћаја ове таксе прописаће се правилником.

Т.Бр. 275. — За молбу којом се тражи концесија за индустријско предузеће, динара . . . 50.—

Т.Бр. 276. — За повластицу за индустријско предузеће, динара . . . 500.—

Т.Бр. 277. — За пренос повластице, дин. 500.—

Т.Бр. 278. — За измену ове повластице, динара . . . 100.—

Т.Бр. 279. — За одобрење стружнице на приватном, општинском, сеоском, манастирском или црквеном земљишту, или за продужење радње на раније одобреној стружници на свако тестере право или кружно, годишње и то:

а, за домаће стружнице (поточаре), дин. 20.—

б, за вештачке стружнице (парне) електричне турбине, динара . . . 30.—

Т.Бр. 280. — За пријаву за сечу горе ради преrade за препродају (спекулацију) или за употребу на грађевинама узетим у израду путем лицитације или погодбе:

а, у приватним забранима за сваки забран, динара . . . 10.—

б, у државним, општинским, сеоским, манастирским и црквеним шумама за сваку шуму по динара . . . 12.—

Т.Бр. 303. — За пријаву ради уписа у државни регистар пловних објеката, добијања патента и одобрења пловидбе пловног објекта на рекама и језерима, динара . . . 10.—

а поред тога плаћа се:

I. За упис пловног објекта у државни регистар:

а, за парне или моторне пловне објекте: путничке и мешовите, од сваког м³ бруто просторне садржине (регистроване тонаже), дин. . . 1.—

реморкери и остали типови од сваког м³ бруто просторне садржине (регистроване тонаже), динара . . . 5.—

б, за тегленице од сваког м³ бруто просторне садржине, динара . . . 3.—

в, за дрварице од сваког м³ бруто просторне садржине, динара . . . 2.—

г, за дереглије од сваког м³ бруто просторне садржине, динара . . . 1:50

д, за све остале пловне објекте од сваког м³ бруто просторне садржине, динара . . . 1.—

II. За сваки уписни лист, динара . . . 5.—

III. а) за патенте паробродске, динара . 250.—

б) за патенте осталих пловних објеката: до 50 бруто тона просторне садржине, дин. 20.—

преко 50 до 300 бруто тона просторне садржине, 50.—

преко 300 бруто тона просторне садржине, динара 100.—

IV. за одобрење за пловидбу:

а, за путничке пароброде годишње:

до закључно 200 путника, динара 200.—

преко 200 до 500 путника, динара 300.—

преко 500 путника, динара 500.—

б, за теретне пароброде — реморкере годишње:

до закључно 100 коњских снага, динара 200.—

до закључно 250 коњских снага, дин. 250.—

до закључно 500 коњских снага, дин. 300.—

преко 500 коњских снага, динара 400.—

в, за шлепове, дрварице, дереглије, чамце и остале пловне објекте, годишње:

до 50 нето тона просторне садржине, дин. 25.—

преко 50 до 200 нето тона просторне садржине, динара 50.—

преко 200 до 400 нето тона просторне садржине, динара 100.—

преко 400 нето тона просторне садржине, динара 150.—

г, за моторне чамце парне и гасне у опште годишње, динара 150.—

д, за сплавова да плове низ воду од сваког сплава, без обзира на његову величину по дин. 20.—

ђ, за превоз скелом, годишње динара 50.—

Сви сопственици пловних објеката морају се у року од 60 дана од дапа обзване овога закона пријавити Дирекцији за Речно Бродарство и тражити: упис у државни регистар пловних објеката, уписни лист, патент и одобрење за пловидбу и платити све

прописане таксе за ову годину. Ко то не учини казниће се наплатом троструког износа поред редовне таксе.

V. За сваки пловни објекат без разлике заставе који улови у које пристаниште наше Краљевине, или коју другу тачку речне обале и тамо обави трговачку операцију, има се платити надлежној капетанији пристаништа таксе:

1. За пловне објекте кад долазе из иностранства и пристају у једној и истој календарској години:

а) од првог и другог путовања:

парни или моторни пловни објекти: путнички и мешовити од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 0.40

реморкери од сваког м³ бруто просторне садржине, динара 0.60

остали пловни објекти, од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 0.70

б, од сваког даљег путовања:

парни или моторни пловни објекти: путнички и мешовити од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 0.30

реморкери од сваког м³ бруто просторне садржине, динара 0.40

остали пловни објекти, од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 0.30

2. Кад врше унутарњу пловидбу т.ј. између пристаништа у границама наше Краљевине, без обзира на број путовања плаћају:

а, парни и моторни путнички и мешовити, од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 0.40

б, реморкери од сваког м³ бруто просторне садржине, динара 0.60

в, остали 0.25 динара од сваког м³ чисте просторне садржине.

Ове таксе из 1 и 2 плаћају унапред за 30 дана рачунајући од дана, када су први пут упловили у пристаниште и таксу платили и због тога за то време не подлеже овој такси у свима домаћим пристаништима и свима другим тачкама речне пловидбе наша Краљевине.

3. Пловни објекти без разлике заставе који на основу уписног листа или одобрења Министарства Саобраћаја врше искључиво пловидбу само у границама наше Краљевине могу одједном положити ову таксу за текућу календарску годину и онда плаћају:

За парне и моторне пловне објекте:

путничке и мешовите, од сваког м³ чисте просторне садржине, динара 3.—

реморкери, од сваког м³ бруто просторне садржине динара 5.—

за остале пловне објекте:

до 50 м³ чисте просторне садржине од сваког м³ динара 2.—

преко 50 м³ чисте просторне садржине од сваког м³ динара 4.—

4. У чисто нашим водама које нису интернационалисане инострани пловни објекти плаћају двоструку таксу из одељка V, но Министар Саобраћаја може извесним државама одобрити плаћање таксе у истој висини у којој су прописане за домаће пловне објекте.

5. Све ове таксе из одељка V полажу се у готовом капетанији пристаништа пре одласка брода.

VI. За одобрење да приватни бродови и објекти могу ући на зимовање у државне зимовнике плаћа се за читаву зимску сезону на име таксе:

1) за сваки пароброд, багер и остале пловне објекте са машинском или моторном снагом:

а) ако су краћи од 30 метара динара . . . 200.—

б) ако су 30 метара и дужи, динара . . . 500.—

2) за сваки гвоздени шлеп или дрвењачу и остале сличне пловне објекте:

а) ако су краћи од 30 метара и без терета, динара 100.—

б) ако су од 30 метара и дужи без терета, динара 200.—

в) ако су краћи од 30 метара а са теретом, динара 200.—

г) ако су од 30 метара и дужи, а са теретом, динара 500.—

3. За хангере за чамце и купатила по кв. метру, динара 0.60

4. За лаке дереглије и блатњаче од чамовине:

а) краће од 30 метара, динара 50.—

б) од 30 метара и дуже, динара 100.—

5. За сплавове по крилу, динара 20.—

Натовареним се сматра брод ако носи бар четвртину тонаже која је назначена у листу контроле мера (баждарском листу); ако овог листа или сличне сведочења нема, онда се као натоварен сматра брод који гази више од 0.80 метара (осам десиметара).

VII. За санитарску дозволу, динара . . . 25.—

за пријаву о приспећу брода, динара . . . 5.—

за одобрење за одлазак брода, динара . . . 2.—

за одобрење за саобраћај са обалом, дин. . . 2.—

Ова такса плаћа се код капетаније пристаништа.

VIII. За таксе за прекорачени рок истовара или утовара, кеаже, казукарине, издавање листа премебра брода (баждарски лист) и др. прописује Министар Са-

обраћаја нарочиту тарифу, која се објављује у „Службеним Новинама.“

Т.Бр. 304. — За одобрење полагања испита:

а) капетанског за дугу речну пловидбу
динара 20—

б) капетанског за кратку речну пловидбу,
динара 15—

в) крмарског и у опште спроводника сплавов,
динара 5—

а за диплому и уверење о положеном испиту:

а) капетанског за дугу речну пловидбу,
динара 50—

б) капетанског за кратку речну пловидбу,
динара 25—

в) за дозволу и уверење крмару шлепа,
дрварице и спроводницима сплавов, динара 5—

Т.Бр. 305. За одобрење полагања испита машиниста и помоћника машиниста, динара 5—

а за уверење о положеном испиту машиниста и помоћника машиниста, динара 10—

Напомена. За одобрење поновног полагања испита из Т.Бр. 304 и 305 плаћа се са 50% већа такса од предвиђене таксе за прво полагање испита.

Ако се издаје дупликат дипломе и уверења наплатиће се двострука такса.

Т.Бр. 306. — За уверења о извршеној проби и прегледу (ревизији) парних котлова, поред накнаде трошкова, од котла до 100 кв. м. загревне површине изложене ватри, динара 20—

од котла преко 100 кв. м. загревне површине изложене ватри, динара 40—

Т.Бр. 332. — За штампање службеног огласа у службеним новинама, а по предмету приватнога лица осим штампарских трошкова, од једног огласа, динара 5—

Ова такса плаћа се за све обзнане ове врсте које се врше у ма којем службеном листу.

Чл. 11.

Повећавају се, мењају и допуњују следећи тарифни ставови из закона о таксама Краљевине Србије, који за наплату тих такса важе само на територији Србије и Црне Горе и који гласе:

Т.Бр. 16. — За уговоре о пуномоћству за вођење туђег посла плаћа се на име таксе:

а) ако је пуномоћје неограничено (генерално), динара 10—

б) ако је пуномоћје ограничено, динара 5—

Т.Бр. 21. — За брачне уговоре који се склапају о имовини плаћа се такса:

а) кад се преноси уживање покретних ствари према вредности од 100 динара 0-20

б) кад се преноси уживање непокретности као за службеност (Т.Бр. 27).

Напомена. За брачне уговоре на случај смрти такса за имовину која се наслеђује, наплаћује се по Т.Бр. 23.

Т.Бр. 23. — За уговоре о даривању (поклону) међу живима и на случај смрти, где спадају: бесплатно издржавање или помоћ о издржавању, бесплатно одрицање од каквог права у корист другога затим бесплатни пренос уживања или друге службености, као за све у опште преносе покретних или непокретних мања или права поклоном, тестаментом или по закону о наслеђу плаћа се такса по таблици.

ТАБЛИЦА ЗА НАПЛАТУ ТАКСЕ
ЗА ПОКЛОНЕ И НАСЛЕЂА

Текући број	На 100 динара вредности плаћа се такса	до 1000 дина	1000—2000	2000—5000	5000—10.000	10.000—25.000	25.000—50.000	50.000—100.000	100.000—250.000	250.000—1.000.000	1.000.000—3.000.000	3.000.000 преко
1	између сродника у правој линији почев од другог степенa сродства		1	1.50	2	2.50	3	3.50	4	5	6	7
2	између мужа и жене		1.50	2	2.50	3	3.50	4	5	6	7	8
3	између сродника по крви побочне линије до другог степенa закључно	5	5.50	6	6.50	7	7.50	8	8.50	9	10	11
4	између сродника по крви побочне линије у трећем и четвртм степену	6	8	8.50	9	9.50	10	10.50	11	11.50	12	13
5	између сродника по крви побочне линије у петом и шестом степену	9	12	12.50	13	13.50	14	14.50	15	15.50	16	17
6	између осталих сродника као и других неспорних лица	13	15	17	19	21	23	25	30	32	35	40

Наслеђа, легати и поклони ма које вредности, који су намењени просветним, научним и добротворним циљевима, не плаћају ову таксу. Наслеђа, легати и поклони који припадају слугама од господара, а нису веће вредности од 500— динара или 50— динара годишње ренте не подлеже преносној такси.

Такса по овом тарифном броју наплатиће се на она наслеђа, која се буду јавила од дана кад овај закон добије обавезну силу.

Т.Бр. 26. — За ван судска поравнања плаћа се такса:

а) ако се предмет поравнања не може проценити, динара 5—

б) у сваком другом случају плаћа се одређена одговарајућа такса према вредности и врсти правног посла.

Напомена. Изузетно од наређења у овом тарифном броју неће се наплаћивати никаква такса од правног посла за поравнања извршена у случајевима члана 9 и 11 закона о општинама, али ће се за потврду таквог поравнања плаћати на име таксе, дина. 10—

Т.Бр. 27. — За уговоре о службености где је изражена новчана вредност плаћа се такса од 100 динара 1—

Т.Бр. 29. — За уговоре о издржавању које особе плаћа се такса према вредности суме издржавања од 100 динара 2—

Али, ако се издржавање које особе предузима без икакве обвезе, онда се плаћа такса као за даривање ренте (Т.Бр. 23).

Т.Бр. 32. — На есконтне листе, динара 1—

Т.Бр. 37. — За сваки отворени или текући рачун код новчаних завода годишње, динара 20—

Напомена. Новчани заводи почетком сваке године, а најдаље до 15 јануара подносиће пореском

одељењу односно финансијској управи извештај о броју отворених или текућих рачуна у минулој години, и ову ће таксу на извештају прилепити.

Т.Бр. 39. — На исправе о јемству плаћа се такса по вредности од 100— динара 0·10

Т.Бр. 40. — На исправе о ма ком другом правом послу, који није изрично поменут у овоме закону, плаћа се такса :

а) кад је радња и противрадња, или једна од њих, или кад укинута право или укинута обавеза ствар процењива према вредности од 100— динара 2—

б) кад је ствар непроцењива, динара 5—
Т.Бр. 46. — За наредбу или опомену власти, којом се ко позива да положи какву таксу, коју је био дужан положити и без позива, плаћа се на име таксе, динара 5—

Т.Бр. 67. — За одобрење привременог механисања у згради, која нема месно механско право, годишње, динара 2000—

1. *Напомена.* Таксу ову плаћају и сва до сада добивена привремена механисања, ако је од дана добије-
ног права прошло више од једне године дана.

2. *Напомена.* Ову таксу као и таксе по ТБр. 61, 62, 63, 64, 65 и 66 не плаћају локали које оснива друштво „Трезвеност“, а у којима се не продају алкохолна пића.

3. *Напомена.* У случају да овакве радње отпочну продавати алкохолна пића, онда морају накнадно платити све таксе којима подлеже овакве радње.

Т.Бр. 68. — За извиђање дела кажњивих по уредби механској или кафанској, у случају осуде, динара 30—

Т.Бр. 69. — За жалбу против осуда за дела из ТБр. 68, динара 6—

Т.Бр. 78. — За потврђење тапије или уба-
штињсња, динара 5—

Т.Бр. 79. — За извршење сваког пописа по забранама и осталим обезбеђењима, стечишном поступку и за јавне продаје, од једног табака, динара 2—

Напомена. Ако је на другом табаку ма колико написано, рачуна се као цео табак.

Ова се такса наплаћује из пописаног имања.

Т.Бр. 80. — За молбу, којом се тражи извршење пресуде или решења, динара 2—

Т.Бр. 82. — За извиђање свакога дела иступа по тужби приватних или по званичној дужности, динара 5—

Напомена. Такса за иступе по тужби приватних плаћа се унапред, а такса за иступе који се казне по званичној дужности плаћа се по осуди.

Т.Бр. 83. — За жалбу против осуде или решења власти у кривичним иступним делима динара 6—

Напомена. Ова такса плаћа се и за жалбе на пресуде општинских судова по кривичним делима.

Т.Бр. 87. — За жалбе противу осуда по иступима тарифног броја 86, динара 6—

Т.Бр. 88. — За жалбе против одлука истражних власти по преступним и злочиним делима, динара 10—

Т.Бр. 89. — За допуштење подизања нове или преиначење старе грађевине на води, пари или са другом моторном снагом од сваког камена (витла) или ваљка, динара 50—

За сваки додати камен (витао) или ваљак плаћа се још по динара 50—

Т.Бр. 133. — У стечишним предметима и код статељског судије, за неспорне предмете, као и при рас-

пореду депозита, плаћа се из новаца, са којима се чини расправа, или из имања или прихода и то:

а) за свако решење, наредбу или опомену у концепту, динара 5.—

Напомена. Ова ће се такса наплаћивати кад се ова решења, наредбе или опомене у препису не издају више од три примерка. Ако се издају у више од три примерка за сваки примерак наплатиће се још по 2.— динара таксе.

б) за сваки кратки позив, динара 1.—

в) за свако старатељско писмо и декрет по презадуженим масама, динара 5.—

г) за расправу новчаних депозита од 100.— динара 0.50

д) за сваки утрошени табак државне хартије, динара 1.—

Напомена. По овој ће се тачки наплаћивати такса и по свима осталим судским делима, која нису овим законом нарочитом таксом оптерећена, али такса за наредбу или опомену наплаћује се само у неспорним предметима.

Т.Бр. 138. — За тражење забране, обуставе, притвора дужника, интабулације, надинтабулације, прибелешке, надприбелешке и условног убаштињења, плаћа се на вредност, рачунајући и интерес до дана тражења, до 400.— динара преко тога даље на сваку стотину још по динара 8.—
. 1.—

Ако се издају више од три решења, за свако решење плаћа се још по 2.— динара таксе.

Напомена. Кад се једним актом тражи више родова обезбеђења, за свако обезбеђење наплаћивање се засебна такса.

Суме испод 50.— динара не узимају се у рачун при плаћању ове таксе. а суме које пређу 50.— динара сматрају се као целе стотине.

Т.Бр. 139. За скидање или смањивање интабулације, надинтабулације, прибелешке и надприбелешке, условног убаштињења, пописа, забрана и обуставе, плаћа се и то:

а) ако се не издају решења о томе или се ништа из суда о томе даље не ради, динара 5.—

б) ако се издају решења, или какве промене наредбе, динара 10.—

Напомена. Ако се радња означена у овом тарифном броју свршава парницом, онда се такса наплаћује као и при свакој парници, где је вредност опредељења, и то: ако је вредност имања већа од обезбеђене суме, онда на обезбеђену суму; а ако је мања вредност имања, онда на вредност самог имања.

Ако се једним актом тражи скидање више родова обезбеђења, онда ће се за свако обезбеђење ова такса наплатити.

Т.Бр. 140. — За изводе и уверења о интабулацији, надинтабулацији, прибелешци, надприбелешци, условном убаштињењу и попису, од табака, динара 5.—

Т.Бр. 141. — За пропуштање интабулације или ма ког другог рода обезбеђења, за претварање прибелешке без судске пресуде у интабулацију, као и за примењивање преноса примања по интабулационим књигама, динара 5.—

Т.Бр. 142. — За разгледање интабулационих књига, динара 4.—

Т.Бр. 144. — За усмено пуномоћивање или отказивање пуномоћија пред судом, динара 5.—

Т.Бр. 145. — За отказивање пуномоћија, кад се пуномоћник решењем извештава, динара 10.—

Т.Бр. 146. — За тражење да суд нареди продају забрањених или обустављених ствари, ако није случај пупилне или стечишне масе, као и за тражења да суд пише за исплату узабрањеног примања дужниковог код јавних каса, динара 5—

Т.Бр. 168. — За потврду преноса непокретних имања продајом или другим теретним уговором, као и кад суд по званичној дужности издаје тапију, поред таксе од правног посла по Т.Бр. 12, ако раније није плаћена, још и динара 10—

Т.Бр. 169. — За судску потврду убаштињавања, динара 10—

Т.Бр. 173. — У грађанским споровима који се код суда извијају, расправљају и суде, плаћа се за хартију, наредбе, решења и пресуде код првостепеног суда, на име таксе према вредности спорног предмета који се тужбом тражи у времену подизања тужбе:

а) у споровима до 400— динара закључно, динара 20—

б) у споровима преко 400—1000 динара 40—

в) у споровима преко 1000—10000 динара 60—

г) у споровима преко 10000—50000 динара 100—

д) у споровима преко 50000 динара 200—

Т.Бр. 176. — За незадовољство и жалбе изјављене Апелационом и Касационом Суду на пресуде и решења, динара 20—

Т.Бр. 231. — За сваку пореску пријаву, динара 2—

За сваку пореску књижицу, динара 3—

Напомена. Такса из овога тарифног броја важи у наплати од дана обнародовања овога закона.

Т.Бр. 281. — За жалбу против решења окружне шумске управе о стављању приватног забрана под државни надзор, динара 5—

Т.Бр. 282. — За сваки формулар оригиналне облигације о зајму, коју приватнима Управа Фондова или другим државним новчаним заводима издаје, динара 5—

Т.Бр. 283. — За писмено којим се тражи зајам од државних новчаних завода, динара 4—

Т.Бр. 289. — За право простог истраживања руда и копова, као и за свако понављање истог права, за сваку општину, динара 150—

Т.Бр. 290. — За право на искључиво право истраживања, динара 500—

Т.Бр. 291. — За право понављања искључивог права истраживања, динара 500—

Т.Бр. 292. — За свако даље понављање искључивог права истраживања, динара 1000—

Т.Бр. 293. — За право на повластицу за обделавање руда, динара 1200—

За одобрење продужења рударске повластице, динара 5000—

Т.Бр. 295. — За поновно задобијање права истраживања по § 36 руд. зак. и то:

а) простог, за сваку општину, динара 250—

б) искључивог, динара 1000—

Т.Бр. 296. — За уступање права простог истраживања на другога без обзира да ли је потпун или делимичан, динара 1000—

Т.Бр. 297. — За уступање права искључивог истраживања:

а) потпун, динара, 1500—

б) делимичан, динара 1000—

Т.Бр. 298. — За пренос права добивене повластице:

а) потпун, динара 5000—

б) делимичан, динара 2500—

Т.Бр. 299. — За одобрење спајања или раздвајања рудника, топионице и т. д. (§ 65 и 66 руд. зак.) дин. 1000—

Т.Бр. 319. — У сваком брачном спору на име хартије, решења, наредиба и пресуде, дин. 60—

Напомена. Ову таксу полаже она страна, која покрене спор и тражи развод брака. Ако у току спора и друга страна изјави да такође тражи развод, од ње се неће наплатити нова такса прописана овим тарифним бројем.

Т.Бр. 320. — За тражење поновљења брачног спора, динара 30—

Напомена из Т.Бр. 179 важи и овде.

Т.Бр. 321. — За парнице због парохијског прихода плаћа се такса према вредности као за грађанске спорове по Т.Бр. 173 и 174 овога закона.

Т.Бр. 322. — За жалбу на пресуду дужног суда 20—

Т.Бр. 323. — За уништај брачног испита, динара 30—

Т.Бр. 324. — На име таксе за следеће случајеве, плаћа се:

а) за молбу за разрешење од сродства ради ступања у брак:

који плаћа испод 15 динара непосредног пореза годишње, динара 20—

који плаћа од 15—30 динара годишње непосредног пореза, динара 40—

који плаћа преко 30 динара годишње непосредног пореза, динара 60—

б) за молбу којом се тражи допуштење за ступање у брак оних који су пресудама духовних судова изгубили право на брак дин. 50—

в) за молбу којом се тражи допуштење за ступање у брак лицима која су испод или преко законом опредељеног броја године, дин. 40—

г) за молбу за ступање у четврти брак, динара 60—

д) за молбу за ступање у брак онима којима је канонски отежано ступање у брак, дин. 10—

ђ) за молбу да се може по прквеним прописима опевати самоубица, динара 10—

е) за допуштење надлежног свештеника да се ко може у другој парохији венчати, дин. 10—

ж) за молбу којом се тражи иступање и прелазак из једне у другу вероисповест, дин. 30—

Т.Бр. 325. — За тражење страних поданика да могу у нашој држави закључити брак, динара 30—

Т.Бр. 326. — За допуштење разрешења од огласа при ступању у брак, које се мора издавати писмено:

а) ко плаћа до 15 динара непосредног пореза, динара 20—

б) ко плаћа од 15—30 динара непосредног пореза без приреза, динара 50—

в) ко плаћа преко 30 динара непосредног пореза без приреза, динара 100—

Т.Бр. 327. — У кривичним предметима:

а) на име целе радње у том делу, динара 20—

Ова се такса плаћа само по делима, која се на тужбу приватних покреће, и та такса мора бити унапред положена;

б) ако се дело по дужности извиђа и суди, онда осуђени плаћа, динара 50—

Ова се такса наплаћује по осуди.

Т.Бр. 328. — За дисциплинарне осуде свештеника мирског и монашког реда, динара 50.—

Т.Бр. 329. — За жалбе по кривичним и дисциплинским делима, динара 20.—

Ако има више кривица, па се једном одлуком расправљају, онда свако дело подлежи прописној такси.

Ако има више криваца, а дело је једно онда сви солидарно једну таксу плаћају.

Т.Бр. 330. — За изводе и уверења из протокола о рођењу, венчању и смрти, динара 3.—

Т.Бр. 331. — Плаћа се на име таксе:

а) на молбу за рукополагање у чин ђакона или монаха, динара 5.—

б) за уверење о рукоположењу:

1. у чин свештеника како световног тако исто и монашког реда и постављења, динара 50.—

2. у чин протојерејски, динара 100.—

3. у чин синђелски, динара 50.—

4. у чин протосинђелски, динара 100.—

5. у чин игумана, динара 120.—

6. у чин архимандрита, динара 150.—

7. за указ епископа, динара 500.—

8. за указ митрополита 600.—

9. за указ патријарха, динара 5000.—

в) код муслимана за постављења:

1. државних имама III класе, динара 30.—

државних имама II класе, динара 40.—

државних имама I класе, динара 50.—

2. за постављање подимама, динара 10.—

3. за постављање среских муфтија, дин. 50.—

4. за постављање окружних муфтија, дин. 100.—

5. за указ врховног муфтије, динара 500.—

6. за указ реис-ул-улеме, динара 600.—

г. код мојсијеваца:

за указ главног рабинера, динара 600.—

д) за уверење о промени парохије, динара 30.—

Чл. 12.

У члану 31 закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године додати нов став, који ће гласити: „Ови регистри почеће се водити од дана кад Министар Финансија обзнани у „Службеним Новинама“ да је за то настала могућност“.

Први став члана 48 и тач. 1 члана 55 истог закона мењају се и гласе, и то: први став чл. 48 да гласи: „Државни и општински чиновници и службеници, који врше продају марака, овлашћени продавци, као и приватна лица, који таксену марку и таксену хартију продају скупље но што њена вредност износи, платиће педесет пута онолико колико је више вредности узето“. Тач. 1 чл. 55 да гласи: 1. ако узму у рад, противно члану 15 овога закона, какво писмено које је стигло поштом, за које није плаћена никаква такса или је плаћена недовољна такса. Ако пак приме жалбу лично од приватног лица казниће се двадесетоструким износом неплаћене или мање наплаћене таксе“.

Чл. 13.

Сви прописи: закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године као и тарифе и правилника распростиру се и на стару територију Црне Горе пре балканског рата у колико то већ није учињено чл. 10 и 11 овога закона.

Чл. 14.

Сви за време рата изузетно неповишени тарифни ставови у Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи, за таксе зване „сталне биљевне пристојбе“ повишавају се са 100% (сто на сто).

Чл. 15.

Све сталне пристојбе по законима о пристојбама који важе у Босни, Херцеговини, Далмацији, Словенији Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи, пошто се претходно изврши повећање по чл. 14 овога закона, повишавају се на четвороструки износ у колико те сталне таксе нису чл. 10 овога закона нарочитом таксом замењене. Ово повишење не односи се на скалне (лествичне) и постотне пристојбе,

У свима случајевима код судских пристојба где се до извесне суме има платити стална пристојба, а преко ове суме постотна пристојба, прорачунава се постотна пристојба само на вишкове и додаје сталној пристојби. Постотак се не повишава.

Чл. 16.

У свима случајевима предвиђеним у закону о пристојбама за Далмацију и Словеначку од 1850 године, за Хрватску, Славонију, Банат, Бачку и Барању од 1883 године и за Босну и Херцеговину од 1886 године, као и у свима њиховим изменама и допунама, — имају се све пристојбе у билезима и у готовом новцу плаћати одмах у напред без обзира на величину износа.

У нарочито изузетним случајевима, где је по постојћем законодавству немогуће платити код судова унапред пристојбу, чија се величина не може унапред одредити, плаћају се пристојбе на начин и у тренутку како је то по појединим пристојбинским законима прописано. Тако исто и у случајевима граунтовног осигурања дозвољава се да се обави прибелешка за првенствено право залогe и без плаћања унапред таксе, али се по граунтовним књигама може извршити укњижење ако се такса плати најдаље у року за месец дана.

Чл. 17.

Пристојбе које се у покрајинама ван Србије и Црне Горе наплаћују на све пошиљко пртљага и малих колета намирница и т. д. које се превозе путничким возовима, а на име: пристојба за пртљаг и псе и експресну робу, укидају се.

Чл. 18.

Овлашћује се Министар Финансија да у Словенији и Далмацији постепено пренесе прорачун (одмеравање) пристојба непосредно на пореске уреде.

Чл. 19.

У Банату, Бачкој и Барањи приликом квалификације правних послова за прорачун пристојбе од покретних и непокретних ствари примењиваће се законски прописи који важе за Хрватску и Славонију.

Чл. 20.

Извршне казне изречене по законима о пристојбама не могу се снижавати нити путем милости опраштати.

Казне затвором могу се примењивати само код оних кривица које се казне и по општем кривичном закону, и то на она лица, која лажне таксене марке или таксене хартије право или протурају, или већ употребљене и поништене марке и хартије поново употребљавају или другоме потурају, као и она која знајући такве марке или хартије примају. И покушај се казни. Поред овога окривљени ће се осудити на педесетоструки износ вредности на коју класи таква марка или хартија.

Чл. 21.

У свима случајевима где се такса или пристојба по закону о таксама или пристојбама процентуално

плаћа, као и у другим случајевима, суме испод 0·05 динара сматраће се као 0·05 динара, те према томе и ниједна такса не може бити мања од 0·05 динара.

Чл. 22.

Сваки од кога власт неумесно наплати таксу или пристojбу или већу него што треба, или који погрешно израчуна и сам положи таксу или пристojбу коју по закону није био дужан платити, може у року од 90 дана, рачунајући од дана када му је такса наплаћена или погрешно положена, тражити повраћај таксе или пристojбе од Генералне Дирекције Посредних Пореза. Молбе за повраћај подносе се оној власти која је неумесно или већу таксу наплатила или где је погрешно такса положена. По истеку овога рока губи се право на тражење.

Власти, које приме молбу за повраћај таксе или пристojбе дужне су спровести је са својим извештајем, мишљењем и потребним актима Генералној Дирекцији Посредних Пореза на решење.

Ове молбе не подлеже такси из ТБр. 1. Али ако се утврди да је молба потпуно неоправдана наплатиће се накнадно такса како за молбу тако и за решење.

Чланови 63 и 64 српског закона о таксама који важи и за Црну Гору овим се мењају само у погледу рока за тражење повраћаја.

Чл. 23.

Изузетно од прописа српског закона о таксама и појединих пристojбинских закона, жалбе се изјављују и по српском закону о таксама и по законима о пристojбама свих покрајина, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, одлуке или решења и то: против пресуда, одлуке или решења првостепених власти Ге-

нералној Дирекцији Посредних Пореза, а против ове Државном Савету.

Док Државни Савет не буде проширио своје функције на целу Краљевину, те да може решавати и по свима овим предметима, одлука Генералне Дирекције Посредних Пореза извршна је. Дан пак од кога ће се моћи Државном Савету жалити обзнаниће Министар Финансија у „Службеним Новинама“.

Прописи о рачунању рокова који важе у појединим покрајинама остају и даље у важности.

Све жалбе по пристojбинским законима предају се оној власти односно надлештву, које је прву одлуку донело.

Прописи чл. 61 српског закона о таксама остају и даље у важности за Србију и Црну Гору.

Чл. 24.

Министар Финансија може тарифне ставове за таксе „Код општинских власти“ из одељка „Л“ ТБр. 333—407 закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године за које је тарифом прописан износ таксе, одобравати од првог јула 1921 год. општинским судовима по варошима и варошицама на територији Србије и Црне Горе, у већем износу него што су законом предвиђени, као и одобравати завођење нових општинских такса. Ово одобрење даје Министар Финансија по претходној одлуци дотичног суда и одбора општинског.

Чл. 25.

Остале одредбе закона о таксама Краљевине Србије и закона о пристojбама осталих покрајина наше Краљевине, као и прописи издатих правилника, у колико овим привременим законом нису замењени, промењени, допуњени или укинати остају и даље у важности.

Чл. 26.

Овлашћује се Министар Финансија да за правилну примену и наплату такса и извршење одредаба овога закона пропише и потребан једнообразни правилник, а за таксе које су проширене на целу Краљевину применити казне по српском закону о таксама.

III. ДЕО.

Чл. 27.

Овај привремени закон ступа на снагу кад га Краљ потпише и кад се обнародује у „Службеним Новинама“, а обавезну силу добија 1 септембра 1921 год. у колико поједине одредбе о државној трошарини и таксама и пристојбама и тарифни ставови закона о трошарини и таксама већ раније нису ступили у важност по финансијском закону за 1920/21. год. и у колико код појединих тарифних ставова није друкчије наређено.

Од 1 септембра престају важити све односне одредбе финансијског закона о трошарини са трошаринском тарифом и о таксама и пристојбама, као и уредба о државној трошарини на ракију, од 17 јуна 1921 год.

Препоручујемо Нашем Министру Финансија, да овај привремени закон обнародује, а свима Министрима да се о извршењу његовом старају, властима пак заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

27. јуна 1921. год.

Београд,

Министар Финансија,

Др. Коста Кумануди, с. р.

АЛЕКСАНДАР, с. р.

Председник Министарског Савета

Министар Иностраних Дела,

Ник. П. Пашић, с. р.

Министар Припреме за Уставотворну

Скупштину и Изједначење Закона,

М. Трифковић, с. р.

Министар Грађевина,

Ј. П. Јовановић, с. р.

Заст. Министра Саобраћаја,

Ј. П. Јовановић, с. р.

Министар Просвете,

Св. Прибићевић, с. р.

Заст. Министра Унутрашњих Дела,

Св. Прибићевић, с. р.

Министар Правде,

М. С. Ђуричић, с. р.

Министар Пошта и Телеграфа,

Др. Сл. Милетић, с. р.

Министар Војни и Морнарице,

Бенерал,

Ст. С. Хаџић, с. р.

Заст. Министра Трговине и Индустрије,

Др. Х. Карамехмедовић, с. р.

Министар Шума и Рудника,

Др. Х. Кризман, с. р.

Министар за Социјалну Политику,

Др. Куковец, с. р.

Министар за Аграрну Ресорму,

Ник. Т. Узуновић, с. р.

Министар Вера,

Др. М. Јовановић, с. р.

Министар Народног Здравља,

Др. Х. Карамехмедовић, с. р.

Министар Пољопривреде и Вода,

Иван Пуцељ, с. р.

Министар Финансија,

Др. Коста Кумануди, с. р.

II

ПРАВИЛНИК

ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДРЕДАБА О ТАКСАМА

из привременог закона о државној трошарини,
таксама и пристојбама

од 20 јула 1921 године

(Обнародован у „Службеним Новинама“ 29 јула 1921
године Бр. 167)

На основу члана 26 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, прописујем овај

П РА В И Л Н И К

за извршење одредаба о таксама из привременог закона о трошарини, таксама и пристојбама

А. ТАРИФА ЗА ЦЕЛУ КРАЉЕВИНУ

Према члану 10 овога привременог закона, а изузетно од закона о пристојбама, који постоје за наплату такса у појединим покрајинама наше Краљевине, распростиру се и важе за наплату такса на целокупну територију наше Краљевине таксе из тарифних бројева закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године, који су као измењени, допуњени, повишени и нови, наведени у члану 10 овога привременог закона.

Члан 1.

1. Такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе од 2 динара полаже се на све представке, поднеске и молбе у опште које се подносе: Краљу, Народној Скупштини, властима и надлештвима у Краљевини, било да се написмено шаљу или предају или су усмене па их власт или надлештво написмено ставља (саслушања), без обзира на број и величину табака.

2. У случајевима где је за представке и молбе предвиђена која већа такса наплатиће се ова већа такса. Тако исто за молбе у судским пословима у покрајинама ван Србије и Црне Горе плаћаће се и даље такса предвиђена појединим пристојбинским законима.

3. Ову таксу полаже свако лице потписано на представи. Ако се више лица било правна било физичка или и једна и друга, која се по природи својих односа потписују на молби, појављују као једна засебна заинтересована страна, као што су ортаци у једној радњи, смесничари, браћа у задрузи и томе слично, — онда се плаћа једна такса.

4. Ако за представку није прописана такса плаћена, она се ако долази из Србије и Црне Горе и у тим покрајинама прими има оставити у архив и по њој се не сме ништа радити. Ако представка долази у Србију и Црну Гору из других покрајина или се из Србије и Црне Горе шаље у друге покрајине, или из покрајине ван Србије и Црне Горе шаље у покрајине ван Србије и Црне Горе тражиће се за ту представку претходно наплата или доплата прописне таксе и тек онда се сме узети у расправу. Овако ће се поступати и са молбом, коју су потписала више лица ако није снабдевана довољном или никаквом таксом или је без таксе.

5. Такса из Т.Бр. 1 не полаже се ни на тужбе, жалбе и незадовољства, која су другом нарочитом и већом таксом оптерећена.

6. Ова се такса наплаћује за све представке, тражења и молбе, које појединци или више њих подносе телеграфским путем, ако оне не подлеже каквој већој или другој такси из тач. 2. овога члана.

7. Кад се жалбе, представке и тражења упућују телеграмом, пошљалац телеграма прилепиће прописну таксу на телеграму, а чиновник, приликом отправљања телеграма, ставиће у оваком случају, испод потписа молиоца, свој извештај надлештву коме је упућен: „Такса у Н. (словима) динара плаћена је“, па ово и потписати.

8. Ако такса износи преко 2 динара прилепиће се на нарочито ме реферату и прописно поништити и истог дана поштом послати надлештву коме је телеграм упућен, а то надлештво оцењује да ли је довољна такса положена.

9. Када се телеграфском молбом тражи уверење, одобрење, дозвола, допуштење или решење мора се положити још и прописна такса и за та писмена. У члану 4 овога правилника прописано је у којим ће се случајевима такса за решење полагати а у којима не.

10. За све молбе, којима се траже разна уверења, решења, допуштења, одобрења итд. плаћа се и ова такса за представку, поред таксе прописане за уверења, решења, допуштења, одобрења итд.

11. Као молбе сматрају се и све изјаве и захтеви који се чине на актима приликом званичног саопштења. На пр. „саопштен ми је предни одговор Н. надлештва и молим да ми се изда решење по овој ствари, јер налазим да по чл. Н. Н. закона имам права на то и то“.

12. Сва ослобођења предвиђена како законом о таксама или о пристојбама, тако и другим специјалним законима важе и даље.

Члан 2.

1. Такса за прилоге по Т.Бр. 2 од 0-50 динара плаћа се за сваки прилог, који се уз молбе,

поднеске, жалбе, тужбе и у опште писмене и протоколарне представке подноси, а није другим законским прописом нарочитом већом таксом оптерећен нити од плаћања таксе ослобођен, без обзира на број и величину табака једнога таквога писмена.

2. Ако се више писмена (више: признаница, рачуна, уверења, писма итд.) препишу на једном или више листова, па се такви листови у непотврђеном препису подносе као прилози платиће се такса за онолико прилога, колико је оригиналних писмена преписано.

3. Ако су оригиналне исправе, које се као прилози подносе, платили мању таксу, морају се приликом подношења допунити разликом таксе до 0-50 динара.

4. Пре но што се за прилоге, који нису снабдени довољном таксом, не наплати остатак таксе према прописима, који о томе постоје, не сме се предмет узети у рад.

5. Преписи или дупликати појединих прилога, који се прилажу за архив или другу потребу саме власти, као што су: преписи тапија (исправа за грунтовни пренос) при преносу имања за потребу пореских односно грунтовних власти; преписи исправа о обавези при интабулацији и средствима за обезбеђење односно за грунтовно осигурање; преписи при потврди појединих исправа, не подлеже овој такси.

6. Ако оригинална писмена по закону не подлеже такси зато што се издају по службеној дужности (војничке објаве, војничке исправе и т. сл.) онда ни као прилози не подлеже никаквој такси. Али преписи ових исправа подлеже такси ако се као прилози поднесу.

7. Ако се као прилози подносе оригинална писмена или оверени преписи са прописном и већом таксом неће се ова такса из Т.Бр. 2 наплаћивати. Али ако на таквом писмену нема таксе или је недовољна такса поступиће се са одговорним лицима по закону.

Члан 3.

1. Такса из Т.Бр. 3—4 од 5 динара наплаћује се на сведоштво и уверења, која било приватно било власти издају приватним лицима о ма каквим фактима, и о свему што се њих тицати може.

2. Кад више лица издају једно уверење, на пр.: када више лекара издају уверење о стању здравља кога лица, или када више грађана издају једноме лицу уверење о владању и т. сл. плаћа се само једна такса из Т.Бр. 3—4.

Члан 4.

1. По Т.Бр. 5 наплаћиваће се такса од 5 динара за сва писмена решења, одлуке и обавештења административних власти, као и за решења и осуде, које се доносе по кривицама приватних лица или јавних службеника, које се извиђају и казне на основу специјалних закона, у колико за ова решења или осуде није предвиђена нарочита и већа такса.

2. У покрајинама ван Србије и Црне Горе ова такса наплаћиваће се за све прве одлуке, решења, обавештења, закључке, итд., које издају административне или аутономне власти, а које садрже навод да дотично лице има право жалбе на вишу власт, или ако дотично лице нарочито тражи писмено решење.

3. У случајевима где се појединим лицима дају по њиховим представкама обавештења или ма каква

решења, која нарочито не траже, или на која немају право жалбе неће се наплатити ова такса; али ако се ипак жале наплатиће им се накнадно такса из овога тарифног броја.

4. За решења, одлуке и т. д. које се од виших власти издају по жалбама за које се такса плаћа, неће се приликом издавања одлуке или решења наплатити за ово никаква такса.

5. У случајевима кад се поједина лица по представкама, молбама и поднесцима, који су у извесним пословима ослобођени таксе, ова лица одбију код првостепене власти од тражења као неумесног, такса ће се за издато решење и молбу наплатити тек онда кад оно постане извршним с обзиром на тач. 1 и 2 овога члана.

6. Ако више лица једном молбом траже да се свакоме изда посебно решење мора се положити по 5 динара таксе за свако лице.

7. Такса за сва решења или осуде по кривицама приватних лица или јавних, државних и самоуправних службеника (намештеника), које се извиђају и казне по другим законима, ако за ова решења и осуде није предвиђена нарочита такса, наплатиће се ова такса по извршности решења или осуде. У решењу или осуди мора се предвидети и плаћање ове таксе. Колико има криваца толико пута ће се наплатити ова такса.

8. Кад се тражи издавање каквог одобрења, допуштења или потврђења, па се дотичноме лицу ова не издаду, наплатиће се за решење, којим се молилац извештава о одбијању, такса из Т. Бр. 5. Ако је пак такса за одобрење и т. д. мања онда ће се наплатити само та мања такса.

9. Ако за какво одобрење, допуштење и т. сл. није предвиђена нарочита такса, наплатиће се такса

из овога тарифног броја сем случаја ако су такве исправе од таксе нарочито ослобођене.

Члан 5.

1. Такса прописана у ТБр. 6 таксене тарифе од 5 динара за жалбе против решења ниже административне власти, упућене вишој власти, плаћа се само у случају кад за ове жалбе није прописана која нарочита већа такса.

Ова такса плаћа се и за жалбе против решења судских власти у чисто административним пословима.

Члан 6.

1. По Т.Бр. 8 таксене тарифе наплаћује се такса за све објаве и рекламе које се чине у циљу материјалне користи.

2. Такса по тач. 1 овога тарифног броја од 0.05 динара наплаћује се само на оне објаве привремене природе, које се лепе или учвршћују на прозоре, зидове, врата и друге предмете, и то само у циљу користи, а не на објаве које се јавно растурају из руке у руку.

3. Не подлеже овој такси посмртни плакати, плакати политичке природе и објаве разних удружења, која не би имала спекулативан карактер, па и ако се лепе или учвршћују на поједине предмете. Тако исто не подлеже овој такси и објаве државних и државом повлашћених позоришта само за своја приређивања. Али објаве о приређивању других корпорација и трупа у локалима државних и државом повлашћених позоришта подлеже овој такси.

4. Огласи из новина, повремених списа, календара и других књига, ако се издвоје из новину и посебно лепе или учвршћују, плаћају такође ова

таксу од 0.05 динара, ако се њима објављују ствари материјалне користи.

5. Ако се уз објаву лепе као додаци поједине слике, или иначе каква објашњења ових објава, или ако се две или више објава једна за другу залепе али учврсте или се на једном и истом плакату штампају рекламе или објаве различитих лица, мора се за сваку објаву или слику или рекламу, платити и посебна такса.

6. Ако се објаве или слике из тачке 2, 3, 4 и 5 овога члана носе или воје кроз место платиће се за сваки примерак на име таксе по 0.50 динара.

7. Такса из предходних тачака за објаве, рекламе и слике лепи се на сваком примерку пре штампања или писања ове, а ништи се штампањем или писањем текста преко марке. Но ако је објава реклама или слика израђена на страни или у земљи али са врло мало текста од неколико ситних редова онда ће се лепљење и поништавање вршити у пореском надлештву, финансијске управе или код финансијске контроле или полицијске власти печатом дотичнога надлештва, којим једним делом мора обухватити марку, а другим чисту хартију. Поништавање у надлештву извршиће се на основу поднете молбе за коју се такса не плаћа.

8. По тач. 2 Т.Бр. 8 таксене тарифе наплаћује се такса годишње за све написане или насликане објаве или рекламе, које су израђене или обешене на зидовима, оградама, трамвајима, железницама, железничким станицама, омнибусима, киосцима и т. д. ма у коме виду, као и на светлосне рекламе било помоћу какве пројекције било помоћу комбинације светлих тачака ма које врсте, које образују разна слова, слике и т. сл., и то:

а) на рекламе и објаве испод половине квадратног метра величине, годишње динара 40.—.

б) на рекламе и објаве од пола квадратног метра до једнога квадратног метра величине, годишње динара 80.—.

в) на рекламе и објаве преко једнога квадратног метра величине, годишње динара 150.—.

9. Величину рекламе одређује надлежна власт, а на приватноме је лицу да противно доказује. Величина се одређује по целој површини рекламе без обзира што цела површина није исписана.

10. Ако је на извесној табли, картону и т. д. израђено више сталних реклама различитих лица, ова се такса плаћа посебно за сваку рекламу (објаву).

11. Фирме појединих радња, које су истакнуте на туђим објектима, а не на самим радњама смаatraју се такође као рекламе.

12. Годишње плаћање ове таксе из тач. 2 Т.Бр. 8 рачуна се за једну календарску годину, без обзира што се објава истиче ма и у току године. Према томе, нико нема права на тражење повраћаја више плаћене таксе у случају да објава или реклама није постојала или рекламирање није вршено у целој једној календарској години.

13. Сваку овакву објаву или рекламу мора сопственик објекта на коме се налази објава или рекламирање врши писмено пријавити најближем пореском надлештву или Финансијској Управи, а где ових нема средској управи финансијске контроле, а где и ове нема најближој полицијској власти. За ту пријаву не плаћа се никаква такса, али се на њу мора прилепити у маркама износ годишње таксе за објаву или рекламу. Ове марке морају се у надлештву тако поништити да се поново не могу употребити. Старе рекламе морају се пријавити и за

њих такса платити сваке године најдаље до 15 јануара, а нове најдаље за 5 дана од дана истицања или почетка рекламирања. Пријава ових објава и реклама за 1921 годину мора се учинити најдаље до 15 октобра 1921 године, а годишња такса платити најдаље до 1 новембра 1921 године.

14. Ако се ове објаве или рекламе налазе на државним или самоуправним објектима дужност овог пријављивања и плаћања таксе за рачун приватнога пада на шефа дотичног надлештва. Сопственици објеката из тач. 13 и ове тачке имају право на накнаду плаћене таксе од сопственика објаве (рекламе) или предузећа које рекламирање врши.

15. Неполагање ових такса из ТБр. 8 или не благовремено пријављивање или лепљење и поништавање противно овим прописима подлежи казни из 3 напомене уз овај тарифни број.

16. Зато што се залепљене а нетаксиране објаве, као и оне које су и израђене или учвршћене на зидовима и т. д. или светлосне рекламе и томе слично не могу скидати да би се кривица могла утврдити, биће писмени реферат или записник одређеног и заклетог државног службеника, састављен у присуству два сведока, потпун доказ како о самом факту тако и о броју залепљених објава.

17. Дотична власт дужна је о свима сталним објавама свих врста водити потребан списак (евиденцију), да би тиме могла контролисати благовремено пријављивање и плаћање таксе у опште.

18. Ако се ти спискови не воде или се немарно или нетачно воде или се у опште не поступа по прописима овога члана казниће се одговорни чиновници новчано у корист државне касе од 10—100 динара и морају накнадити штету, која ће се досуђивати држави истим решењем о казни.

19. Ради ревизије да ли је годишња такса правилно плаћена дужне су власти код којих је такса плаћена за објаве из тач. 8 послати све пријаве најдаље до краја јануара сваке године, и то: у Босни и Херцеговини, Далмацији, Хрватској и Славонији и Словеначкој — Делегацији Министарства Финансија; у Банату, Бачкој и Барањи обласној Финансијској Дирекцији; у Србији и Црној Гори Генералној Дирекцији Посредних Пореза. Уз пријаве послаће се и оверени препис спискова (евиденције).

20. Мале таблице појединих осигуравајућих друштава на осигураним објектима и таблице и огласи на радњама о предметима, који се у овим радњама продају, не подлеже такси из тач. 2 Т.Бр. 8 таксене тарифе.

Члан 7.

1. Друштвени уговори, који се закључују било без користи или у циљу користи уговарајућих страна подлеже такси из Т.Бр. 10 према томе, да ли се у предузеће улаже труд или капитал (имовина) без користи појединаца, или се у циљу користи улаже само лични рад без капитала (имовине) или се улаже капитал (имовина) без личног рада, или се најзад улаже и лични рад и капитал (имовина).

2. Такса за прву врсту уговора из тач. 1 Т.Бр. 10 где се уноси труд или капитал (имовина) без користи појединаца износи 10 динара. За другу врсту уговора из тач. 2 Т.Бр. 10, где се улаже само труд, плаћа се на име таксе 20 динара. За уговоре из тач. 3 под в, где се улаже и труд и капитал (имовина), плаћа се такса по 1% од 100 динара вредности означене у уговору и полаже се при састављању уговора и лепе и ниште на самом уговору.

3. Кад се овакви уговори састављају у више примерака, таксом ће се оптеретити само примерак првопотписаног уговорача, а на осталим примерцима дужан је дотични чиновник означити код кога се налази први примерак са таксом и ставити да је ово „други примерак“, трећи примерак и т. д.

4. Такса за уговоре из тач. 3 под а и б Т.Бр. 10 где се у циљу користи улаже само имовина (капитал), који се јавља у облику акционарских (деоничарских) или удеоничких предузећа, плаћа се, без обзира на врсту предузећа, према суми номиналне вредности акције, и то:

а) ако акција (деоница) или удеоница гласи на име наплатиће се од 100 динара 2⁰/₀.

б) ако акција (деоница) или удеоница гласи на доносиоца наплатиће се од 100 динара 4⁰/₀.

5. Све док по привременим удеоничким књижицама или привременим признаницама, по којима се полажу уплате за акције (деонице), не протекне рок, у коме је требало по правилима друштвеним извршити целу уплату, неће се наплаћивати ова такса из тач. 3 под а и б. Ако се пак ове удеоничке књижице или привремене признанице после петнаест дана од тога рока не замене акцијама привременим или сталним, морају платити целокупну таксу из тач. 3 под а или б Т.Бр. 10.

6. Ако акције хоће да се пусте у оптицај пре но што су потпуно уплаћене, такса се мора платити на целокупну суму номиналне вредности акције. За полагање таксе важи пропис тач. 9 овога члана.

7. Ако се привремене или сталне акције само замењују другим акцијама истог броја и исте номиналне вредности за време одређеног трајања дру-

штва, нове акције не подлеже поново плаћању таксе, али друштво не може ове нове акције пустити у оптицај, док ову своју намеру представком не саопшти Генералној Дирекцији Посредних Пореза и у њој означити број и номиналну вредност досадашњих акција, приложи уверење о раније плаћеној такси и своја правила, и тражи да се на акције стави жиг (који ће оно набавити) да су ове замениле старе акције исте вредности по којима је раније плаћена прописна такса. Када Генерална Дирекција Посредних Пореза изда друштву одобрење по овој представи наредиће надлежној финансијској власти да на основу поднесених података састави записник и потом стави поменути жиг на акције, који ће гласити;

Такса је плаћена за раније привремене
(или сталне) акције од исте вредности. Ре-
шење Генералне Дирекције Посредних Пореза
од Бр.

Порезник,

и потписаше га порезник. По извршеном жигосању жиг ће се уништити.

8. Ако неко друштво добије допуштење да може свој рад наставити и после одређеног рока, оно је дужно за своје акције платити поново таксу из Т.Бр. 10. У циљу плаћања таксе мора друштво поступити исто онако као што је наведено у претходној тачки овога члана. Пошто финансијска власт прими таксу, саставиће записник у коме ће констатовати поред осталог и колика је такса плаћена и жигосаће акције жигом који ће гласити:

Такса је поново плаћена на ову акцију
за нов период трајања друштва. Решење Ге-
нералне Дирекције Посредних Пореза од . . .
. Бр.

Порезник,

9. Такса за удеоничке књижице или привремене признанице (по другом делу тач. 5 овога члана), за акције било привремене или сталне, лепе се на ове пре пуштања у саобраћај у самој акционарској друштву, али се поништавање врши у надлежном пореском надлештву или финансијској управи штамбиљем тако да један део штамбиља обухвати марку, а други хартију. Али акционарско друштво може односну таксу положити и код надлежног пореског надлештва или финансијске управе. За колики је број акција и од које номиналне вредности (имене или безимене) плаћено таксе констатоваће се у сваком случају рефератом, који се заводи у протокол дотичног надлештва. Затим ће надлештво у другом случају извршити жигосање исправа (акција и др.) жигом:

Такса је плаћена за целу номиналну
вредност акције. Записник од
Бр.

Порезник,

10. Ако се вредност акције повећава тиме што се резервни фондови или што друго претвара у главницу или иначе повећава главница, друштво ће се обратити представком Генералној Дирекцији Посредних Пореза и означити: са колико се повећава

главница; на који се начин повећава главница, да ли из резервног фонда или на други начин; колики је број ранијих акција, а колики нових акција; кад су старе биле издате; колика је такса плаћена; колика им је била досадашња номинална вредност и на колику се вредност повећавају. Уз ову представку приложиће уверење о раније плаћеној такси и своја правила. Чим Генерална Дирекција Посредних Пореза нареди финансијској власти да наплату изврши, друштво ће набавити жиг, који ће порезник утиснути и потписати на свакој акцији и који ће гласити:

Наплаћена је прописна такса само на
повећани капитал у Н. динара, по решењу
Генералне Дирекције Посредних Пореза од . .
Бр. пошто је такса на ранији капи-
тал већ плаћена.

Порезник,

11. У случају кад се два или више друштва, у време њиховим правилима одређеног трајања споје, а по раније постојећим прописима су већ неку таксу платили, онда ће се такса наплатити само на повишени капитал. Али ако дотле које друштво није никакву таксу платило, то ће се приликом спајања и на тај капитал наплатити такса по горњим прописима. У првом случају жиг ће гласити као и у предњој тачки, а у другом случају ће гласити:

Наплаћена је такса и на капитал на
који раније није плаћена такса и на повећани
капитал, по решењу Генералне Дирекције По-
средних Пореза од Бр.

Порезник,

12. Ако неко друштво своје акције, које гласе на име или фирму, мења у акције које гласе на доносиоца, платиће разлику у такси између стопа под а и б тач. 3. Т.Бр. 10. Претходни поступак из тач. 10 важи и овде. Жиг ће гласити:

Наплаћена је разлика у стопи таксе због промене акција од имених на доносиоца. Решење Генералне Дирекције Посредних Пореза од Бр

Порезник,

13. Ако су уплаћене акције доцније смањене на пр. од 200 динара на 150 динара, па се ипак ма на који начин повишава капитал са на пр. 50 динара по акцији, мора се ипак платити такса на повишени капитал.

14. За пренос акција, које гласе на име, плаћа се половина стопе из тач. 3 под а. т. ј. по 1% од номиналне вредности. Марке се лепе на месту где се пренос врши, а поништава се исписивањем имена преко марке.

15. За акције иностраних друштава наплаћиваће се такса као и на оне издане у земљи. Ова такса може се по реферату положити и код наших консуларних власти на страни, у смислу предњих прописа, и дотична власт дужна је овај реферат одмах доставити Генералној Дирекцији Посредних Пореза, која ће о плаћеној такси обавестити и надлежну финансијску власт.

16. За неплаћање, недовољно плаћене или на време неплаћене таксе или непоступање по предњим прописима, казна је петоструки износ таксе, која

би се имала платити за односне акције, поред редовне таксе.

17. За купоне ових акција на дивиденду плаћа се на име таксе по 0.50% од целокупног износа дивиденде која се има разделити међу акционаре. Ова такса мора се положити надлежној финансијској власти пре исплате дивиденде. Уз акт о полагању таксе мора се приложити и један примерак биланса.

18. Као дивиденда сматрају се и све оне суме које се из појединих фондова и иначе, без нарочите уплате акционара употребљавају за повишење вредности акција или за издавање нових акција, и на ове суме наплатиће се поред таксе из тач. 3 још и такса на дивиденду. Ако пак акционари том приликом уплаћују још и извесну суму платиће на те уплате таксу из тач. 3 овога тарифног броја.

Члан 8.

1. За уговоре о куповини и продаји плаћа се по Т.Бр. 12 таксене тарифе такса према томе, да ли се купују и продају покретне ствари или се купују и продају непокретне ствари.

2. Када се врши куповина и продаја покретне ствари наплатиће се од куповне односно продајне цене од 100 динара 1%, а када се врши куповина или продаја непокретних ствари наплатиће се од од куповне односно продајне цене од 100 дин. 5%.

3. Према члану 19 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама у Банату, Бачкој и Барањи приликом квалификације: шта се има сматрати покретним а шта непокретним стварима а за прорачун и за наплату таксе (пристојбе) примењиваће се прописи општег грађанског закона

који важе и за Хрватску и Славонију (члан 129 овога правилника).

4. С обзиром на 2 напомену уз Т.Бр. 12 наплаћивање се такса из овог тарифног броја у свима покрајинама за преносе непокретности међу живима кадгод се ове чине уз противчинидбу. Према томе у закону од 18 јуна 1901 Л. Д. З. Бр. 74 за Далмацију и Словенију укида се тач. 3 § 1, а тач. 1 § 1 мења се у толико што се код преноса уз противчинидбу мора у будуће ова такса платити.

5. Услед укидања §. 3 закона од 18 јуна 1901 године, могу се још користити повластицом § 3 само они који до 1 септембра 1921 године буду поднели потребну молбу финансијској власти за давање ових повластица.

6. Пошто се према 1 напмени уз Т.Бр. 12 као вредност сматра куповна цена са свима споредним условима и обавезама, то се у те споредне услове има рачунати и услов кад продавац задржи право привременог или доживотног уживања продатог добра или права. У вредност ствари рачунају се и дугови које купац прима на себе.

7. У куповину цену има се урачунати и она сума коју је купац платио или се обавезао платити ради стицања неограниченог права власништва некој трећој особи за одрицање од права које купљену ствар терети, као и она сума, на коју се купац условно обвезао платити продавцу за случај неиспуњена услова.

8. Комисионарски уговори у погледу парцелисања и продаје непокретних имања имају се сматрати као и сваки други уговор о куповини и продаји и подлеже такси по Т.Бр. 12, без обзира дали се пренос власништва код суда врши (односно

грунтовым књигама) на оно лице које парцелисање изводи, или не.

9. Ако се куповна цена плаћа у ратама са каматом, камата се неће рачунати у куповну цену.

10. Уговори о куповини и продаји учасника у наслеђу, ако се уговор закључује у циљу поделе недељивих ствари и права подлеже такође плаћању ове таксе. Тако исто подлеже плаћању ове таксе и уговори о куповини и продаји ствари или робе, које су намењене непосредној потрошњи или у циљу препродаје (трговачки закључци), па ма и ако нису закључени формалним уговором него само кореспонденцијом.

11. У Србији и Црној Гори такса из Т.Бр. 81 не искључује наплату таксе из Т.Бр. 12 таксене тарифе.

Члан 9.

Такса за берзанске закључнице по Т.Бр. 13 од 0.20 динара лепи се на самим закључницама и ништи исписивањем датума издавања преко марке.

Члан 10.

1. Такса о уговоре о закупу плаћа се по Т.Бр. 14 према вредности закупа 1%.

2. Ако се закупи закључују и обичном кореспонденцијом, која замењује уговор, мора се ова такса у овом износу платити.

3. Када државне или самоуправне власти или друштва издају што под закуп приватним лицима, па ма уговор о томе и не био формално састављен, већ су само потписани услови, који уговор замењују, мора се платити такса из Т.Бр. 14.

4. Ако се уговором предвиђа и услов евентуалног ранијег отказа, ово не може бити разлог за смањивање вредности закупа.

5. Прописи појединих покрајина о утврђивању вредности закупа важе и даље.

Члан 11.

1. Такса за уговоре о размени из Т.Бр. 17 таксене тарифе плаћа се према вредности и врсти предмета.

2. Ако се промењују предмети неједнаке вредности, такса се одређује према предмету, чија је вредност већа.

3. Ако вредност уговорних предмета није у уговору означена, или се у њу посумња, одређивање се вредност према досадашњим прописима.

4. У случају да се уговор о промени закључује у циљу арондирања непокретних добара, и то само у пољопривредном интересу т. ј. да се промењена пољопривредна имања спајају с осталим имањем ма једног промениоца, онда такав уговор не подлежи плаћању таксе ако је разлика у вредности између оба земљишта свега 50⁰/₀. Ако је пак већа плаћа се ова такса. Али ако се уговор који не подлежи такси потврђује код власти, плаћа се такса за потврду по Т.Бр. 43 таксене тарифе.

5. Сматра се да постоји арондирање у пољопривредном интересу само онда кад се оно имање, које један променилац прима у својину, граничи са другим имањем његовим, или кад су ова имања одвојена само путем или реком.

6. Ако се размена предмета врши у исто време између три или више засебно заинтересованих лица овај се посао неће више сматрати као размена но као куповина и продаја и такса ће се наплатити од свакога предмета као за куповину и продају.

7. Од 1 септембра 1921. године престаје важити у Далмацији и Словенији закон од 3 марта 1868 године Л.Др. 3.Бр. 17.

Члан 12.

1. Како се по Т.Бр. 25 плаћа за сваки оферат при оферталним лицитацијама код државних и самоуправних власти и имовних општина, на име таксе 20 динара, то су дужне све власти при расписивању или објављивању оферталних лицитација означити, да се на оферат мора прилепити такса од 20 динара и да се иначе неће поднети оферат узети у обзир.

2. Али ако оферат долази из иностранства, изузетно место таксених марака допуштено је, једновремено с офертом, послати и таксу у новцу, за који ће се прописна таксена марка одмах набавити и при отварању оферта залепити и од стране надлежног чиновника то означити, па тек онда завести у деловодни протокол.

Члан 13.

1. Такса за меничне обавезе издане у земљи плаћа се једино употребом таксене хартије — меничним бланкетом (Т.Бр. 31).

2. За меничне обавезе у суми преко 500.000 динара прописна такса плаћа се употребом меничног бланкета за суме од 500.000 динара, а остатак таксе плаћа се у таксеним маркама које лепи надлежство надлежно за протест менице или надлежна финансијска власт (осим финансијске контроле), на предњој страни менице на празном простору где је означена вредност менице, али тако да се означавање вредности не покрије, а ништи својим печатом и исписивањем преко марке датума и броја са тра-

жења за поништавање и то најдаље истог дана када је и меница издана. Све ово има дотични чиновник потписати. Ово се долепљивање марака може извршити само пре потписивања жираната. Ако на предњој страни не буде довољно простора може се лепљење и ништење продужити на полеђини при самом врху менице. У том циљу мора се увек поднети писмена молба, за коју се не плаћа никаква такса, и која се мора завести у деловодни протокол.

3. Ако се за менице издане у земљи не употреби прописан монополисан менични бланкет или ако се према суми не употреби одговарајући менични бланкет или се за менице које гласе за већу суму (преко 500.000 динара) и за које не постоји бланкет не доплати остатак таксе на начин и време прописано у претходној тачки овога члана, сматраће се да такса у опште није плаћена и издавалац и прималац казниће се солидарно двадесетоструким износом целокупне таксе која одговара суми на коју меница гласи, поред редовне таксе. Прималац се овом казном неће казнити само у случају ако по пријему неисправно таксираних меница одмах достави надлежној власти, да по овом пропису није поступљено.

4. Менице издане на страни, којима је плаћање на страни, кад се унесу у земљу и пусте у саобраћај, и менице унете у земљу искључиво ради наплате без суделовања власти плаћају на име таксе, без обзира на вредност, 5 динара.

5. На менице издате на страни које ће се пустити у земљи у саобраћај лепи се такса од 5 динара на месту где се исписује пренос, а ништи исписивањем преноса преко марке. А кад се ове менице уносе у земљу само ради наплате без суде-

ловања власти ова се такса од 5 динара лепи на празном месту где је означена вредност менице а ништи исписивањем имена и датума преко марке.

6. За непоступање по прописима тач. 4 и 5 овога члана казна је двадесетострука неплаћене таксе, поред редовне таксе.

7. За менице издане на страни са плаћањем у земљи или са плаћањем на страни када се на њима накнадно означи да се имају платити у земљи, или се тражи суделовање власти или када треба да дође ма на који начин пред власт, мора се претходно платити такса на начин прописан у тач. 2 овога члана и то у случају ако полеђина менице није исписана. Ако је пак исписана онда се такса лепи и ништи испод самог последњег текста на полеђини. Ако се такса не плати на овај начин казниће се лице у чијим се рукама налази таква меница двадесетоструким износом целокупне таксе, поред плаћања редовне таксе ако у року за четрнаест дана по уносу менице не плати таксу.

8. Ако је меница издана у страниј монети ова ће се претворити у динаре по средњем берзанском курсу протеклог дана и према одговарајућој суми у динарима такса наплатити.

9. Ако до 1 новембра 1921 године извесно лице није у могућности у опште добити менични бланкет или у томе међувремену није у могућности добити већи менични бланкет за одговарајућу суму, дужно је предстати надлештву које врши продају ових бланкета, тамо се о томе саслушати и тражити да му се на меници која не одговара прописима из тач. 2 и 3 овога члана, прилепи и поништи такса по предњим прописима и означи да: „код продавца у Н (место) и Н (надлештва) није било ових бланкета

(односно бланкета одговарајуће вредности), те је с тога овај употребљен“.

Бр.....

192... год.

у.....

(Потпис чиновника)

10. Прописи закона од 8 марта 1876 године Л. Др. З. Бр. 16 за Словенију и алмацију: под одељком II, као и из одељка V што се односи на менице, не важе.

Члан 14.

1. У свима случајевима где је потребно утврдити издатак, односно пријем сопствених новаца и новчаних предмета у име своје или у име другог, као што су признанице и друге исправе на пр.: „потврде“, „квите“, „признање“, „писмено“, издане између ма којих физичких или правних лица плаћа се такса према вредности примљеног предмета $\frac{1}{2}\%$ по Т. Бр. 33.

2. У коме се случају ова такса не плаћа предвиђено је у напоменама уз Т. Бр. 33.

3. Рачуни, који се подносе државним и самоуправним благајницама и благајницама оних установа које су под управом државе, ако се на њима потврђује пријем у рачуну означене суме, а не подноси се посебна признаница за пријем те суме, подлеже такси по Т. Бр. 33. Али ако се истовремено подносе и рачун и признаница, онда се за рачун плаћа такса из Т. Бр. 34 а за признаницу такса из Т. Бр. 33.

4. У случајевима где се исплате врше по списковима, а не по појединачним признаницама, такса ће се наплатити према целокупно исплаћеној суми.

5. На признанице, по којима се примају или издају суме по текућим или отвореним рачунима неће се наплаћивати такса из Т. Бр. 33 него такса из Т. Бр. 36.

6. Лепљење марака на признанице врши се пре исписивања исправе испод натписа исправе тако да натпис не буде исписан преко марака већ изнад њих, а поништавање се врши тиме што ће се први ред садржине исправе исписати преко прилепљених марака и то тако да почетак писања почне на чистој хартији и продужује преко марака. На пр.:

Признаница

При	мио	сам	оди ш. д.
-----	-----	-----	-----------

7. Ако се такса при сачињавању признанице у опште не би платила или не буде прилепљена и поништена на прописани начин казниће се и издавалац и прималац петоструким износом неплаћене или непрописно плаћене таксе поред редовне таксе.

Члан 15.

1. Такса из Т.Бр. 34 плаћа се и на обрачуна новчаних завода и акционарских друштава о пословању са робом, као и обрачуни новчаних завода о есконтовању меница (есконтнице).

2. Рачуни између главне радње и вених филијала, као и извештији да је меница протествована не подлеже такси из Т.Бр. 34.

3. Лепљење и поништавање марака као и кажњавање бива на исти начин као и за признанице.

4. За књижице, по којима поједина лица узимају робу од трговаца или занатлија, коју им робу ови уписују у те књижице, било да им робу непосредно издају или им је отпремају, плаћа се на име таксе 1 динар, која се лепи на првој страни књижице а ниште исписивањем преко марке имена (трговца одн. занатлије) и датума лепљења. Ко ову таксу не положи или не прилепи и не поништи на прописани начин казниће се петоструким износом неплаћене или непрописно плаћене таксе поред наплате редовне таксе.

5. Паушалирање таксе за рачуне престаје од 1 септембра 1921 године важити.

Члан 16.

1. По Т.Бр. 36 таксене тарифе плаћа се по 0-20 динара на све чекове, бонове и признанице по којима се примају или издају суме по текућим или отвореним рачунима.

2. Али за чекове поштанских штедионица наплаћиваће се свега 0-05 динара.

3. Прописи о таксирању, лепљењу, поништавању из тач. 6 чл. 14 овога правилника важе и овде.

Члан 17.

1. Као свршени акти сматрају се они по којима су решења или пресуде постале извршне или у опште предмети који су као свршени за дотично надлештво у архив остављени.

2. Пописне књиге „Б“, грунтовне књиге и катастарски листови и књиге не сматрају се као рачунске књиге.

3. Ова такса лепи се на молби којом се разматрање тражи.

4. За одобрење разматрања неће се наплатити никаква друга такса, осим ако се од тражења одбије у коме ће се случају наплатити за решење о одбијању такса из Т.Бр. 5.

Члан 18.

1. За преписивање службених акта и докумената, као и за прављење извода (извадака) из државних рачунских или других књига, наплаћује се према Т.Бр. 42 такса од полутабака оригинала, и то: кад препис или изводе чини приватно лице по 2— динара, а кад препис или изводе врши власт или ма које службено лице по 5 динара.

2. Ако су акта, документи и др. на страном језику наплаћиваће се двострука такса.

3. Службена лица која ове преписе или изводе врше немају права ни на какву накнаду.

4. По 2 напмени уз Т.Бр. 42 таксене тарифе као цео полутабак рачуна се ма колико се из њега преписало. Кад се преписивање врши или изводи чине из рачунских или других књига, рачунаће се један лист (фолио) књиге у један табак, а једна страна у полутабак ма колико се са једне стране препише или изведе.

5. За преписе и изводе, који се издају службеним лицима за званичну потребу, као и за преписе из катастарских поседничких листова и пописа душа потребних приватнима код утврђивања задружног минимума ради одређивања задружног поседа, не плаћа се такса из Т.Бр. 42. При издавању ових преписа без таксе мора се означити разлог са кога такса није наплаћена.

6. За молбу, којом се тражи преписивање и вршење извођења, плаћа се такса из Т.Бр. 1 таксене тарифе, изузев случаја из тач. 5 овога члана, али

се на њој мора означити због чега такса није наплаћена.

7. Такса за преписивање без оверења лепи се и ништи на молби, којом је тражено преписивање или вршење извођења, а ако се у исто време тражи и врши овера — потврда преписа или извода онда се такса из Т.Бр. 42 лепи, заједно са таксом за оверу — потврду из Т.Бр. 43, на препису пред саму потврду или оверу и ништи на прописани начин.

Члан 19.

1. При потврђењу свих исправа и у опште писмена, за које је требало пре потврђења платити таксу за правни посао или исправу, власт (односно службени орган) дужна је пре потврђивања уверити се је ли за правни посао или исправу такса плаћена, па ако није или није довољна предузеће се казнени поступак.

2. За потврду или оверу плаћа се по Т.Бр. 43 и то: ако акта нису већа од једнога табака 5 динара, а ако су већа од једнога табака онда за сваки даљи табак по 2 динара, па ма и не био цео табак.

3. Кад се потврђују више примерака оригиналних исправа једне садржине, онда један подлежи плаћању ове таксе, а остали без обзира на број табака плаћају по 5 динара.

4. Пошто се у случају из претходне тачке такса за правни посао наплаћује само за први примерак, мора се на овом првом примерку приликом потврде у самом тексту потврде означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу и по коме тарифноме броју, а колика за саму потврду. На осталим пак примерцима мора се увек означити: колика је такса наплаћена за правни посао или исправу на првом примерку и по коме тарифноме

броју; код кога се први примерак налази и да је примерак на који се ово ставља „други“, „трећи“ и т. д. по реду. Одговорног чиновника који то не учини казниће Министар Финансија новчано у корист државне касе од 10—100 динара.

5. За оверавање преписаних акта наплаћује се ова такса према броју табака у оригиналу, без обзира колико табака препис износи.

6. Такса за ову потврду или оверу лепи се и ништи пред сам текст потврде или овере.

7. За преписе који су по 3 напмени уз Т.Бр. 42 ослобођени од таксе не плаћа се ни такса за оверу, али се приликом овере у тексту мора означити разлог због кога такса није наплаћена.

8. За молбу, којом се тражи потврда или овера плаћа се такса по Т.Бр. 1 изузев случаја поменутог у тач. 5. члана 18 овога правилника.

Члан 20.

1. Таксом прописаном у Т.Бр. 44 таксене тарифе обухваћена је и такса за оверење, те у овоме случају не треба посебно наплаћивати таксу из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. Ова се такса наплаћује у таксеним маркама и лепи и ништи као и такса за све друге овере (тач. 6 чл. 19 правилника). Изузетно ова се такса наплаћује у готовом новцу код консуларних власти на страни.

3. Ако се превођење школских сведоцаба врши на захтев кога Министарства за његове питомце, онда ће се превод извршити без наплате таксе, али се у овери мора означити разлог због кога је превођење и оверење извршено без наплате таксе.

4. За молбу којом се превод и овера тражи плаћа се такса из Т.Бр. 1.

Члан 21.

1. Кад превод не врше власти поменуте у Т.Бр. 44, већ се извршени превод само на оверење поднесе. наплаћује се такса из Т.Бр. 45 и у оверењу се мора означити, да државна власт превод није извршила, како би се знало за што је ова снижена такса наплаћена.

2. Ни за ово оверење неће се наплатити такса из Т.Бр. 43.

3. Пропис тач. 3 и 4 члана 20 правилника важи и овде.

Члан 22.

1. У напомени уз Т.Бр. 48 поменути су и официри и административни војни чиновници, који имају свој оделити дисциплински суд, али тиме нису изузети и железнички и други чиновници, којима такође суди њихов посебни дисциплински суд, и који су такође дужни платити таксу из Т.Бр. 48 и то само у случају ако од дисциплинског суда буду осуђени и кад та осуда постане извршном.

2. У сваком случају при доношењу осуде мора се овом предвидети да се и такса за осуду има положити.

3. Она власт која изврши наплату таксе по овој осуди прилепиће је на реферату о наплати и послати тај реферат дисциплинском суду ради придружења актима кривице дотичног чиновника.

Члан 23.

1. Такса прописана Т.Бр. 49 таксене тарифе рачуна се за свако поједино лице чије се изузеће тражи.

2. Ова такса лепи се на акту о тражењу, и у случају да се утврди неумесност тражења, досудиће се том приликом држави и такса по Т.Бр. 5. за ре-

шење, којим се молилац о неумесности његовог тражења извештава.

Члан 24.

За жалбе лица против одлука, којима је ово одбијено од тражења изузећа, плаћа се такса по Т.Бр. 50.

Члан 25.

1. За молбе лица ради пријема у поданство (држављанство) Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца плаћа се такса по Т.Бр. 51.

2. Ако молилац буде примљен за држављанина наше Краљевине наплатиће се накнадно и такса из Т.Бр. 58 „за декрет на поданство“ у 400 динара, која се такса лепи и ништи на декрету.

3. Ако се пак молилац одбије од пријема у држављанство Краљевине наплатиће се за ово решење такса по Т.Бр. 5 у 5 динара.

4. Лица, која на основу уговора о миру, по праву опције, прелазе у држављанство наше Краљевине не плаћају ни таксу из Т.Бр. 51 ни из Т.Бр. 58 таксене тарифе.

Члан 26.

По Т.Бр. 52 плаћа се такса од 10 динара за жалбе, које се, по прописима појединих закона, изјављују Државном Савету против одлука решења или рада свих административних власти.

Члан 27.

1. И ако је Т.Бр. 53. предвиђено да се такса од 10 динара плаћа за жалбе изјављене Државном Савету против указа, ова ће се такса наплаћивати и за жалбе Државном Савету против оних претписа који имају исту законску снагу као и укази.

2. У покрајинама где важи закон о општинама или закон о уређењу округа и срезова Краљевине Србије, на жалбама које се изјављују против избора општинских часника или окружних посланика плаћа се изузетно у случајевима кад жалбу потпишу више лица, само једна такса у износу од 10 динара.

Члан 28.

1. Такса из Т.Бр. 54 у 10.000 динара плаћа се за решење о томе да се село прогласи за варошицу (трговиште) или град без обзира где се и од кога се ово решење издаје.

2. Ова такса лепи се и ништи на решењу.

Члан 29.

1. По Т.Бр. 55 наплаћује се такса када се од власти у нашој Краљевини било издају, продужују или обнављају вангранични пасоши према времену за које се издају.

2. Лица, која стално станују у нашој земљи, када путују у ма који прекоморски крај (изузев Енглеске), без обзира на разлог путовања, плаћају таксу према тач. г Т.Бр. 55 за исељенички пасош.

3. Ова лица, ако се у року од 10 месеца од дана издања пасоша, врате из дотичног прекоморског краја у Краљевину или којима страна власт или страна дипломатска представништва дотичне земље ускрате ма на који начин даље путовање или улазак у њихову земљу, могу у року за деведесет дана од дана кога су се у отаџбину вратили тражити повраћај таксе. На основу поднетог пасоша и последње визе утврдиће се благовременост тражења.

4. Лицу, које се благовремено обратило за повраћај, вратиће се такса из тач. г Т.Бр. 55 по

одбитку таксе за пасош из тач. а или б овог тарифног броја, с обзиром из време које је провео на путу.

5. Лицима које својевољно одустану од путовања не може се ни у ком случају вратити такса из Т.Бр. 55.

6. Лицима која су стално настањена у коме од прекоморских крајева када са пасошем нашег консуларног представника из тога прекоморског краја, допутују у отаџбину или у који европски крај, па ту продужују или обнављају пасош за поновни повратак у прекоморски крај, наплатиће се само такса из тач. а односно б или в Т.Бр. 55 с обзиром на време за које се продужује или обнавља пасош, а не и такса из тач. г овог тарифног броја, пошто се у овом случају не могу ова лица сматрати као исељеници. Тако исто и студенти, који ради продужења студија, путују у који прекоморски крај, не плаћају ову таксу из тач. г Т.Б. 55 али су њихови родитељи дужни најдаље у току седмога месеца од дана издања пасоша поднети доказе, да је дотично лице заиста уписано тамо на дотичном универзитету. Не учини ли то наплатиће се од њих такса по тач. г. поменутога тарифног броја. У случају да дотично лице нема родитеља за истинитост и евентуалну таксу јамчиће које друго сигурно лице, које такође мора поднети горње доказе. Исправност доказа цениће полицијска власт која је дужна о овим лицима водити и потребну евиденцију.

7. Такса за пасоше издане у земљи плаћа се у таксеним маркама, које се лепе и ниште на самом пасошу.

8. Ради тражења пасоша мора се поднети молба за коју се такса плаћа по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 30.

1. Такса по Т.Бр. 56 наплаћује се за издавање објава или сертификата за унутрашњи, а и за погранични промет кад буде, без обзира у којој се покрајини издају.

2. Ова такса наплаћује се у таксеним маркама и лепи и ништи на објави односно сертификату.

Члан 31.

1. И ако служитељска исправа, за коју се плаћа такса по Т.Бр. 57 замењује уговор о служби и најму, ипак се од слугу или слушкиња неће наплатити никаква друга такса сем ове.

2. Ова такса ће се наплаћивати и то: приликом првог уписа 2 динара, а за свако даље исписивање или уписивање код власти по 1 динар.

3. Ова такса лепи се и ништи на самој исправи.

Члан 32.

1. Такса по Т.Бр. 58 наплатиће се тек кад неко лице буде примљено за држављанина наше Краљевине, а пре тога што се дотичноме изда декрет.

2. Ова такса лепи се и ништи на самом декрету.

Члан 33.

1. Ради отпуста из поданства (држављанства) наше Краљевине мора се поднети молба за коју се плаћа такса по Т.Бр. 1.

2. За случај да државна власт нађе да се може одобрити иступање из држављанства прилепиће претходно на одобрењу таксу од 600 динара по Т.Бр. 59 и поништити.

3. Не одобри ли се иступање наплатиће се од молиоца за решење о одбијању само такса за решење по Т.Бр. 5 таксене тарифе.

Члан 34.

1. Такса за месно механско право из Т.Бр. 61 плаћа се за одобрење да се у извесној згради упражњава механска радња (гостионица, хотел) без обзира на величину зграде.

2. Ову таксу плаћа сопственик зграде и она се лепи на допуштењу.

3. Месно механско право и лично право (из Т.Бр. 63) обављања механске радње два су различита права и добијају се одвојено једно од другог, ако су испуњени потребни услови.

4. Ову таксу из Т.Бр. 61 наплаћиваће она власт која ово допуштење — право — издаје од оних лица, која од дана ступања у живот овога тарифног броја (6 априла 1920 године) добију месно право за обављање ове радње.

5. Као механе сматрају се све оне јавне зграде у којима се продаје пиће неограничено и даје јело путницима, а поред тога и издају собе за преноћиште, без обзира у којој се количини точи пиће.

6. Ова се такса плаћа једном за свагда.

7. Сви они локали у покрајинама ван Србије и Црне Горе у којима се, до доношења закона о буџетским дванаестинама (6. априла 1920 године) обављала механска радња, и за то обављање имали легално одобрење, имају се сматрати да су добили месно механско право, и за то раније стечено право немају да плаћају никакву таксу, већ се плаћање ове таксе односи само на оне локале за које се то право тражи и добије после доношења Т. Бр. 61 таксене тарифе.

8. Оним пак лицима, која су добила одобрење за рад у том локалу пре 6 априла 1920 године, сматраће се то одобрење као право за лично упражњавање радње.

9. У случају да извесно лице напусти механску радњу у таквој згради, која је дотле служила за механу, за ту се зграду неће наплаћивати нова такса за месно механско право, док не настану услови да се то право одузме.

10. У Србији и Црној Гори остају и даље у важности односни прописи, као и Т.Бр. 67 таксене тарифе.

Члан 35.

1. Тачке 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9 и 10 важе и за месно кафанско право по Т.Бр. 62.

2. Као кафане (крчме, биртије,) сматрају се оне јавне зграде које не смеју имати собе за преноћиште.

Члан 36.

1. Без обзира на то што постоји одобрење, да се у извесној згради може обављати механска или кафанска радња, свако лице, које жели обављати механску или кафанску радњу у згради која за такву радњу има месно право, мора имати засебно лично право, и оно се на другог не може пренети. Ко добије право да у којој згради отвори механу или кафану није тиме добио лично право да може обављати механску или кафанску радњу.

2. Ову таксу наплаћиваће по Т.Бр. 63 она власт која издаје лично механско или кафанско право од оних лица, која од дана ступања у живот овога закона, буду тражила или добила лично право за обављање ове радње и она се лепи на одобрењу.

3. Ова се такса наплаћује једном за свагда, ако не настану услови да се то право одузме.

4. Наплатом ове таксе ни у колико се не мењају прописи точаринских закона.

5. Тач. 8 члана 34 овога правилника важи и овде.

Члан 37.

1. Такса из Т.Бр. 64 има се платити без обзира на то је ли лице које је ово право добило и краће време ово своје право употребило.

2. Лица, која имају лично право на упражњавање механске или кафанске радње, могу по одобрењу надлежне власти у баштама, парковима ит. д. који иначе немају меснога права, продавати пиће и јела, али за то одобрење морају платити горњу таксу без обзира што су платили таксу из Т.Бр. 63, без које не би могли ни добити одобрење за право дочења у башти.

3. Таксу из Т.Бр. 64 наплаћиваће она власт која ово право издаје и од оних лица, која од дана ступања у живот овог закона буду тражила или добила лично право за упражњавање ове радње, а прописи тач. 2, 3, 4 и 5 члана 39 важе и овде.

4. И она се лепи и ништи на одобрењу.

5. Наплатом ове таксе ни у колико се не мењају прописи точаринског закона.

6. За дочење пића на вашарима и саборима неће се ова такса наплаћивати. Али лично механско или кафанско право морају дотична лица имати.

7. Тако исто ову таксу из Т.Бр. 64 не плаћају она лица, која дочење пића врше у баштама која су саставни део зграде у коме је механа или кафана.

Члан 38.

1. Такса из Т.Бр. 65 за право дочења пића у сталној бараци плаћа се исто тако и на исти начин као и такса из Т.Бр. 64.

2. Као баракe сматрају се и сталне кантине при фабрикама, војним одељењима и т. д.

Члан 39.

1. Привремене баракe при већим радовима и предузећима задржавају право рада само дотле, док ти радови трају, а чим ти радови престану оне губе право на продужење рада, без обзира на то што су таксу платили.

2. Ову таксу из Т.Бр. 66 наплаћује она власт која издаје одобрење и пошто се она наплаћује за календарску годину годишње, без обзира за које је време обављана, мора се у одобрењу тачно означити за које време ово одобрење важи, како би се чим протекне једна година од издатог одобрења наплатила за ново одобрење нова такса, ако надлежна власт нађе да се то одобрење може издати.

3. У случају издавања новог одобрења за нову годину мора се старо уништити и то у новом одобрењу означити.

4. Ко продужи рад без новог одобрења казниће се троструким износом неплаћене таксе, поред редовне таксе.

5. Пре но што се изда ово одобрење мора се дотична власт уверити, да ли то лице има лично механско односно кафанско право, јер без тога права не сме му се дати одобрење за привремену бараку.

Члан 40.

1. Власти које издају допуштење за отварање агентурске радње за иселјавање, дужне су наплатити таксу из Т.Бр. 70 у 5000 динара и прилепити и поништити на допуштењу.

2. И радње за продају карата за прекоморске крајеве плаћају ову исту таксу пошто се оне имају сматрати као агентурске радње за иселјавање.

Члан 41.

Такса из Т.Бр. 71 наплаћиваће се у покрајинама ван Србије и Црне Горе, кад год се врши потврда уверења поменутих у овоме тарифном броју.

Члан 42.

1. Такса по Т.Бр. 72 плаћа се не само онда кад се сасвим мења презиме, него и онда кад се презиме промени преводом задржавајући старо презиме. На пр.: Јован Срећковић — Феликс.

2. Ова се такса лепи и ништи на одобрењу.

Члан 43.

1. Таксу из Т.Бр. 93 за одобрење да се отвори ликерџијска или друга која занатска радња за прераду шпирита за пиће наплаћује и лепи и ништи на одобрењу она власт која ово одобрење и издаје.

2. Прописи о томе коме ће се и под каквим условима ово одобрење издати остају и даље у важности.

Члан 44.

Прописи члана 43 овог правилника важе и за наплату таксе из Т.Бр. 94 приликом издавања одобрења за отварање нове пиваре или фабрике шпиритуса.

Члан 45.

1. Такса за држање билијара по Т.Бр. 98 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама.

2. Не подлеже плаћању ове таксе само билијари по приватним кућама и билијари на стоваришту, на којима се не игра.

3. Билијари друштава, клубова и удружења, као и они у јавним локалима плаћају таксу за пријаву, као и годишњу таксу.

4. Сваки сопственик или закупник билијара дужан је, пре него што намести билијар за играње, да поднесе надлежној финансијској власти пријаву, у којој ће назначити број који носи билијар, чија је фабричка израда, и где се билијар налази, и положити 50. — динара годишње таксе за сваки билија, за дотичну календарску годину.

5. Такса у 20. — динара за пријаву, и 50. — динара годишње плаћа се за сваки билијар посебно. Финансијска власт уписује пријаву у регистар билијара и издаје доносиоцу уверење о држању билијара, на које се лепи и ништи годишња такса, и у коме мора означити за коју је годину такса плаћена.

6. Такса за пријаву и цела годишња такса плаћа се кадгод се какав билијар набави у својину, закуп или ма на који други начин, и пријавна такса важи све дотле док се тај билијар налази у државини лица које га је пријавило. Годишња такса плаћа се за годину дана унапред у смислу тач. 7 овога члана. Сви имаоци билијара дужни су годишњу таксу платити најдаље до 15 јануара сваке године иначе ће се казнити троструким износом таксе, поред плаћања редовне таксе. За сваку годину и сваки билијар мора се издати ново уверење.

7. Кад се билијар у току године отуђује, дотадашњи сопственик његов дужан је поднети пријаву са таксом из Т.Бр. 1 надлежној власти, у којој ће означити лице, коме је продало билијар, и у том случају лице, које је прибавило билијар, најдаље за даљих пет дана плаћа не само нову пријавну таксу од 20. — динара за пријаву него и целу билијарску годишњу таксу за ту календарску годину, без обзира у које је доба године билијар набавило.

8. Финансијски органи, који не воде потребне регистре или их небрижљиво воде или у опште не контролишу довољно да се годишње таксе на време полажу казниће се новчано од 10—100 динара у корист државне касе, што не искључије и њихову одговорност за накнаду штете проузроковану оваквим радом. Ова накнада досуђује се решењем којим се чиновник кажњава.

9. Ову таксу из Т.Бр. 98: и за пријаву и годишњу, дужни су платити и сви досадашњи државници билијара у покрајинама ван Србије од 1 јануара 1922 године.

Члан 46.

1. За допуштење да се може приредити игранка забава, концерат, музичке и певачке вечери и свакорвна предавања, трке, ватромет, циркуска и акробатска представа, биоскоп и овима сличне представе, изузев позоришта и државом повлашћених позоришта, на које се људи ради забаве, поуке или уживања скупљају, плаћајући или не улазницу, полаже се такса из Т. Бр. 99 таксене тарифе од 5. динара.

2. Такса се ова плаћа за сваку приређену забаву или остало, за именовани (датум) дан и ноћ 24 часа. Ако се у току овог времена од 24 часа приређује више представа, плаћа се само једна такса. Али ако би се ове представе и забаве стално, за дуже време од једног дана давале полицијска власт може издати допуштење на дуже време: недељно или месечно, наплативши унапред за сваки дан таксу од 5. динара.

3. Пријавна такса (за молбу) у 2. дин. наплаћује се, кадгод се допуштење тражи.

4. Лица, друштва и корпорације, која су по тач. 5 члана 5 српског закона о таксама ослобо-

ђена плаћања таксе, дужна су такође ово допуштење узети од полицијске власти, и ову таксу не плаћају само онда кад поднесу решење Министра Финансија, којим су од плаћања ове таксе ослобођена. Ову таксу не плаћају лица, друштва и корпорације ван Србије и Црне Горе ако су од плаћања ове таксе пристојбинским законима нарочито ослобођена.

5. Плаћање ове таксе не искључује и наплату општинске таксе из Т. Бр. 407 таксене тарифе које се у Србији и Црној Гори плаћа општинама у готову у онолико, колико је општински одбор одредио и Министар финансија одобрио.

6. Лица правна и физичка, која приређују забаве, представе и остало, за што се ова такса плаћа, а не траже ово допуштење 24 сата раније и не плате прописну таксу, подлеже плаћању, поред редовне и казнене таксе у десетоструком износу неплаћене таксе.

7. Полицијски органи, који се не старају да се ова такса плаћа казниће се новчано од 10.— до 100.— динара. Ако пак ово допуштење издаду без наплате таксе казниће се петоструким износом ненаплаћене таксе.

8. Ова такса лепи се и ништа на допуштењу.

9. Сви односни прописи појединих пристојбинских закона о наплати ове таксе престају важити.

Члан 47.

1. По Т. Бр. 99.а. таксене тарифе плаћа се такса на све улазнице, и то: по тач. 1 овога тарифнога броја на улазнице за позоришта, државом повлашћених позоришта и уметничко-дилетантских позоришта, као и за уметничке концерте по 10% од вредности улазнице.

2. Ова повлашћена и уметничко-дилетантска позоришта и приређивачи уметничких концерата, морају имати уверење од уметничког одељења Министарства Просвете односно надлежног просветног повереништва, да су заиста повлашћени односно уметничка. Ко то уверење не поднесе платиће таксу као и она приређивања по тач. 3 овога члана.

3. По тач. 2 Т.Бр. 99а. плаћа се по 20% од вредности улазнице за: биоскопе, кафешантане, кабаре, орфеуме, забаве, циркусе, акробатске, атлетске, мађионичарске и спиритистичке представе, паноптикуме, менаџерије, разне друге изложбе појединих лица спекулативне природе, панораме, фотопластикуме, трке и у опште за све улазнице у установе где се ради забаве и задовољства долази и скупља.

4. Ако се позоришне представе и концерти — ма и уметнички — гимнастичко-спортска приређивања, као и соколске вежбе и вечери, разна предавања, уметничке и привредне изложбе приређују са играчком плаћа се за улазнице на такве забаве 20% од вредности улазнице.

5. Код установ, где се уз улазнице или место улазнице чија цена није унапред утврђена плаћа „добровољни прилог“, плаћа се такође 10% односно 20% на име таксе од укупног износа добровољног прилога, с обзиром на карактер приређивања из тач. 1, 3 и 4 овога члана. У том циљу мора приређивач водити тачан списак (по редном броју) свих приложника и суме датог прилога било да се добровољни прилог да без улазнице, за улазницу или уз улазницу и без обзира да ли се тај прилог да пре дана приређивања или на самој каси. Списак лица, која су пре дана приређивања дала добровољни прилог мора се приложити списку, који

се води на каси на дан приређивања, како би дотична власт преко одређеног чиновника могла још исте вечери наплатити прописну таксу на добровољне прилоге које је приређивач добио.

6. У случајевима, када је за извесну забаву одређена улазна цена, али се не дају улазнице, па приликом уласка посетиоци плаћају улазну цену, а у то и добровољни прилог, водиће се списак лица са двама рубрикама, у које ће се уводити, и то: у прву плаћена улазна цена а у другу износ добровољног прилога. И овде ће се поступити у смислу тач. 5 овог члана.

7. Наплаћена сума на име ове таксе у готову прилаже се уз спискове, којим ће се констатовати: колико је лица дало и колико на име добровољних прилога и колико је лица било на забави, и предају се одмах сутрадан надлежној благајници, а приређивачима се издаје признаница на плаћену таксу.

8. Ако је било утврђене цене за улазак, констатоваће се: колико је лица платило једну улазну цену, а колико је било лица која су дала и добровољни прилог. На пр:

На забави Н. Н. друштва приређеној у сали Н. на дан Н. о. г. дошло је: 120 самаца са улазном ценом од 20 дин., свега 2400 дин. по 20% таксе дин. 480

283 чланова породице са улазном ценом од 15 дин., свега 4245 дин. по 20% таксе дин. 849

Поред тога 250 лица дало је још на име добровољног прилога 5200 динара по 20% таксе дин. 1040

Свега таксе дин. 2369

По списку прилога прикупљеног пре дана приређивања дало 100 лица добровољног прилога 1300 дин. по 20% таксе дин. 260

Укупно таксе дин. 2629

Контролни орган

Н. Н.

Председник или члан Управе

Н. Н.

9. Ове спискове има да потпише поред одређеног чиновника и члан управног одбора друштва односно члан приређивачког одбора или сопственик сале, ако сам приређује забаву.

10. Ако се неверно упишу подаци у списак казниће се представници управе или одбора, односно сопственик, по другом одељку тач. 63 овога члана.

11. Код клубова, удружења и установа, где је у плаћеној чланарини садржана и улазница за разна приређивања и где чланска карта важи као улазница, има се наплатити такса на укупну суму годишње чланарине 20%. Ако уписнина износи преко 5 динара сав вишак сматраће се као чланарина.

12. Сваки упис чланова или испис мора се најдаље месечно саопштавати надлежној финансијској власти.

13. Ако која установа улазнице издаје у виду сезонске карте, или у виду претплате (абонмана) за извесан број улазака, или за уласке у одређеном периоду времена, онда ће се такса наплаћивати према укупно плаћеној суми, водећи рачуна о томе какве су врсте приређивања.

14. У случајевима када је приступ дозвољен без улазнице — „улаз слободан“, — а у локалу се троши пиће и јестиво и у те се локале људи скуп-

љају или долазе ради забаве, игранке или задовољства слушајући песму или музику и т. д. гледајући за време бављења какву биоскопску слику, представу и т. д. — такса ће се одредити паушално — укупно за један дан или за једну представу, — коју је сопственик предузећа дужан платити унапред у готову дотичној надлежној власти.

15. Овој паушалној такси подлеже и ноћне, јавне — толериране радње, без обзира да ли у њима свира музика или не.

16. Као основа за прорачун паушалне таксе има да послужи приближна величина локала, број седишта, трајање забаве — следствено по томе колико наизменично може посетилаца да буде за један дан или једно веће, а према томе за које време свира музика или траје певање и т. д. и у које доба године, а све у сразмери сума, које се просечно наплаћују у дотичном месту од сличних локала на име ове таксе од улазница.

17. На основу ових података извршиће финансијска власт прорачун паушалне таксе и ову ће таксу сопственик радње дневно или, по споразуму са финансијском влашћу, недељно, десетодневно или месечно унапред плаћати.

18. Одређивање ове паушалне таксе вршиће финансијске управе и пореска надлештва, а где ових нема одељци финансијске контроле, полицијска власти, котарске испоставе или општинске власти.

19. Ово одмеравање саопштаваће ове власти сопственицима, који се, ако нису задовољни, могу жалити у року од три дана.

20. Жалбе ове изјављују се:

а) у Србији и Црној Гори и Банату, Бачкој и Барањи где ове таксе одмерују; среске финансијске управе, одељци финансијске контроле, полицијске

или општинске власти или котарске испоставе, — окружној финансијској управи, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза. А где су ову таксу одредиле окружне финансијске управе и Обласна Дирекција у Новом Саду или пореско одељење београдско Генералпој Дирекцији Посредних Пореза.

б) у осталим покрајинама, где ову таксу одмерују: пореска надлештва (уреди), одељци финансијске контроле или котарске испоставе — финансијској дирекцији, а противу ове Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

21. Решење Генералне Дирекције Посредних Пореза донета по овим жалбама извршна су.

22. Жалба не задржава наплату таксе.

23. На ове жалбе лепи се на име таксе 5 динара и предаје оној власти која је одмеру извршила.

24. Ово важи и за радње где музиканти, певачи и др. сами скупљају прилоге, као и за кафане на сајмовима (на вашарима) чији сопственици такође плаћају прописну таксу.

25. И о овим радњама и плаћању таксе мора дотична власт водити потребан списак из кога ће се видети који су сопственици и за које време и колику таксу платили.

26. О плаћеној такси мора се издати признаница сопственику, коју овај мора показати контролном органу увек кад год је, на основу своје легитимације, затражи.

27. Сва она лица, која су платила ову таксу за известан низ дана, а у њиховом локалу за један део тога времена није било забаве (музика, певања и т. д.), дужна су одмах идућег дана од дана када је забава престала, у канцеларијско време саопштити то писмено (које се мора завести у дело-

водни протокол) надлежној надзорној власти, како би се записником по претходној увери утврдили наводи дотичнога лица. Ако се ова пријава не учини у овоме року, дотично лице нема права на повраћај више положене таксе за ранији дан, него тек за дан кога је пријава примљена и за идуће дане. У случају тражења повраћаја надлежна ће власт уз молбу приложити и ову пријаву као и записник и донети решење о повраћају и овај извршити.

28. Од плаћања такса за улазнице као и такса паушалних и т.д. нико не може бити ослобођен ма од кога се, ма на ком месту и ма у чију корист улазнице продавале.

29. Изузетно не плаћа се такса:

а) за забаве на сеоским заветинама, верским прославама и црквеним славама и преславама и народним свечаностима, ако се одржавају на за то одређеним местима;

б) за концерте и забаве, које приређује школска управа или школска омладина у школским локалима, у корист ученика дотичне школе;

в) за научна предавања, научне и привредне изложбе и вежбе и вечери соколских (орловских) гимнастичко-спортских друштава, али само у томе случају ако се уз ове не приређују и игранке; и

г) за сва приређивања ма које врсте, које врше добровољне пожарне чете, које се саме издржавају, ако концерти или забаве приређују искључиво у корист набавака потреба у циљу обезбеђења од пожара.

30. Сви сопственици позоришта, биоскопа, циркуса и др., који имају сталне радње, било да их дуже или краће време обављају, као и сопственици локала, који сами приређују какве забаве, и друштва која забаве приређују, дужни су најдаље 24

часа раније пријавити надлежној финансијској власти (финансијској управи и пореском одељењу у Србији, Црној Гори и Банату, Бачкој и Барањи, а у осталим покрајинама пореском уреду или одељку финансијске контроле, — а где ових нема котарској испостави — приређивање ових представа односно забава приложивши на увиђај допуштење о приређивању (по Т.Бр. 99), и то;

а) они, који имају сталне радње, пре почетка рада у опште, са означењем броја представа једнога дана; и

б) они, који само повремено приређују представе односно забаве, такође на 24 часа раније. Али морају пазити да пријаву учине у добу када је канцеларијско време. Ко ове пријаве (под а и б) благовремено не учини казниће се по првом одељку тач. 63 овог члана.

31. Приређивање ових представа и др. мора такође саопштити властима из првога става претходне тачке на 24 часа раније, и полицијска односно општинска власт, где нема полицијске и то:

а) за она приређивања која се стално врше: позоришта, кинематографи и т. сл. једанпут пре почетка рада у опште;

б) за она приређивања, која се с времена на време врше, свако приређивање на 24 часа раније.

32. За свако огрешење о пропис претходне тачке казниће се одговорни чиновник по тач. 65 овога члана.

33. Финансијске власти дужне су водити списак (евиденцију) свих предузећа која стално приређују представе било за дуже или краће време. Из тога списка мора се видети: колико представа приређују и јесу ли и за које време платили потребну таксу како за улазнице тако и таксу за допуштење

из Т.Бр. 99. Ако се овај списак не води или води али неуредно казниће се шеф односно одређени чиновник по тач. 65 овога члана.

34. Сви предузетници или установе, које приређују представе, биоскопе, забаве и т. д., на које се са нарочито плаћеном улазницом мора ући, морају на улазницама имати тачно означену вредност.

35. Најдаље за 24 часа пре представе или забаве они су дужни донети све улазнице надлежној финансијској власти из првог става тач. 30 овога члана ради плаћања таксе. Њима стоји до воље да могу и за извесан низ представа унапред донети улазнице (заједно са допуштењем о приређивању) ради жигосања и плаћања таксе. Такса се увек унапред плаћа у готову према вредности поднетих улазница, рачунајући таксу за сваку улазницу.

36. Ове власти имају одмах писмено одредити једнога чиновника који ће ударити на сваку улазницу округли печат дотичне власти и испод њега ставити свој потпис мастиљавом оловком, на пр.:

М. Јовић

37. За овим ће овај одређени чиновник сачинити реферат по броју и врсти тих улазница и затим наплаћену таксу књижити у дневнику за наплату таксе (престојбе) односно реферат са наплаћеном таксом у готову одмах предати благајници надлежне финансијске власти.

38. Жигосане улазнице, по којима је такса наплаћена, вратиће се заједно са поднетим допуштењем,

сопственику односно приређивачу на реверс, који ће се прикључити реферату.

39. Сопственици односно приређивачи дужни су, приликом издавања улазница посетиоцима, на ове ударити датум дана кога их издају.

40. Улазнице морају бити повезане у књижице и морају имати јуксту и талон (улазницу) са купоном. Ко прими и жигосе непрописане улазнице казниће се по тач. 47 овога члана.

41. Жигосање ће се извршити на улазници (талону), али дотични чиновник мора на првој, средњој и последњој улазници и јуксти из целокупног блока означити и дан жигосања па то и потписати.

42. Приликом уласка посетиоца у просторије мора особље дотичног предузећа откинути купон. Ако се у просторијама нађе ипак које лице са улазницом на којој купон није откинут, а дотично предузеће истог дана без прекида даје представе (као кинематографи), казниће се сопственик предузећа по тач. 60 овога члана као да је једна улазница два пута употребљена.

43. Предузећа, као на пр. позоришта, биоскопи и др., који имају за поједине представе тачно одређен број улазница т.ј. за свако место и представу обележену улазницу и снабдевену датумом, могу ако ове за извесна места дотичне представе и за тај дан не распродаду, тражити преко власти којој су таксу платили, повраћај наплаћене таксе за нераспродате улазнице.

44. Да би им се пак такса могла вратити, морају уз молбу, за коју се не плаћа никаква такса, приложити све нераспродате улазнице и тек за овим може и надлежна финансијска власт, у чијој је благајници такса примљена и укњижена, решењем вратити више наплаћену таксу за поднете нераспродате

улазнице, пошто претходно стање ствари утврди. Ова решења о повраћају таксе, са нераспродатим улазницама чувају се особено у благајници као доказ издатка из касе, а и за евентуалну накнадну контролу.

45. Молбе за повраћај ове таксе подносе се у року за пет дана од дана приређене представе или концерта дотичној власти, не рачунајући дан представе или концерта. Ове молбе не подлеже такси. За рачунање рокова важе прописи и тач. 5 члана 134 овога правилника.

46. Улазнице, које не гласе на нумерисана седишта, могу се употребљавати док се не утроше. Но ако се ни ове улазнице не могу утрошити зато што се више пута не врше приређивања, може се такође у року из претходне тачке, рачунајући исти од дана последњег приређивања, тражити повраћај као што је напред наведено, а повраћај ће се моћи извршити само у случају ако улазнице из књижице нису искидане и имају купоне.

47. Ако је новац од наплаћених такса ушао у касу пореског надлештва (уред), овај ће изузетно од досадашњих прописа, непосредно, по претходној оцени умесности молбе, донети решење о повраћају и овај извршити и улазнице бушењем поништити, а месечно са исплатним дневником доставити сва ова своја решења са свима прилозима рачуноводству надлежне финансијске дирекције, ради испитивања и одобрења исплате.

48. Ако се приликом ревизије утврди, да је по улазницама, које ипак не одговарају тач. 38 и 39 овога члана, враћен новац или се то иначе утврди, казниће се дотични чиновник, који је жигосање неисправних улазница извршио од 50 до 200 динара.

49. По могућству улазнице треба да су разних боја како би лакша била контрола.

50. За доплатну карту, којом се од сопственика задобија право за употребу скупљег места од првобитног, за које је већ плаћена цена улазнице, плаћа се одговарајућа процентуална такса према вредности назначеној на самој доплатној карти.

51. Ако се приликом контроле нађе које лице на скупљем месту без доплатне карте уз првобитну купљену карту, казниће се приређивач по тач. 60 овога члана.

52. Код државних позоришта (казалишта) у Београду, Загребу, Љубљани, Новом Саду, Осеку итд. прописну процентуалну таксу од вредности улазнице морају благајници издвојити из наплаћене цене улазнице и укупан износ ове таксе, са рефератом: на које је врсте улазница и колико таксе наплаћено, по истеку сваких 10 дана предати надлежној финансијској благајници. Овај реферат мора за тачност оверити, и то: у Србији и Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи месни рачуноиспитач, а у осталим покрајинама контролор позоришне благајнице.

53. Када било цело позоришно особље или један део овога путују у разна места ради приређивања представе оверу ће вршити оно лице које трупу води, у коме случају овај и носи сву одговорност за све неправности или неправилности у погледу обрачуна и полагања таксе. Такса за продате улазнице од представа ових путујућих одељака државних позоришта полагаће се идућега дана по одржаној представи, ако глумци путују и представе приређују за рачун позоришта, а ако путују и представе приређују за свој рачун морају поступити као и сва приватна предузећа и унапред жигосати улазнице и таксу пла-

тити. Да би се пак могло знати за чији рачун путовање врше, морају о томе имати уверење своје позоришне управе, које се увек мора поднети на увиђај надлежној власти где таксу полажу.

54. За места у позориштима, која се по правилима бесплатно уступају позоришном лекару, новинарима, полицијском органу и др. не наплаћује се такса, што се у реферату такође мора константовати.

55. Но у случају да се и та места продаду наплатиће се одговарајућа такса према вредности улазнице.

56. Контрола над извршењем свим предњих прописа припада на првом месту органима дотичне надлежне финансијске власти, али су и друге државне власти позване да органе финансијске власти помажу у вршењу ове дужности. Где нема финансијских органа ову контролу може вршити такође на основу нарочите легитимације и полицијска или општинска власт.

57. Вршење контроле има се обавити веома пажљиво, одмерено и удешавати тако да се тиме не омета забава, представа, биоскоп и т. д. и не ствара узбуна. У циљу контроле имају се чинити „штих-пробе“ да ли су улазнице снабдевене прописним жигом власти и да ли има датума дана представе, удареног од сопственика (приређивача). Наиђе ли орган власти на нежигосану улазницу или на којој нема датума или на лице без улазнице има то константовати рефератом и овај предати финансијској власти ради даљег законског поступка.

58. По овом реферату повешће се кривична истрага над сопствеником предузећа односно приређивачем.

59. Више финансијске власти по одобрењу Генералне Дирекције Посредних Пореза могу такође с времена на време одређивати по једног од својих органа да изненада врше суперревизију како над органима контроле, тако и над самим предузећем.

60. Полицијски чиновници и детективи, који, у интересу безбедности, службено посећују ове представе и у томе својству присуствују представама, морају за то имати легитимацију.

61. Ни једно лице са плаћеном улазницом, било за једаред или за више улазака (претплате) или за сезонску карту или друге улазнице ма у каквом виду, не може ући на скупове чије улазнице подлеже плаћању таксе, пре него је за улазницу плаћена такса према вредности улазница. За противно поступање казниће се сопственик предузећа с обзиром на број таквих нетаксираних улазница, и то: први пут од 20—200 динара, други пут од 200—1000 динара, а за сваку даљу кривицу са 2000 динара. Истом казном казниће се употреба једном већ употребљених улазница. Ако се ова казна не може наплатити од приређивача наплатиће се од држаоца просторија.

62. Приређивачи забава, на које је улаз слободан, ако не поступе по пропису тач. 30 под б овога члана и претходно не уплате, најдаље за 24 часа раније, одређену паушалну суму, казниће се први пут троструком сумом паушалне таксе, други пут петоструком сумом паушалне таксе, а у сваком даљем случају десетоструком сумом паушалне таксе, — поред плаћања редовне таксе.

63. Клубови и друштва који се огреше о прописе тач. 11, 12 и 30 под б овога члана и приреде забаву пре но што плате таксу у прописном року или што месечно не саопштавају податке о новим

и иступању старих чланова, казниће се по тач. 60 овог члана.

64. Ко приреди какву забаву или представу, а ову како је прописано, благовремено не пријави надлежној власти, казниће се од 200 до 1000 динара и казна наплатити од представника установе или држаоца просторија. А ако неверно уписује податке прописане тач. 5, 6, 7 и 8 овога члана казниће се први пут од 500 до 2000 динара, а у сваком поновљеном случају од 2000 до 5000 динара.

65. Сопственици локала или приређивачи, који не допусте приступ контролним органима, казниће се први пут са 500 динара, други пут са 1000 динара, а у сваком поновљеном случају са 2000 динара. Ова казна не искључује казну за кривицу кажњиву по каквом другом закону.

66. Чиновници, који наплате за улазнице веће вредности мању таксу, или код наплата таксе ову површно врше и тиме иду на руку приређивачима и оштете државну касу, или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана како у погледу контроле, вођењу евиденције, тако и осталих дужности, казниће се први пут од 10—100 динара поред накнаде мање наплаћене таксе, а у сваком случају двоструко.

67. Овако ће се исто казнити полицијски органи односно председник и деловођа општински, ако не поступе по пропису тач. 31 овога члана.

68. Све пресуде из тач. 60, 61, 62, 63 и 64 имају се донети у року за 24 часа и овима досудити поред осталог и такса за пресуду по Т.Бр. 229. Ова такса за пресуду има се наплатити по извршности пресуде.

69. Ове пресуде изричу у Србији, Црној Гори и Банату, Бачкој и Барањи финансијске управе од-

носно Пор. Одељ. Београдско а у осталим покрајинама пореска надештва (уреди).

70. Пресуде о кажњавању чиновника изриче Министар Финансија.

71. Жалбе противу осуде о кажњавању подносе се у року од три дана, преко власти која је осуду изрекла и то: у Србији, Црној Гори и Банату, Бачкој и Барањи Генералној Дирекцији Посредних Пореза, а у осталим покрајинама Делегацији Министарства Финансија. По овим жалбама, на које се има утиснути такса од 6— динара (Т.Бр. 230), има се донети решење у што краћем року и одмах вратити надлежној власти, која је осуду изрекла. Решење Генералне Дирекције односно Делегација извршна су. За рачунање рокова важе прописи тач. 5 члана 134 овога правилника.

72. Против пресуда о кажњавању чиновника нема места жалби.

73. Ко достави какву по овоме члану извршену таксену кривицу, пре но што је власт за ову сазнала, добија половину од казне, ако је приликом подношења доставе изрично награду тражио.

74. Потказивач не може бити државни и самоуправни службеник.

75. У осуди се мора означити колико припада потказивачу на име награде.

76. И потказивач има право жалбе у истој року истим инстанцама из тач. 70 овога члана.

77. Повраћај погрешно више наплаћене или положене таксе (осим повраћаја такса за непродате улазнице по тач. 44) може се тражити у року од деведесет дана од дана кога је такса наплаћена односно положена. Рок се рачуна од дана издавања признанице. Ова молба за коју се не плаћа такса, предаје се оној власти код које је такса више по-

ложена или више наплаћена, и она је са актима и својим извештајем о благовремености шаље Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

78. Ако се пак утврди неумесност молбе наплатиће се накнадно како такса за молбу тако и такса за решење по Т.Бр. 5 у 5.— динара.

Члан 48.

1. По Т.Бр. 99 б наплаћује се такса од 20% на све суме које се на име опкладе полажу при тркама, регатама и другим утакмицама.

2. Сва друштва код којих се приликом трка и утакмица у опште врше опкладе дужни су о томе најдаље на три дана пред трку или утакмицу обавестити најближу финансијску власт, како би ова могла присуствовати ради контроле код опкладе.

3. Приликом сваке опкладе дужно је друштво саставити кратак записник у два примерка о томе: која је врста трка или утакмица била; колико је свега положено на име опкладе и колико, према томе, долази таксе по овој тарифној броју. Ако је било истог дана више трка могу се оне редом унети у записник и најзад начинити рекапитулају.

4. Један примерак записника остаје друштву као признаница, а други примерак са новцем предаје се контролном органу, који је дужан новац са записником одмах сутрадан предати својем надлештву за благајницу.

5. Ко приреди какву трку или утакмицу, на којој се врше опкладе, а ову трку или утакмицу, како је прописано, благовремено не пријави надлежној власти, казниће се од 200 до 1000 динара и казна наплатити од представника приређивача. А ако неверно уписује податке из тач. 3 овога члана казниће се са 1000 динара.

6. Приређивачи или сопственици тркалишта, који не допусте приступ контролним органима, казниће се први пут са 1000 динара, а у сваком поновном случају са 2000 динара. Ова казна не искључује казну за кривицу кажњиву по каквом другом закону.

7. Чиновници, који код наплате таксе ову не изврше као што треба и оштете државну касу, или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана, како у погледу контроле тако и осталих дужности, казниће се први пут од 10—100 динара поред накнаде мање наплаћене таксе, а у сваком поновљеном случају двоструко.

8. Пресуде из тач. 5 и 6 овога члана имају се донети у року за 24 часа и овима се досудити поред осталог и такса за пресуду по Т.Бр. 229. Ова такса за пресуду има се наплатити по извршности пресуде.

9. Ове пресуде изриче у Србији, Црној Гори, Банату, Бачкој и Барањи финансијске управе односно београдско пореско одељење, а у осталим покрајинама пореска надлештва (уреди).

10. Жалбе се изјављују по члану 134 овога правилника.

11. Пресуде о кажњавању чиновника изриче Министар Финансија и против ових пресуда нема места жалби.

12. Сви односни прописи пристојбинских закона и упуштава престају важити.

Члан 49.

1. По Т.Бр. 100 таксене тарифе плаћа се такса за пријаву свих врста аутомобила, фијакера, кола на федерима и бицикла (било моторних или обичних), без обзира да ли се употребљавају за превоз пут-

ника, пренос робе, спекулативне циљеве или за чисто личну потребу.

2. По истом тарифном броју плаћа се годишња такса за дотичну календарску годину унапред само за аутомобиле и фијакере (било са два коња или једним коњем, или на четири точка или на два точка), који се употребљавају чисто за личну потребу.

3. Годишња такса не плаћа се:

а. за путничке аутомобиле и фијакере код радња које ова подвозна средства употребљавају искључиво за превоз путника и на ту радњу плаћају порез;

б. за чисто теретне аутомобиле код радња, као што су: шпедитерске, транспортне и т. сличне;

в. за аутомобиле и фијакере код радња, које се баве продајом (трговином) ових подвозних средстава, ако их не употребљавају за личну потребу; и

г. за обичне просте чезе (двоколица).

4. За све врсте подвозних средстава из тач. 1 овога члана мора се за свако посебице поднети полицијској власти, а где ове нема општинској власти, пријава снабдевом таксом од 200 односно 5 динара у којој се мора означити: за аутомобиле назив фабрике односно марка и број фабрички а за фијакере описати облик и да ли је удешен за два коња или једног коња; је ли купљен у иностранству или у земљи и од кога.

5. По поднесеној пријави полицијска односно општинска власт неће одмах увести у регистар подвозних средстава и издати број оним лицима, који имају аутомобиле или фијакере, него ће упутити подносиоца пријаве са актом финансијској Управи односно пореском надлештву (уреду) ради плаћања годишње таксе.

6. Финансијска управа односно пореско надлештво прегледаће пореску пријаву односно пореске

податке подносиоца, па кад утврди, да не постоји ни један услов из тач. 3 овога члана саставиће о томе протоколарно саслушање дотичног лица (записник) на које се не плаћа никаква такса, наплатити од подносиоца унапред прописану годишњу таксу из Т.Бр. 100 на нарочитој потврди коју ће издати сопственику подвозног средства, и која има да гласи:

Окр. Ср. Фин. Управа
Пореско Надлештво

Бр. . . Н. . .

датум

у Н.

(Таксена марка)

ПОТВРДА

„Пошто се — финансијска Управа — Пореско надлештво (уред) из пореских података г. Н. Н., из Н. сопственика — аутомобила (марке на пр. Fiat. бр. 26352) број, — фијакера број (за број оставити празан простор који ће попунити полицијска односно општинска власт и одмах овај број јавити финансијским властима) —, уверило, да не стоји ни један услов из тач. 3 члана 49 таксеног и пристојбинског правилника то је под данашњим наплаћена за годину хиљаду деветстотина двадесет Н. (уек словима) у таксеним маркама годишња такса из Т.Бр. 100 за — аутомобил — фијакер (са два коња — са једним коњем), у Н. динара, и та такса на ову потврду прилепљена и прописно поништена. Ова потврда важи до краја године хиљаду деветстотина двадесет Н. (уек словима) и има се обновити и поновна такса платити најдаље до 15 јануара 192.... године.

7. Ако пак сопственик аутомобила или фијакера не треба да плати годишњу таксу са једног

од разлога из тач. 3 овога члана, издаће сопственику без икакве таксе потврду, да ову таксу не треба да плати, и та потврда има да гласи:

„Окр. Ср. Фин. Управа
Пор. Надлештво
Бр. . . Н. . .
датум
у Н.

ПОТВРДА

Пошто се — Фин. Управа — Пор. Надлештво — из пореских података уверило, а и иначе јој познато да г. Н. Н., из Н., обавља радњу за превоз путника — аутомобилом — фијакером (или које од других разлога из тач. 3) то г. Н. не подлежи плаћању годишње таксе на — аутомобил (марка и број) број фијакер број из Т.Бр. 100 таксене тарифе.“

8. Тек када подносилац пријаве овакву потврду донесе полицијској односно општинској власти, ова ће га уписати у регистар ових подвозних средстава и издати број за аутомобил — фијакер —, а на самој потврди, која има да важи као легитимација, назначити, да ова потврда важи за — аутомобил — фијакер број Н. Број аутомобила и фијакера дужна је горња власт увек саопштити финансијској власти.

9. Ова потврда важи само за дотично лице.

10. Ако пак ово лице прода ма које од подвозних средстава мора у року од 5 дана извести полицијску (односно општинску) власт и финансијску власт ради брисања дотичног подвозног средства са његовога имена. Ко то не учини а настане нова година, а подвозно средство подлежи годишњој такси, платиће поново годишњу таксу.

11. Лице, које купи у земљи које од горњих подвозних средстава има поступити као што је на-

пред наведено и платити прописну такса. Рок пријаве је петнаест дана.

12. И полицијска (одн. општинска) и финансијска власт дужни су водити тачан регистар како о сопственицима тако и о сваком поједином подвозном средству, и сваких два месеца мора полицијска власт слати препис списка новопријављених лица. Финансијске власти уводиће у свој регистар и сва она лица која не плаћају годишњу таксу, и у примедби ставити разлог са којих није годишња такса наплаћена.

13. Сва лица, која плаћају годишњу таксу, дужна су најдаље до 15 јануара сваке године положити нову годишњу таксу за наступајућу годину унапред, којом ће му се приликом одузети стара потврда и издати нова.

14. Све старе потврде (у које се рачунају и оне које су одузете услед продаје аутомобила или фијакера) морају се најдаље до 15 фебруара сваке године послати, и то:

а) финансијске власти у Србији, Црној Гори и Банату, Бачкој и Барањи Генералној Дирекцији Посредних Пореза,

б) Финансијске власти у осталим покрајинама делегацијама Министарства Финансија, — заједно са преписом регистра за дотичну годину (и за слушајеве под а и б).

15. Генерална Дирекција Посредних Пореза односно Делегација Министарства Финансија, пошто се увери, да су потврде правилно таксирани и марке исправне уништиће комисијски све ове потврде. Ако пак наиђе на какве неисправности упутитиће неисправну потврду надлежној власти на даљи закони поступак.

16. Годишња такса плаћа се цела, без обзира за које је време у једној календарској години држало извесно лице аутомобил или фијакер.

17. Ко у одређеном времену не поднесе пријаву или не плати годишњу таксу или нетачну пријаву поднесе, казниће се троструким износом таксе коју је требало платити, поред наплате редовне таксе.

18. Чиновници, који код наплате ових такса ову не изврше као што треба и оштете државну касу, или су у опште небрижљиви у извршењу прописа овога члана, како у погледу контроле тако и осталих прописа казниће се од 10 до 100 динара поред накнаде мање наплаћене таксе.

19. Полицијске односно општинске и финансијске власти имају права тражити потврде на увиђај ради увере о плаћеној такси.

20. За пријаву осталих подвозних средстава, која нису поменута у Т.Бр. 100 плаћа се такса по Т.Бр. 1 у 2— динара, а за употребу такса по Т.Бр. 5, ако у појединим покрајинама није нарочита друга и већа такса предвиђена.

21. И ако ову таксу не плаћају државна и самоуправни подвозна средства, као и она дипломатских и консуларних представника по узајамности, ипак та средства морају бити такође пријављена полицијској власти и уведена како у њен тако и у регистар финансијске власти. Но за ова подвозна средства издаће се службена потврда без таксе, да су заиста државна и на њима означити и број дотичног подвозног средства. Тераоци морају ову потврду увек имати код себе. Све остало што важи за приватна лица важи и за државна и самоуправни средства.

22. Полицијске односно општинске власти и финансијске власти морају приправити све што је

потребно, како би се до 15 јануара 1922 године положили ове таксе.

Члан 50.

1. По Т.Бр. 101.а таксене тарифе наплаћена такса у таксеним маркама приликом издавања ловачке карте, лепи се и ништи на самој ловачкој карти.

2. У ловачкој карти мора се означити на који се начин лов врши, на пр.: „без пса“, са „једним псом“ и т. д.

3. У случају да је извесно лице ослобођено плаћања ове таксе, мора се на ловачкој карти тачно означити са којих разлога такса није наплаћена.

4. Ова такса за допуштење ловљења не искључује наплату закупнине ловишта односно дажбине за шумски фонд.

5. Казне по привременоме закону о државној трошарини, таксама и пристојбама не искључују казне по закону о лову.

Члан 51.

1. По Т.Бр. 110 таксене тарифе плаћа се такса за уверење о својини и здрављу стоке према врсти или старости стоке.

2. Ова такса плаћа се употребом таксене хартије.

3. Долепљивање таксених марака допушта се у случајевима предвиђеним у прописима тога тарифнога броја.

4. За случај да до 1 новембра 1921 године не би била готова нова емисија ових уверења, могу се дотле употребити и стари сточни пасоши, али се тада има поступити у смислу тач. 9 чл. 13 овог правилника.

Члан 52.

1. Такса из Т.Бр. 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119 и 120 таксене тарифе лепи се и ништи на допуштењу односно одобрењу или уверењу о прегледу.

2. За молбу којом се тражи ово допуштење односно уверење плаћа се такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 53.

1. Таксу из Т.Бр. 120 таксене тарифе не плаћају апотекари и дрогеристи, јер они по своме позиву ову продају врше, зашта особену таксу плаћају.

2. Тако исто ни странци, који траже допуштење да се извесни њихови специјалитети или лекови могу у нашој Краљевини продавати, не подлеже посебној такси, јер њу плаћају лица која непосредно продају врше, ако су за продају отровних ствари допуштење добили.

3. Досадашњи прописи о томе шта се има сматрати отровним стварима остају и даље у важности.

Члан 54.

1. Отровне ствари, које се нађу не само у радњи већ и у стану продавца, ако је стан под једним кровом са радњом, сматраће се да су намењене продаји (Т.Бр. 121).

2. Приликом доношења пресуда по кривицама из Т.Бр. 121, 122 и 123 таксене тарифе мора се овом пресудом досудити и такса из тих тарифних бројева, а такса се може наплатити само у случају ако пресуда постане извршном.

Члан 55.

Такса за жалбе по Т.Бр. 124 таксене тарифе лепи се на самој жалби.

Члан 56.

1. Такса из Т.Бр. 125, 126, 127, 128, 129 и 130 таксене тарифе лепи се и ништи на уверењу односно: одобрењу, декрету, пријави.

2. За тражење ових уверења и т. д. плаћа се такса по Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 57.

Такса из Т.Бр. 131 и 132 полаже се у таксеним маркама и лепи на самој тужби.

Члан 58.

1. Такса из Т.Бр. 135, 136 и 137 полаже се у таксеним маркама и лепи на самом тражењу.

2. Ако се молилац одбије од тражења наплатиће се за решење још и такса по Т.Бр. 5 таксене тарифе.

Члан 59.

На молби, којом се тражи чување или састав тестаментa полаже се, према Т.Бр. 147 и 148, такса у таксеним маркама, које се лепе на молби уз таксу за молбу.

Члан 60.

Такса из Т.Бр. 149 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама и лепи се на самом тражењу.

Члан 61.

1. По Т.Бр. 151 и 152 таксене тарифе плаћа се такса у таксеним маркама, које се лепе и ниште као и такса за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе (тач. 6 чл. 19 овога правилника).

2. За молбу којом се ова потврда тражи плаћа се такса по Т.Бр. 1.

3. Ако исправе из Т.Бр. 151 и 152 садрже уједно и пренос имовине, наплатиће се и прописна

преносна такса према природи и вредности тога преноса по сада постојећим прописима.

Члан 62.

За све тарифне бројеве од 153 до 161 важе прописи 1 и 2 напомене уз Т.Бр. 159 таксене тарифе.

Члан 63.

1. По Т.Бр. 154 таксене тарифе плаћа се такса на неакционарске банкарске и мењачке радње и радње за давање зајмова на залоге, које носе назив по имену једнога или више сопственика ове радње, као: „Банкарска радња Николе Јовановића“, или: „Мењачка радња Петра Златића и Комп.“

2. Али кад се овакве неакционарске радње потврде под именом: „Мала Банка“, „Заложни Завод“, и томе слично, онда се за судско протоколисање оваквих радња наплаћује петострука такса.

Члан 64.

1. Под тач. г Т.Бр. 155 таксене тарифе именовани посредници разумеју се само посредници при куповини и продаји робе у земљи, као што су сензали при куповини земаљских производа.

2. Агенти, који као посредници врше послове између трговаца и других лица у земљи и страних фирми, па ма на своје име и не увозили робу, потпадају под Т.Бр. 155 б. таксене тарифе, и они не могу протоколисати фирму као трговачки посредници по тач. г овог тарифног броја.

3. Тач. б Т.Бр. 155 има се тако разумети, да се такса из тога тарифног броја посебно наплаћује кад се протоколише комисионарска увозна и извозна радња, а посебно кад се протоколише и агентурска увозна и извозна радња, без обзира да ли

се те радње протоколишу одједном или свака посебице, што се види и из 2 Напомене уз Т.Бр. 159 таксене тарифе.

4. За протоколисање радње царинског посредовања наплаћује се такса из Т.Бр. 156 под а, поред таксе из Т.Бр. 225 (трећи став).

Члан 65.

1. При пресељавању радње из једног места у друго и протоколисању фирме и наплати таксе из Т.Бр. 156 таксене тарифе овако ће се поступити:

а) ако се сеоба врши из једног места у друго, у кругу једне исте судске надлежности, а оба места подлеже једнакој таксеној стопи за протоколисање фирме, онда се нова такса неће наплаћивати.

б) ако ли се сеоба врши из места с мањом таксеном стопом, у место за које се плаћа већа такса, наплаћиваће се само разлика таксе између ових двају места;

в) такса се неће ни онда наплаћивати, кад се сеоба протоколисане радње врши из места за које је одређена већа такса у место са мањом таксеном стопом;

г) али ако се протоколисана радња сели из места једне судске надлежности у место, које припада надлежности другог суда, па било оно с једнаком, већом или мањом таксеном стопом, прописну таксу треба увек потпуно поново наплатити.

2. Пропис тач. 4 чл. 64 овога правилника важи и овде.

Члан 66.

Кад се две или више разнородних радња раде било у једном или у посебним локалима, протоколисање фирми врши се и такса из Т.Бр. 159 таксене тарифе плаћа се за сваку радњу посебице. На

пр. кад кројач држи и ситничарску радњу, ма то било и у истом локалу, дужан је протоколисати обе радње; или кад ситничар поред те радње купује и на крупно продаје земаљске производе, дужан је и ову другу спекулативну радњу протоколисати и таксу посебно платити.

Члан 67.

1. По Т.Бр. 160 таксене тарифе плаћа се такса за ма какву промену фирме.

2. Сматра се као промена фирме и кад из једне радње иступи један или више чланова фирме, па место њих или дођу нови чланови, или радња остане на једном или више пређашњих чланова, а сва примања и давања остану на члановима промене фирме; али ако из радње иступе сви пређашњи чланови фирме, а место њих уђу нова лица, онда се сматра да је то нова радња, и ако би сва примања и давања прешла на нове чланове, те се и такса за протоколисање мора као и за нову радњу цела положити.

3. Кад у постојећу трговачку фирму једног лица уђе као јаван ортак још једно лице, онда се при протоколисању те нове фирме има наплатити само половина таксе из Т.Бр. 156 пошто је ту случај протоколисања промене фирме из Т.Бр. 160 таксене тарифе.

Члан 68.

1. Кад се оснива филијал радње или се премешта у друго место, наплатиће се половина таксе само тада, ако се при том утврди, да главна радња постоји, јер ће се иначе сматрати као нова радња и наплатити потпуна такса.

2. Тач. 1 под г члана 65 овога правилника важи и овде.

3. Све таксе за протоколисање фирме плаћају се у таксеним маркама.

Члан 69.

По Т.Бр. 203 таксене тарифе плаћа се такса и за поштанске стоварнице.

Члан 70.

Такса из Т.Бр. 205 таксене тарифе плаћа се само за уникат декларације, а сви остали примерци: „дупликат“, „трипликат“, и т. д., који су потребни за чисто унутрашњу службену потребу, не подлеже овој такси.

Члан 71.

У случајевима где ситнична признаница замењује декларацију, такса се плаћа по Т.Бр. 205. таксене тарифе у 2 динара, као и за декларацију.

Члан 72.

Такса по другом ставу Т.Бр. 208 за одобрење кредитовања лепи се и ништи на самом одобрењу.

Члан 73.

Такса из Т.Бр. 209 таксене тарифе лепи се на молби којом се пренос тражи, поред таксе за молбу.

Члан 74.

1. Такса из Т.Бр. 210 таксене тарифе плаћа се у свима случајевима осим онда, кад је трговинским уговором с којом страном државом прописано, да се ова такса не плаћа. Ова ће се такса наплаћивати и за уверење, које коморе или наше власти издају о пореклу робе приликом извоза.

2. Такса се ова плаћа у таксеним маркама и лепи се и ништи на уверењу.

Члан 75.

1. Такса из Т.Бр. 212 таксене тарифе не плаћа се у случају из друге напомене уз овај тарифни број, по којој су уверења о здравствености сточних производа и уверења да роба није заражена филоксером у тежини до 5 кгр. слободна од таксе.

2. Тако исто такса из Т.Бр. 212 неће се наплаћивати за анализе, које се имају извршити по службеној дужности.

3. У случајевима кад анализу тражи приватно лице, ова се такса лепи уз таксу за молбу којом се анализа захтева.

Члан 76.

1. Ради евиденције о уредном плаћању годишње таксе из Т.Бр. 214 за одобрење приватног сместишта, мора свака власт, у чијем се делокругу и надлежности налази сместиште, водити регистар сместишта по коме ће се тачно знати: које лице и одакле има одобрено сместиште, и кога му је дана и под којим бројем сместиште одобрено, за коју је годину таксу платио, и да ли је сместиште напустио и кога дана.

2. Ову је таксу дужан сопственик сместишта полагати сваке године до 15 јануара, јер ако то не учини казниће се троструким износом ове таксе, поред наплате редовне таксе.

3. Ова годишња такса почиње у наплати од 1 јануара 1922 године.

Члан 77.

Ради наплате таксе из Т.Бр. 218 таксене тарифе има се под „царинарничиним кругом“ разумети: царинске зграде у којима су канцеларије или ца-

рински магацини, као и царинска, железничка или паробродска истоваришта.

Члан 78.

1. Такса по Т.Бр. 219 таксене тарифе плаћа се било да се отварају колета, било да се тражи пример ма и без отварања колета чим се одобрење издаје.

2. Такса се лепи на молби, поред таксе за молбу из Т.Бр. 1 таксене тарифе.

Члан 79.

1. Смисао је прописа Т.Бр. 225 таксене тарифе да се такса по том тарифном броју наплаћује за уверење о личном праву да неко физичко лице може упражњавати шпедитерску-посредничку радњу — на царинарници, по пропису чл. 1 правила о постављењу царинских посредника, који наређује да се царинско-посреднички послови код царинарница могу вршити само преко лица која су испунила услове за царинске посреднике. Према томе, има се приликом одобравања рада царинским посредницима, који се удружују ради заједничког рада, претходно захтевати да сваки члан те заједнице плати посебну таксу.

2. Што се пак тиче протоколисања фирме царинског посредништва она се има протоколисати и таксу платити према карактеру свога пословања, али се ни у ком случају не може наплатити такса из тач. в Т.Бр. 155, јер се она на њих не односи.

Члан 80.

1. Да би се наплатила смањена такса из Т.Бр. 226 таксене тарифе од 1 динара, мора „сваки даљи углед“ бити истоветан с првим примерком.

2. Ако ли се он од првог ма у чему разликује и царини по другој стопи, онда се он за себе сматра као први углед и подлежи такси од 5 динара.

Члан 81.

1. У случајевима, где се при осуди кривца стекне и други закон који у Т.Бр. 229 таксене тарифе није поменут на пр. закон санитетски, или кривични закон, са законом који је у том тарифном броју именован, и онда ће се такса за истрагу и осуду наплаћивати по овом тарифном броју, сем, случајева где је за истрагу и осуду таквих кривица по другим законима прописана нарочита такса.

2. Ова такса наплаћује се и лепи и ништи на пресуди чим постане извршном.

Члан 82.

1. Такса из Т.Бр. 235 таксене тарифе не плаћа се за сваки од ових артикала посебице, већ једна такса за допуштење продаје ма колико артикала било. Али, ако се поново тражи допуштење за извесне артикле, за које раније допуштење није тражено ни добијено, платиће се поново ова такса.

2. Допуштење за продају таксених вредности повлачи и дужност продаје поштанских марака и осталих поштанских вредности.

3. У местима где општине врше продају таксених вредности зато што нема приватних продаваца, ова се такса неће наплаћивати од општина.

Члан 83.

1. Такса из Т.Бр. 236 таксене тарифе за карте или домине плаћа се у таксеним маркама.

Карте. 2. Свака јединица (шпил) карата, без обзира од које врсте и за коју је игру намењена,

мора бити у завијутку упакован тако, да се без цепања завијутка карте не могу видети.

3. Завијутак мора бити снабдевен са три отвора тако, да се кроз један види слика срца (херца) или кеца денари, кроз други утиснути жиг сопственика фабрике карата и место њено, а кроз трећи да се може утиснути државни жиг.

4. Приликом наплате таксе, кроз отвор на чисто поље кеца херца или денари удара се жиг са грбом и натписом „плаћено 15 динара таксе“, а испод жига редни број свих шпилова дотле на царинарници жигосаних. На завијутку сваког шпила лепи се таксена марка од 15 динара, која се поништава истим жигом и истим редним бројем, удешавајући га тако, да један део жига пређе преко марке, а други преко завијутка.

5. Жиг којим се ово жигосање врши, израдиће се у присуству државне власти (Управе Државних Монопола) у потребном броју примерака од којих ће се по један предати царинарницама, које врше жигосање, за службу при жигосању, а остали ће се чувати у каси Управе Државних Монопола.

6. Машина у којој се жиг учвршћује мора имати свој затвор снабдевен са два кључа од који ће један стајати код управника царинарнице, при којој се жигосање врши, а други код финансијске власти, или Управе Државних Монопола како то према потреби одреди Министар Финансија.

7. Жигосање карата које се са стране увозе, вршиће се у царинарницама које буде одредио Министар финансија да врше увоз и жигосање карата. Жигосање ће се вршити само једног дана у недељи који царинарница буде одредила, и то под надзором чиновника кога финансијска власт, код које стоји други кључ од машине, одреди и царинског чинов-

ника који наплату царине и таксе буде вршио. Жиг ће се мењати увек најдаље по истеку пет година и тада почиње нов редни број жигосаних шпилова. Чим се нови жиг изради стари ће се жиг комисијски уништити пошто се претходно о томе састави записник и на њему остави неколико јасних отисака. Карте, које се израђују у земљи, плаћају ову таксу приликом жигосања карата такође у царинарници, које се врши на исти начин, као и кад се карте са стране увозе.

8. Сопственик фабрике известиће преко надлежне највише финансијске власти Генералну Дирекцију Посредних Пореза о количини шпилова, које жели жигосати.

9. Чиновник одређен, по предлогу финансијске власти, од стране Генералне Дирекције Посредних Пореза спровешће карте до царинарнице одређеног дана за жигосање, где ће присуствовати жигосању и поништавању таксених марака.

10. Допуштење за израду карата даје Министар Финансија, али израда се карата може допустити само у месту, где има финансијска управа или монополско надзорништво.

11. У потребним случајевима Министар Финансија прописашће посебан начин за жигосање карата такој фабрици, као и ближе одредбе о контроли у опште да се нежигосане карте из фабрике у промет не би пуштале.

12. Невршење ових прописа повлачи губитак права за израду карата што изриче Министар Финансија.

13. Не подлеже плаћању ове таксе карте које се кроз Краљевину само провозе, као и карте које се у Краљевини израђују а извозе ван Краљевине. Карте за извоз из земље спроводе се из фабрике до

царинарнице под надзором финансијског органа са нарочитом спроводницом. Последња царинарница дужна је, најдаље за пет дана по извозу, вратити спроводницу финансијској власти и на њој утврдити дан кад су карте у суседну земљу извезене.

Домене. 14. Такса на домине, без обзира на величину и број домина у јединици и на материјал од кога су израђене, плаћа се на царинарници.

15. На домине „дупло бело“ удара се жиг да је такса плаћена а на кутије се лепи марка од 15 динара тако да се марка отварањем кутије мора поцепати. Марка ће се жигосати обичним царинским печатом.

16. Под затворима у којима се чува жиг за жигосање карата, чуваће се и жиг за домине.

17. Жигосање домина вршиће се под истом контролом као и жигосање карата.

18. Оно што је прописано о изради жига за жигосање карата и о његовој промени вреди и за домине.

19. Домине, које су у употреби или иначе у земљи у свима покрајинама наше краљевине, морају се жигосати и таксу према овој тарифи платити.

20. Док се пак не израде потребни жигови, жигосање и поништавање ће се вршити печатом царинарнице, а поред тога ставиће се на оним картама које се увозе: суму плаћене таксе, број увозне декларације и датум декларације, а на оне које се израђују у земљи: суму плаћене таксе, број и датум пријаве. Број декларације, односно број пријаве ставља се и на марку.

Казне. 21. Поред плаћања редовне таксе казниће се за сваку јединицу (шпил) карата или домина педесетоструком вредношћу редовне таксе: ко добавља, при себи држи, на продају нуди, другоме

прода, или на други који начин шири или ширити настоји карте за играње или домене, које су таксирани већ једном употребљеном марком или које су таксирани лажном марком.

22. Поред плаћања редовне таксе казниће се за сваку јединицу (шпил) карата или домена десетоструком вредношћу редовне таксе:

а, ко нетаксирани или прописно необележене карте или домене, или карте и домене са прописно неприлепљеном и непоништенном таксеном марком продаје, раздаје, раздељује, набавља, држи, чува или са истима игра.

б, Механиције, кафеције и друге особе, као и друштвени клубови у чијим се просторијама и локалима игра нетаксираним картама и доминама, без обзира да ли је то било са или без његова знања. Код друштвених клубова на ову ће се казну осуђивати лица, којима је вођење послова у клубу поверено а код осталих дотични подузетник.

в, Ко прави даје правити карте за играње или домене или горње слике карата за играње, а нема за то дозволе надлежне власти или ко то чини противу забране надлежне власти.

г, Власник штампарије, који штампа слике карата за играње без дозволе надлежне власти или писмене наруџбине фабриканта карата, који има надлежно одобрење за фабрикацију карата.

д, Фабрикант карата, који обележи карте своје фабрике са обележјем стране фирме.

ђ, Ко код увоза карата за играње или домена или предузимања страних карата или домена пропусти да изврши прописе, који су за то прописани.

е, Ко нетаксирани карте или домене без испуњења царинских и контролних прописа у иностранство пошаље или извезе.

ж, Фабриканти карата за играње или домена, који књиге криво воде те се тиме опсег, течај и каквоћа обрта неисправно исказује, или отежава откривање правог стања или се докаже да се тиме иде да би се држава оштетила. У овом случају казна ће се одмерити према штети која за државу већ постоји каквим радом као и према штети која би таквим радом за државу проистекла.

23. Казне ове, изложене за све случајеве у тач. 21 и 22 изрицаће се поред казни које су за те случајеве евентуално прописане кривичним законом или каквим другим специјалним законом,

24. Сви прописи појединих покрајинских закона о трговању са картама за играње: контролисање продаваца карата за играње и вођење бележника; о прегледању (ревизији) код продаваца карата за играње; о претресу дућана у којима је продаја карата за играње у колико ти прописи имају ослонца у садашњим законима, а не противе се прописима Устава, — остају у свему и даље у важности.

25. Сви ови прописи имају се применити и на домене.

26. Све јединице (шпилови) карата и домена, које се затеку у земљи на дан 1 септембра 1921 године, имају се поново жигосати и разлика у таксу од 10 динара платити најдаље до 1 октобра 1921 год. После овога рока сви они код којих се нађу карте и домене, које нису платиле таксу по овоме закону, казниће се десетоструким износом таксе коју је требало платити, поред редовне таксе.

Члан 84.

1. Све таксе које се код наших консуларних власти полажу плаћају се у готовом новцу у злату

по курсу, који ће одређивати повремено Министар Финансија.

2. Наплаћени новац шаље се месечно а најдаље тромесечно Главној Државној Благајници у Београду у оној монети како је наплаћен. На који ће се начин новац слати издаће потребно упуство Генерална Дирекција Државног Рачуноводства.

3. Због наплате такса у готову новцу све наше консуларне власти и мисије на страни морају водити дневник наплате таксе, који ће садржавати ове рубрике:

- а) редни број;
- б) дан, месец и година наплате таксе;
- в) назначење предмета по коме је такса наплаћена и броја под којим је исти заведен;
- г) тарифни број по коме је такса наплаћена;
- д) износ таксе у монети у којој је ова наплаћена;
- ђ) одговарајући износ у динарима; и
- е) примедба.

4. На сваком писмену, по коме је такса наплаћена, одређени чиновник мора назначити на оном месту где је требало прилепити марке, колику је таксу наплатио и у којој монети, по коме тарифном броју и под којим је редним бројем дневника завео ову таксу у „дневник наплате таксе“, па ће испод овога назначења ставити датум наплате и то потписати.

5. Све консуларне власти дужне су извештаје о целокупној наплати такса у динарима у једном месецу слати свакога месеца Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

Члан 85.

За наплату таксе из Т.Бр. 237 таксене тарифе за ванграничне пасоше важе такође прописи тач. 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 8 члана 29 овога правилника.

Члан 86.

1. По Т.Бр. 257 таксене тарифе плаћају таксу само инжињери, који врше инжињерске послове као слободну професију, а тако исто и пензионери, кад се тим пословима желе бавити. Према томе, овој такси не подлеже инжињери у државној и општинској служби, као ни инжињери који под сталном платом служе при појединим фабрикама, рударским или другим индустријским предузећима; али ће и сви ови инжињери бити дужни платити ову таксу, ако би та места напустили, па би слободну праксу хтели отпочети, или би хтели вршити, поред својих редовних службених послова, приватне инжињерске послове.

2. Ако би се више инжињера удружили да заједнички врше инжињерске послове (технички биро) дужни су сваки напосе допуштење добити и посебну таксу платити, поред таксе за протоколисање радње.

3. Кад се инжињер слободне професије, који је добио допуштење и таксу платио за извесно место, пресели у друго, за које је већа такса одређена, доплатиће само разлику таксе одређене за ово место; а кад је обрнут случај, кад се сели из места за које је одређена већа такса у које мање место, неће платити никакву нову таксу, нити му се више плаћена такса може вратити.

4. Да се ови послови без допуштења не би радили, водиће се контрола (регистар) о овим лицима код грађевинских секција односно надлежних грађевинских власти, па где би се појавило да се ипак ови послови раде без допуштења казниће се дотично лице троструким износом ове таксе. Чиновници, који не би водили овај регистар или би

га неуредно водили или не би водили контролу, да се ови послови без допуштења обављају, казниће се од 10 до 100 динара.

5. За одобрење Министра Грађевина да неко може учествовати на јавним лицитацијама за давање у израду грађевинских послова свију врста, плаћа се половина таксе према местима из тач. а, б или в Т.Бр. 257 таксене тарифе. Без овога одобрења не може нико учествовати на овим лицитацијама.

Члан 87.

1. Ако се регулациона линија за подизање грађевина повлачи иницијативом саме власти, приликом експроприсања појединих имања, или ради регулације целе улице, сопственик имања није дужан платити таксу из Т.Бр. 259 таксене тарифе.

2. Исто тако не подлежи такси ни оно обележавање линије, које се даје предузимачу при зидању државних или самоуправних зграда, јер се сматра да се ова линија даје по службеној дужности и као увођење предузимача у посао. Али ако се самоуправне грађевине подижу у спекулативном циљу, као што су механе, млинови и т. сл. онда и оне подлеже плаћању ове таксе.

Члан 88.

1. Под речи „план“ по Т.Бр. 260 и 261 таксене тарифе разуме се сваки лист оригинала, на коме је нацртана основа, фасада, пресеци итд.

2. Такса се ова плаћа у таксним маркама, које се лепе и ниште на одлуци којом се одобрава вршење овога копирања.

Члан 89.

1. Прегледи, којима се утврђује исправност или количина израде извеснога дела предузете гра-

ђевине, сматрају се као технички прегледи у опште и за њих ће се наплаћивати такса прописана Т.Бр. 262 таксене тарифе.

2. Ова се такса лепи на молби, којом се преглед тражи.

Члан 90.

Као грађевина сматрају се, поред обичних грађевина, и сви мостови, канали, разна подзиђивања и т. сл., и за технички преглед свих ових свршених радова плаћа се такса по Т.Бр. 263. таксене тарифе.

Члан 91.

Такса из Т.Бр. 264 таксене тарифе плаћа се без обзира на вредности погођеног посла, за технички преглед оправке сваке грађевине, где се разумеју и оправке мостова, путева, уличне калдрме и томе слично.

Члан 92.

1. Такса прописана Т.Бр. 266. таксене тарифе наплаћиваће се само за повуке железничке, и то на све без разлике, с обзиром на износ суме, која се полаже, но такса ни у ком случају не може бити мања од 0-20 динара.

2. Ова се такса не односи и не плаћа на повуке поштанске.

Члан 93.

Кад рефакцију тражи лице са стране, примиће се и у рад узети молба и без таксе из Т. Бр. 268 таксене тарифе, пошто је странац у немогућности да нашу таксену марку на страни набави, али ће се при обрачуноу и исплати рефакције задржати потребна сума за неположену таксу, за њу ће се набавити таксена марка, која ће се на молби залепити и поништити.

Члан 94.

1. Такса по Т.Бр. 274 таксене тарифе за преглед и жигосање мера и справа за мерење и испитивање драгоцених метала код надлештава за контролу мера и драгоцених метала плаћа се у готовом новцу, а наплата се врши према упутствима и правилима које прописује Министар Трговине и Индустрије.

2. Наплаћене суме у једноме месецу од ових такса предају се државној благајници најдаље до 15 дана идућег месеца.

3. Све ове таксе за преглед и жигосање мера и справа за мерење и драгоцених метала предају се у целости државним благајницама и никакви се издаци не смеју на рачун овога прихода чинити.

4. Молбе за повраћај погрешно наплаћене или више положене таксе предају се оној власти, која је ову таксу наплатила, а решење о повраћају доноси изузетно од прописа члана 22 привременога закона о трошарини, таксама и пристојбама, Министарство Трговине и Индустрије и шаље на одобрење Министру Финансија.

5. Све тарифе, правила и упутства која Министар Трговине и Индустрије издаје на основу прописа овога тарифнога броја, достављаће Министарство Трговине и Индустрије истовремено и Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

6. Тачка 5 члана 84 овога правилника важи и за ову таксу.

Члан 95.

1. Такса по Т.Бр. 279 таксене тарифе наплаћује са при давању одобрења за оснивање стружнице, а лепи се и ништи на одобрењу. И даље, годишњу таксу наплаћиваће се на новом одобрењу.

2. Ова се такса плаћа за сваку тестеру без обзира на то што се свим тестерама сопственик стругаре, може бити, и не служи.

3. Стругаре, које не стружу грађу за продају нити за новац приватним лицима већ за потребу личну, као што су стругаре при извесним рудницама и другим индустријским предузећима не плаћају ову таксу.

4. Ни машине за стругање дрва за гориво не подлеже плаћању ове таксе.

5. Списак лица која плаћају ову таксу водиће надлежне шумске власти, које су дужне строго водити рачуна да се таксе на време полажу и сружници не води док се ова повремена годишња такса не плати.

6. Ова се такса у целости плаћа без обзира што се можда рад на стружници обавља и краће време.

7. На 15 дана пре отпочињања рада на подизању стружница мора се тражити и добити ово одобрење. А лица која већ имају стружницу морају таксу за следећу годину платити најдаље до 15 јануара.

8. Ако које лице отпочне или продужи рад пре него што је ову таксу платило казниће се троструким износом ове таксе.

Члан 96.

1. Таксу из Т.Бр. 280 таксене тарифе плаћају за пријаву сва она лица која траже сечу грађе ради прераде у циљу спекулације или вршења каквог предузимачког посла.

2. За пријаву које чине појединци за сечу горе за своје приватне потребе а не за спекулацију или предузимачке послове, плаћа се само такса из Т.Бр. 1

за молбу, а не и такса прописана Т.Бр. 280 таксене тарифе.

3. Ту исту таксу од 2— динара плаћају и занатлије, који се пријаве и купују дрво за прераду у својим занатским радњама, и угљари који се пријављују за прибране лежећег грађа по шуми ради жежења угља, као и они који од шумске управе откупљују лежећу гору, под претпоставком да они том куповином не излазе из круга потребе свога заната.

Члан 97.

1. После поднете пријаве, мора се за сваки пловни објект намењен пловидби на рекама или на језерима, пре но што се упише у уписни лист и пре него се изда патент (уверење о народности), као и сваки пут пре но што се на основу нове пријаве и новог уписа изда нови патент (уверење о народности) платити таксу за уписнину према тонажи по I одељку Т.Бр. 303, као и таксе за уписни лист и патент из II и III одељка истог тарифног броја.

2. Такса за уписни лист, уписнину и патент мора се положити у таксеним маркама, пре него се изда патент (уверење о народности) оној власти којој је странка пријавила пловни објект а та ће власт наплаћене таксе одмах доставити оној власти која патент издаје.

3. Такса за уписни лист и уписнину лепи се и ништи на уписном листу, а такса за патент лепи се и ништи на патенту (уверењу о народности).

4. Изведу ли се на пловном објекту какве радње које повећавају тонажу, за које се не мора тражити обнова патента (уверење о народности), ове ће се измене само забележити у патенту, који је већ издан и такса се плаћа само за уписнину у случају да је тонажа повећана и то само на разлику.

5. Брисање пловног објекта из уписника не даје права на повраћај уписнине.

6. Власници пловног објекта солидарно су одговорни за благовремено плаћање таксе из тач. 3 овога члана.

7. Приликом издавања дупликата патента (уверења о народности) не плаћа се поново уписнина, али се такса за дупликат патента мора поново платити у целом износу.

8. Пошто се нови патент (уверење о народности) и уписни лист издаје у случају: ако је пловни објект променио име, или ако пређе из једне категорије у другу, то се тада морају платити и нове таксе за пријаву, уписни лист, уписнину и патент.

9. Таксе наведене у I, II и III одељка Т.Бр. 303 не плаћају се на оне пловне објекте, који су државна својина и ако су дати приватним лицима под кирију или на експлоатацију. Но чим државни пловни објект постане својина једног приватног лица морају се платити и таксе из I, II и III одељку Т.Бр. 303.

10. Такса за забелешку у патенту о промени власништва или коју другу промену плаћа се по тач. 6 Т.Бр. 252а.

11. Годишња такса из одељ. IV Т.Бр. 303 мора се платити почетком сваке године најдаље до 15 јануара.

12. У случају ако се комисијским прегледом утврди, да неки пловни објект није способан за пловидбу тако, да му се мора обуставити даља пловидба, не може се ништа вратити од ових годишњих такса.

13. Ове годишње таксе полажу се код оне пристанишно-саобраћајне власти у чији делокруг припада пловни објект. Пристанишна власт уписује величину наплаћене таксе у свој регистар и издати

одобрење за пловидбу на које ће прилепити таксу и прописно поништити. Ово одобрење мора пловни објект имати за све време важења.

14. За сплавове (тач. д. одељ. IV) лепи се такса на одобрењу које се издаје за пловидбу низ воду, и сваки сплав мора имати засебно одобрење.

15. Дужност полагања пристанишних такса из одељ. V. Т.Бр. 303 наступа у оном тренутку када пловни објект започне трговачку операцију.

16. Као трговачка операција сматра се: утовар или истовар робе или путника, а за реморкере увек када закаче или откаче какав пловни објект у пристаништу или било којој другој тачки обале.

17. Не сматра се трговачким операцијама следеће:

а) предавање или примање поште;

б) одашиљање чамаца на обалу;

в) примање или предавање писама и разних угледа робе;

г) набавка животних намирница и осталих по треба пловног објекта, као: угаљ, уље, конопаца и т.д. које служе искључиво за потребе пловног објекта у колико су ови предмети потребни за пројужење путовања, о чему одлучује пристанишно — саобраћајна власт;

д) укрцавање или искрцавање спроводника и лица, потребних за истовар или утовар терета пловног објекта у некој другој тачки обале; скитница и лица без животних средстава, која су допремљена у домовину; искрцавање лица; која су путем оболела; лица која су за време путовања умрла; искрцавање оних бродоломаца, који су за време путовања спасени и узети на пловни објект; лица, која су у служби једног бродарског друштва и путују по службеној дужности пловним објектима истога друштва као и

они државни чиновници који такође путују по службеној дужности. Искрцавањем оболелих путника и оних лешина преминулих лица за време путовања нема се сматрати трговачком операцијом ни онда, када се у исто време с њима искрцају лица, која су неопходно потребна да их прате, о чему према приликама одлучује пристанишно-саобраћајна власт. Чланови породица заповедника, управитеља, вође, крмара, који се налазе на пловном објекту не сматрају се путницима у смислу прописа о пристанишним таксама.

ђ) искрцавање робе са пловног објекта који је допловио оштећен (авариран), у колико та роба по повратку или поправци пловног објекта буде понова враћена на тај исти пловни објект;

е) утовар или истовар робе или путника по налогу власти, као и у случају више силе о чему одлучује пристанишно-саобраћајна власт;

ж) преглед, царињење и контрола робе на самом пловном објекту без истоваривања као и полицијски преглед.

18. Од плаћања пристанишних такса ослобођени су:

а) ратни бродови и пловни објекти приватних лица изнајамљени од државе искључиво у војничке сврхе. Ови пловни објекти изнајмљени искључиво у војничке сврхе, морају доказати ове околности потврдом изданом од војничких власти, у којој ће се означити поједине тачке обале, које ће се додиривати у поједином путовању, а ако је најам пловног објекта закључен на становито време, онда означити рок у коме тај најам истиче.

Ову потврду мора одузети она пристанишно-саобраћајна власт у чијем се пристаништу или де-

локругу свршава путовање или истиче најам пловног објекта.

Уверење, које имају да издају надлежне војне власти за пловне објекте, најмљене искључиво у војне сврхе, гласи:

(Војна власт)

У В Е Р Е Њ Е

за пловни објекат најмљен искључиво у војне сврхе

Име пловног објекта ;
Власник брода или друштво: ;
Место у коме се путовање почиње: ;
Тачни наводи одласка пловног објекта: ;
Места у којима ће се путем зауставити: ;
Место у коме се путовање свршава: ;

Ово уверење издаје се без таксе пошто је поменути пловни објект употребљен искључиво за државне потребе те не плаћа ни таксе из одељ. V и VIII Т.Бр. 303 за време важења овог уверења.

. 192
у

(Жиг и потпис)

Примедба. Пристанишно-саобраћајна власт, која после путовања ово уверење одузме доставиће га неодложно Дирекцији Речног Саобраћаја.

б) пловни објекти државних надлештава, које сама државна власт употребљава за чисто сопствене т. ј. државне послове.

Пловни објекти који су државна својина, а дати су приватним лицима или друштвима или предузећима у најам или експлоатацију, па и у случају да и држава учествује једним делом добитка, не

изузимају се од плаћања такса наведених у IV, V, VI, VII и VIII одељку Т.Бр. 303.

в) јахте, спортски пловни објекти свих застава, ако су као таква призната од стране односних држава и ако не обављају трговачке операције;

д) тежачке лађе и оне намењене риболову, па и у случају да превозе свежу рибу.

Тежачке лађе су оне, које не товаре више од 10 тона, а служе пољопривредницима или пољопривредним предузећима у чисто приватне сврхе превоза властитих пољских производа са поља кући или на тржиште, или у млин ради млевења; за превоз радника на своје земље и властите марве на пашу или за рад. У случају да власник тежачке лађе ову употреби у трговачке сврхе таква се лађа неће сматрати као превозно средство ослобођено од таксе него се има уврстити у категорију пловних објеката који подлеже плаћању таксе из одељ. V до VIII.

ђ) Лотке, дереглије, сплате и др. док посредују утовар или истовар с једног пловног објекта на други у једном и истом пристаништу.

е) Домаћи пловни објекти и други сплавови, који превозе грађу искључиво за јавне пристанишне грађевине. Пловни објекти са овим радом морају се пријавити надлежној пристанишно-саобраћајној власти. За ову пријаву плаћа се обична такса по Т.Бр. 1, а за одобрење места где могу вршити истовар плаћа се такса из Т.Бр. 5.

ж) Ново саграђени пловни објекти, који тек спуштени у воду на домаћим бродоградилиштима иду у које домаће пристаниште на први утовар.

Спуштени новосаграђени пловни објекти, који пре почетка првог утовара пристају у друга пристаништа, морају имати уверење, да није био уто-

варен никакав терет. Ово уверење издаје пристанишно-саобраћајна власт оног пристаништа у чијем делокругу лежи бродоградилиште, а мораће бити визирано и од пристанишно-саобраћајне власти оних пристаништа у којима се у истини не товари никакав терет.

Ово уверење одузеће она пристанишно-саобраћајна власт у чијем делокругу почне први утовар.

з) Пловни објекти запослени полагањем, дизањем или поправљањем подводних брзојавних каблова, у колико се ови не баве и којом трговачком операцијом.

и) Пловни објекти, који предузимају путовања искључиво у научне сврхе, ако се тај услов призна од Дирекције Речног Саобраћаја.

Овакви пловни објекти добивају од Дирекције Речног Саобраћаја уверење (са таксом из Т.Бр. 5), које служи као легитимација.

Ово уверење дужан је заповедник пловног објекта, при доласку у свако пристаниште у које пристане за путовање које је ослобођено од плаћања пристанишних такса из одељ. V и VIII поднети на увиђај пристанишно-саобраћајној власти, која ће то потврдити ударивши на њега печат и потпис.

У последњем пристаништу одузима то уверење пристанишно-саобраћајна власт и враћа га Дирекцији Речног Саобраћаја.

19. Пристанишна се такса израчунавана основу чисте или бруто просторне запремине у кубним метрима т.ј. просторним тонама, које се добијају према постојећим прописима о мерењу товарности пловних објеката.

20. Разломци до пола тоне не рачунају се, а чим пређе пола тоне рачуна се као цела тона.

21. За наплату пристанишних такса надлежна је она пристанишно-саобраћајна власт у чијем је делокругу пловни објект обавио трговачку операцију.

22. За пловне објекте који обављају трговачке операције у пристаништима где нема пристанишно-саобраћајне власти, дужни су њихови заповедници, вође, агенти (чл. 26 Привремене Уредбе о Капетанијама Пристаништа) таксе из одељ. V и VIII Т.Бр. 303 платити у месту оне пристанишно-саобраћајне власти у чији делокруг припада дотично пристаниште односно тачка обале.

23. Заповедници, вође, агенти дужни су снабдети своје пловне објекте благовремено и пре одласка признаницом и прегледницом о наплаћеној такси, како се не би евентуално проузроковали спорови са пристанишно-саобраћајним властима оних пристаништа у која буду накнадно пристајали, јер у том случају потпадају под казну из тач. 6 члана 131 овога правилника.

24. У погледу плаћања ових такса пограничне пристанишно-саобраћајне власти водиће строгу контролу над свима пловним објектима, који излазе из наше државе, те ће у случају ако пловни објект не би имао доказних исправа о прописно плаћеним таксама поступити по тач. 6 члана 131 овог правилника.

25. Чиста тонажа домаћих пловних објеката узима се из контролног листа о извршеном мерењу (баждарског листа) или из патената (уверења о народности).

26. Код пловних објеката набављених у иностранству, који долове са консуларним привременим путним листом у које домаће пристаниште у коме нема заклетог мерача товарности, узеће се тонажа из бродарска, их исправако власник брода или

заповедник не би дао мерити товарност пловног објекта преко најближег заклетог мерача товарности.

27. Кад би се из бродских исправа утврдило да је ова тонажа била утврђена у којој држави где за мерење товарности није уведена мера једнака нашој, свешће се у бродским исправама наведена тонажа на нашу меру према специјалним одредбама.

28. Запремина узета из бродских исправа, односно добивена свођењем мера, сматраће се пуно-важном дотле, док односи пловни објект не стигне у које домаће пристаниште где се налази заклето мерач.

29. Чиста тонажа иностраних држава, чији контролни листови о извршеном мерењу (баждарски листови) буду признати на основу међународних уговора или специјалних одредаба, има се узети из исправа, које доказују народност пловног објекта (*patent de la nationalité*) или из контролног листа, односно она се има одмерити према подацима, који произлазе из поменутих исправа товарности или евентуално мерењем појединих простора пловног објекта по засебним прописима.

30. Приспе ли пловни објект једне стране државе, чији контролни листови нису признати, у једно пристаниште наше државе, где нема заклетог мерача, његова се тонажа има одмерити из бродских исправа на начин напред прописан за домаће пловне објекте набављене у иностранству, односно свести на закониту меру.

31. Кад би пловни објект једне стране државе, чије исправе мерења товарности или запремине нису признате, имао исправе које државе, чији су пловни објекти ослобођени од мерења товарности, и ако не постоји с обзиром на мере пловног објекта никаква сумња у веродостојност те исправе,

његова ће се тонажа утврдити на исти начин, као код пловних објеката оне државе, која је дала односну исправу мерења. Код пресуђивања о веродостојности исправе мерења запремине или товарности има се особито пазити на то, да ли је односни пловни објект, пошто је предат контролни лист, био подвргнут каквој преради, која је проузроковала промену садржине у чистој тонажи.

32. Настане ли каква сумња у веродостојност контролног листа у било коме смеру, пловни објект има се подврћи мерењу запремине и товарности.

33. И домаћим и страним пловним објектима слободно је захтевати, да буду измерени у смислу наредбе о мерењу запремине и товарности пловног објекта и касније издатих прописа наше државе. У том случају пристанишне таксе из одељ. V Т.Бр. 303 израчунаће се на основу тог доцнијег мерења.

34. Сплавови, који немају нето садржине, плаћају таксе из Одељ. V по стварној тежини.

35. Пловни објекти, који су платили коју таксу из тач. 1 и 2 одељ. V Т.Бр. 303 према објашњењу уз тач. 1 и 2 одељ. V не плаћају ту таксу у свима домаћим пристаништима и сидриштима и свима другим тачкама домаће обале за време од 30 дана, рачунајући од дана, када су пристали први пут, а за које је време такса плаћена, и са претпоставком:

а) да за то време не пристану ни у једно инострано пристаниште, сем услед више силе, али и у том случају не обаве трг. операције;

б) да пловни објекти поменути под тач. 1 одељ. V не посредују никакав промет између пристаништа, сидришта и других тачака домаће обале река или језера, у колико се не би радило искључиво о

претоваривању робе и путника са једне на другу редовну пругу истог друштва.

36. Ако не би био случај из тач. 35 под б овога члана, пловни објекти мораће у свима пристаништима, сидриштима или на другим тачкама обале река или језера где пристану у међувремену од тих 30 дана у сврху посредовања унутрашњег промета, платити *сваки пуш* таксу из тач. 2 одељ. V и неће моћи уживати олакшице објашњења уз тач. 1 и 2 одељ. V Т.Бр. 303.

37. Као дан првога пристајања од кога се почиње рачунати тридесетодневни рок за плаћену таксу узима се онај дан кога је пловни објект добио одобрење за слободан саобраћај са обалом.

38. Ако је одобрење издато после подне то ће се тридесетодневни рок рачунати тек од насту- пајуће поноћи.

39. Ако је пловни објект отпочео трговачку операцију у другој коме пристаништу, или другој којој тачки обале, пре истека тридесетодневног рока (за који је такса плаћена), а трговачка операција траје и после тридесетог дана, неће се у том случају наплатити нова пристанишна такса.

40. Трговачка се операција по претходној тачки има сматрати започетом, ако радње за операцију (утовар или истовар) у односном пристаништу започну у оној мери, која одговара њеном замашају, о чему одлучује надлежна пристанишно саобраћајна власт.

41. У року од 30 дана неће се, за време боравка пловног објекта у пристаништу, урачунати они дани у којима пловни објект, услед доказаних елементарних непогода или услед било које друге врсте више силе, није предузео никакве трговачке операције, као и недеље, а и они празнични дани

које буде одредио Министар Саобраћаја, ако и тих дана пловни објект није вршио трговачку операцију.

42. У овај се рок не рачунају ни они дани, који евентуално пловни објект услед наредбе пристанишно-саобраћајних власти проведе у контумационој постаји из здравствених обзира, затим они дани, које параброд проведе у домаћем доку или бродоградилшту у циљу поправке.

43. На полеђини прегледнице признаничних књига I и II ставља се за оне дане, који се из разлога наведених у предњим тачкама, не урачунавају у рок од 30 дана следећа белешка: „Виђено са примедбом, да се дани не рачунају; с тога не подлежи плаћању пристанишних такса до

(дан и службени жиг)“.

44. С овим белешкама, које ставља пристанишно-саобраћајна власт, контумациона постаја и др., свака пристанишно-саобраћајна власт водиће редовну евиденцију (регистар), коју ће бити дужна показати приликом прегледа рада. Образац овог регистра прописује Дирекција Речног Саобраћаја.

45. Међутим, мора се урачунати у рок од 30 дана и оно време, које је изгубљено услед пристајања у једно инострано пристаниште без обзира на разлог са кога је то учињено.

46. Примедба услед пристајања у инострано пристаниште треба да гласи: „Стигао из где је пловни објект по уверењу од бр. пристао услед више силе, а није предузео трговачку операцију“

(дан и службени жиг).

47. И о овим уверењима дужне су пристанишне власти да воде нарочиту евиденцију.

48. Да би се утврдило, да један пловни објект у истини није обавио никакве трговачке опе-

рације, пристанишна власт може затражити на увиђај уверење месне царинске власти или, ако се ради о слободном пристаништу, управе јавних сместишта.

49. У случају пристајања у једно инострано пристаниште, мора се уверењем од консуларне власти наше државе доказати, да је пристајање уследило само услед разлога више силе и да није била предузета никаква трговачка операција. Оваква се уверења имају исписати на поменути прегледницу.

50. Пловни објекти, који путују у слободној пловидби дужни су да поднесу на увиђај прегледницу пристанишној власти сваког пристаништа у које пристају, која ће им на полеђини ставити своје „виђено“.

51. Кад би заповедник или вођа пловног објекта пропустио поднети на потврду прегледницу, сматраће се, да је пловни објект пристао у које инострано пристаниште и тада наступа наплаћивање таксе по тач. 1 одељ. V.

52. Пловни објекти, који предузимају путовање на основу претходно објављеног реда пловидбе а не држе га се, имају се сматрати као пловни објекти, који путују у слободној пловидби.

53. Пловни објекти, који долазе из иностранства не плаћају таксе по тач. 1 одељ. V за време од 30 дана само онда, ако се држе прописа да за то време не уплове у које инострано пристаниште и тамо обаве трг. операцију и ако у домаћим пристаништима, у које они пристају за време рока од 30 дана, истоварују искључиво робу и путнике, што долази из иностранства, односно, ако товаре робу и путнике одређене за иностранство; даље, ако такви пловни објекти везују једну редовну пругу са ограничењем, да они једино у сврху претовара на једну другу редовну пругу истог друштва или предузећа

истоваре робу и путнике укрцане у националном пристаништу или укрцају путнике и робу истоварене са једне редовне пруге истог друштва или предузећа у сврху наставка путовања за неко домаће пристаниште.

54. Да би се утврдило, да на пловне објекте који долазе из иностранства, сем случаја поменутог претовара, није била утоварена у домаћим пристаништима никаква роба одређена за нашу Краљевину, нити да је било искрцано у домаћим пристаништима утоварене робе, заповедник је дужан пристанишно-саобраћајној власти поднети на увиђај уверење месне царинске власти.

55. Услед прекрцавања робе или путника са једне на другу редовну пругу истог друштва или предузећа, дужан је заповедник или вођа пловног објекта, који долази из иностранства, одмах после свог доласка у домаће пристаниште у коме има да врши такав претовар, то јавити усмено оној пристанишно-саобраћајној власти, која ће морати надзиравати односне операције.

56. Помоћу односних изјава и уверења (преглед товара, уверења царинских власти и т. д.) треба веродостојно доказати, да је роба одређена за претовар на пловни објект, који долази из иностранства на редовној прузи, у истини стигла раније са другим пловним објектом на редовној прузи истог друштва или предузећа, односно, да је роба, која се има утоварити, у истини одређена за претовар на другу редовну пругу истог предузећа у једном другом домаћем пристаништу. Не докаже ли се то мора се платити такса предвиђена у тач. 2 одељ. V

57. Пловни објекти са товарном способности мањом од 20 тона, морају платити искључиво го-

дишње таксе према ставу в) тач. 3 одељ. V и од њих се не могу наплаћивати таксе из тач. 2. одељ. V

58. Домаћи пловни објекти, који траже да им се наплати пристанишна такса по тач. 3. одељ. V т. ј. за једну годину, платиће ову таксу у оном пристаништу у коме су уписани. Иностранци пловни објекти платиће ову таксу код пристанишних власти пограничних пристаништа.

59. Пловни објекти, који су платили таксу по тач. 3 одељ. V али за време године прекораче, без узрока више силе, границе пловидбе назначене у поменутој тачки т. ј. предузму које путовање у иностранство, морају да плате таксе предвиђене тач. 1 одељ. V за долазак из иностранства, и то сваки пут када се врате са таквог путовања, у првом домаћем пристаништу у које пристану и у коме обаве какву трговачку операцију.

60. Такви пловни објекти, ако плате и даље таксе из тач. 3. одељ. V неће за следећа путовања у текућој календарској години плаћати таксе, које су платили по тач. 3 одељ. V.

61. Не обави ли такав пловни објекат никакве трг. операције у првом пристаништу у које је упловио после његовог повратка из иностранства, и ако се за то не би наплатила такса, пристанишно-саобраћајна власт тога пристаништа забезиће тај долазак из иностранства на полеђини прегледнице дотичног пловног објекта, која се односи на годишњу наплату тако да се у следећем пристаништу у коме би пловни објект предузео трговачку операцију могу наплатити таксе утврђене за долазак из иностранства.

62. Када је један иностранци пловни објект, који за наше националне воде није изједначен у плаћању

такса са домаћим пловним објектима (тач. 4 одељ. V), платио већ коју пристанишну таксу из тач. 1 и 2 одељ. V на интернационалном делу наших вода и потом упловио у наше националне воде, платиће још једном исти износ таксе и за исти ранији не-протекли тридесетодневни рок и то онолику таксу, коју је платио у пристаништу интернационалног дела наших вода. У овом случају не наступа никакав нови рок, него се по истеку старог рока мора платити нова двострука такса.

63. Не обаве ли на интернационалном делу наших вода, пре улаза у наше интернационалне воде, никакву трговачку операцију и не плате ли никакву пристанишну таксу код пристанишно-саобраћајне власти на интернационалном делу наших вода, платиће када пристану у пристаниште наших националних вода двоструку таксу из одељ. V.

64. Тако исто, ако иностранци пловни објект добије дозволу саобраћаја (каботаже) између наших пристаништа на интернационалном делу вода и националном делу вода платиће двоструку таксу из тач. 2 и 3 одељ. V тако да због тога има права на саобраћај у интернационалном и националном делу наших вода између пристаништа наше Краљевине.

65. Дирекција Речног Саобраћаја нарочито ће објавити оне државе, чији су пловни објекти добили одобрење за каботажу.

66. Путнички пароброди било домаћи или иностранци, ако по претходно објављеном или од стране Министарства Саобраћаја одобреном реду пловидбе врше периодична путовања и за иностранство, за плаћање такса потпадају под прописе тач. 2 и 3 одељ. V али су у том случају ове таксе двоструке.

67. За сваку наплату таксе из тач. 1, 2 и 3 одељ. V издаће пристанишно-саобраћајна власт заповеднику, вођи или њиховим заменицима признаницу.

68. Наплата такса вршиће се по три разна обрасца, и то:

1. за пловне објекте који долазе из иностранства (признаничка књига I);

2. за пловне објекте који саобраћају само у границама Краљевине (I и II);

3. за пловне објекте за таксе наплаћене по тач. 3 (I и III) одељ. V за текућу сунчану годину.

69. Ако је један пловни објект стекао право на снижење таксе предвиђене у ставу б) тач 1 одељ. V тиме што је за једну и исту календарску годину више пута пристао, то му се после таквих путовања мора одузети прегледница, која се односи на наплату таксе означене у њој, и приложити признаничној књизи као доказну исправу о редовној наплати. Није ли заповедник или вођа једног пловног објекта, који долази из иностранства у стању предајом односне прегледнице да докаже, да је већ платио таксу, то се сваки пут има наплатити највиша такса.

70. Евентуално изгубљена прегледница може бити замењена предајом признанице о последњој наплати пристанишне таксе, у коме ће се случају односном пловном објекту дозволити она редукција такса, на коју евентуално има права.

71. Прегледнице за пловидбу између националних пристаништа којима је рок истекао није потребно одузимати.

72. Заповедници или вође пловних објеката, који су се за текућу календарску годину ослободили сваке даље обавезе плаћања такса наплатом једне од такса по тач. 3 одељ. V, дужни су имати увек узасе прегледницу, која се на ову наплату од-

носи и да је на сваки захтев покажу пристанишно-саобраћајним властима. Није ли заповедник или вођа у стању поднети овај доказ, дужан је платити таксу из тач. 2 одељ. V.

73. Кад се прегледница изгуби, може заповедник или вођа или власник пловног објекта, молбом прописно таксираном, затражити од надлежне пристанишно-саобраћајне власти, при којој је положио таксу, да му се изда дупликат. Чим пристанишно-саобраћајна власт констатује, да је пристанишна такса редовно плаћена издаће му дупликат.

74. Но све дотле док не буде издат дупликат дужан је плаћати таксе из тач. 2 одељ. V.

75. Дупликат се издају из признаничне књиге која је у употреби, али ће се на јуксти као и на прегледници и признаници означити „дупликат“ и серија број и под којим је био издан оригинал.

76. Јукста истрошених признаничних књига I, II и III доставља се Дирекцији Речног Саобраћаја ради ревизије.

77. Молбе за повраћај погрешно или више наплаћене таксе, не подлеже такси. Овим се молбама има увек приложити односна признаница.

78. Пловним објектима, који су дужни платити пристанишну таксу не сме пристанишно-саобраћајна власт дозволити одлазак пре него таксу наплате.

79. Пошто се пристанишна такса плаћа пре одласка пловног објекта из пристаништа, то се наплата ове таксе у случају да пловни објект било с којих разлога не отплови за три месеца од дана доласка, има наплатити пристанишна такса најдаље при крају трећег месеца рачунајући од дана доласка, без обзира да ли пловни објект остаје у пристаништу и после тог времена.

80. Ако пловни објект остаје у пристаништу и после тог времена не плаћа више пристанишне таксе све дотле док не доплови у које друго домаће пристаниште, или коју другу тачку обале (или сидриште) и тамо обави какву трговачку операцију. Не обави ли трговачку операцију ни тамо не плаћа ову пристанишну таксу.

81. Ако пловни објект, који је, услед обављене трговачке операције, дужан да плати пристанишну таксу, то не учини по истеку три месеца, рачунајући од дана доласка, пристанишно — саобраћајна власт позваће га писмено, и не буде ли се за време од 24 сата позиву одазвао, донеће се решење о казни за плаћање троструке неположене таксе и ова казна уз наплату редовне таксе извршити принудним (ексекутивним) путем.

82. Пристанишне таксе одмеравају се и наплаћују у динарима.

83. За исплату пристанишне таксе јамчи пловни објект.

84. Пловни објекти, који долазе из иностранства платиће таксу из тач. 1 одељ. V у оном нашем пристаништву у коме предузму прву трговачку операцију и ако су пре тога пристали у једно или више наших пристаништа.

85. Имена оних страних држава, чији ће се пловни објекти у погледу плаћања пристанишних такса према тач. 4 одељ. V Т. Бр. 303 изједначити домаћима обзнаниће се с времена на време.

86. Сви случајеви у којима се не плаћа пристанишна такса имају се унети у књигу доласка и одласка, с позивом на дотичан пропис овога правилника.

87. Таксе из одељка V и VIII Т.Бр. 303 прорачунава и наплаћује пристанишно-саобраћајна власт,

и ове наплаћене суме такса примљене у току једнога месеца, шаљу пристанишно-саобраћајне власти најдаље до 15 идућег месеца државној блајници, а Генералној Дирекцији Посредних Пореза подносе ове пристаничне власти извештај о целокупној суми наплаћених такса у прошлом месецу, тако да их Генерална Дирекција добије најдаље до 5 идућег месеца. Никакви се издаци на рачун ових прихода од такса не смеју чинити.

88. О наплати таксе у готовом новцу из одељ. V и VIII мора се водити и дневник наплате таксе, који ће прописати Министар Саобраћаја, по предлогу Дирекције Речног Саобраћаја.

89. Таксе из одељка V и VIII не искључују плаћање осталих такса или пристојба као што су таксе за улаз у канале, пролазе, за искоришћавање појединих пристанишних направа, обаларине и т. д. и општинских такса.

90. Под пристанишно-саобраћајним властима подразумевају се: капетаније, подкапетаније и делегације као егзекутивне власти Дирекције Речног Саобраћаја.

91. Таксу за пријаву о приспећу пловног објекта плаћају само они пловни објекти који у пристаништу обављају трговачку операцију, т. ј. сви они, који су дужни испунити образац „Пријава о доласку и одласку“ на којој се такса лепи и ништи.

92. Сви други пловни објекти, који не врше трговачке операције а подносе обичну „Пријаву доласка“, плаћају за ову пријаву (која се има сматрати као обична представка) таксу из Т.Бр. 1.

93. Такса за одобрење одласка плаћа се само онда када се издаје нова „Дозвола за одлазак“ на којој се лепи и ништи ова такса.

94. У случајевима, када се ова „Дозвола за одлазак“ само на полеђини видира не плаћа се никаква такса.

95. Све тарифе, правила и упутства, која Министар Саобраја издаје за таксе за прекорачени рок истовара или утовара, кеаже, казукарине, издавање листа мерења и др. а на основу одељка VIII Т.Бр. 303 достављаће Дирекција Речног Саобраћаја Генералној Дирекцији Посредних Пореза.

96. Дирекција Речног Саобраћаја дужна је до 1 септембра 1921 године спремити све потребне регистре, признанице и друге обрасце, како би од тога дана могла већ извршити наплату свих такса из Т.Бр. 303 таксене тарифе.

Члан 98.

Таксе из Т.Бр. 304, 305 и 306 лепе се и ниште на исправама.

Члан 99.

1. Такса из Т.Бр. 332 тарифног броја наплаћује се по свима предметима приватних лица у оним случајевима када се прописима појединих закона тражи да се службени огласи обзнане у службеним односно званичним новинама.

2. Такса ова лепи се и ништи на огласу који се предаје ради штампања.

3. Прописи члана 22 таксеног правилника од 1913. год. у колико се односи на ову таксу и члан 214 истог правилника важе и даље за Србију и Црну Гору.

Б. ТАРИФА ЗА СРБИЈУ И ЦРНУ ГОРУ.

Према члану 11 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама повећавају

се, мењају и допуњују тарифни бројеви закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године, наведени у члану 11 привременог закона, који за наплату важе само на територији Србије и Црне Горе.

Члан 100.

1. Такса за уговор о пуномоћству за вођење туђег посла (§§ 609—631 грађ. закона) из Т.Бр. 16 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама.

2. Ако је пуномоћје неограничено (генерално) лепи се на ово такса од 10 динара, а ако је ограничено лепи се такса од 5 динара.

3. Како свако пуномоћје, по § 80 грађ. суд. поступка, мора бити потврђено, то се, поред ове таксе, плаћа и такса за потврду из Т.Бр. 43 таксене тарифе.

Члан 101.

1. Такса за уговор о даривању — поклону међу живима или на случај смрти (§§ 561—568 грађ. законика) плаћа се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 3 и 6 члана 13 и тач. 6 члана 28 таксеног правилника од 1913 године.

2. Ова се такса наплаћује у целини само у случајевима, који нису изузети у члану 24 и 25 закона у таксама и ставом Т.Бр. 23 таксене тарифе.

3. Такса за преносе својине или уживања покретне или непокретне ствари, или права по тестаменту, или по законом реду наслеђа, плаћа се у таксеним маркама на начин изложен у тач. 1 члана 26 таксеног правилника од 1913 године а лепи се и ништи по члану 13 и 28 таксеног правилника од 1913 године.

4. За оцену: јесу ли наслеђа легати и поклони, за које се не плаћа никаква такса, према Т.Бр. 23 доиста намењени просветним, научним и добротворним циљевима, надлежан је суд, који врши распоред наслеђа.

5. Ближи прописи о наплати таксе на наслеђа изложени су у члану 24, 25, 26 и 28 закона о таксама и у истим члановима таксеног правилника од 1913 године.

6. Наплати таксе по новој тарифи подлеже сва наследства и легати, који се појаве од оних лица, умрлих од 1 септембра 1921 године.

Члан 102.

1. Такса прописана Т.Бр. 26 таксене тарифе полаже се у таксним маркама, које се лепе на поравнању (поред таксе из Т.Бр. 43), прво именованог равнача, а на осталим примерцима на које се лепи такса од 5 динара без обзира на број табака (Т.Бр. 43), ако поравнање власт потврђује, ставља се напомена, да је такса на првом примерку залепљена и прописно поништена; а ако се поравнање не потврђује, онда ту белешку ставља најближа финансијска управа односно пореско одељење као што је прописано у тач. 4. члана 19 овога правилника. Не учини ли се тако, сматраће се да такса за дотични примерак поравнања није ни плаћана, и поступиће се по тач. 5 члана 51 таксеног правилника од 1913 године.

2. Изузетак од плаћања ове таксе учињен је за поравнања која врше општински судови између себе приликом разгруписавања општина, али је за потврду таквог поравнања прописана нарочита такса од 10.— динара.

Члан 103.

За уговор о службености (§§ 331—393 грађ. законика) где се службеност уступа уз накнаду, плаћа се такса по Т.Бр. 27 таксене тарифе, а где се службеност уступа без икакве накнаде, плаћа се такса по тач. б Т.Бр. 40.

Члан 104.

1. За уговоре о издржавању које особе, кад се то издржавање даје уз извесну накнаду (бесплатно издржавање види Т.Бр. 23 таксене тарифе), плаћа се такса по Т.Бр. 29 таксене тарифе.

2. Вредност уговора одређује се према члану 20 закона о таксама и истом члану таксеног правилника од 1913 године.

Члан 105.

1. Такса на есконтне листе по Т.Бр. 31 таксене тарифе плаћа се употребом таксене хартије.

2. Новчани заводи дужни су уза сваку меницу имати и попуњену есконтну листу.

3. На полеђини сваке ове листе завод је дужан да стави број с одговарајуће менице и да их у својој архиви чува пет година.

Члан 106.

1. Под отвореним или текућим рачунима код новчаних завода, разумеју се оне партије рачуна, којима се заснива и одржава однос између појединих лица и новчаних завода, по којима имаоци ових рачуна стоје у сталној, текућој, пословној вези са заводом код кога им је рачун отворен, с правом располагања готовином, или полагањем готовине, без обзира на то, да ли су они дужници или повериоци. Ови рачуни код новчаних завода познати

су под разним именима: „текући рачуни“, „лични рачуни“, „дужници по текућим рачунима“, „комитенти“ и т. д.

2. Тако исто и партије по зајмовима на хипотеке, или на подлогу узабраћене плате или пензије, сматрају се као текући рачуни и подлеже плаћању таксе из Т.Бр. 37 таксене тарифе.

3. Наплате, које поједини заводи врше за рачун других завода или појединих приватних лица, не сматрају се као текући рачуни, и не подлеже овој такси, ако се на њих не плаћа никакав интерес.

4. Ако се извесни рачуни појављују у новчаним заводима као потреба самог књиговодства, као што су: „рачуни плата особља“, „рачуни трошкова“, и т. д. они се такође не могу сматрати као текући рачуни нити на њих наплаћивати ова такса.

5. Ову таксу из Т.Бр. 37 од 20 динара годишње, плаћа сваки отворени или текући рачун свакога правног или физичког лица посебице, без обзира на то што би неко лице имало више текућих рачуна, као текући рачун злата, сребра, франака, круна и т. д.

6. Акционарска командитна друштва, која нису новчани заводи, у погледу плаћања ове таксе сматрају се као приватна лица и на њихове рачуне код новчаних завода плаћа се потпуна такса.

7. Ову таксу од 20 динара полагаће новчани заводи за све текуће и отворене рачуне, сем за рачуне других новчаних завода, који постоје у Србији и Црној Гори, за чије ће рачуне полагати само половину ове таксе у 10.— динара, пошто ће другу половину таксе положити дотични новчани завод по своје текућем рачуну.

8. Сопствени текући рачуни оних новчаних установа или завода, који су ослобођени плаћања

таксе као: Управа Фондова, Народна Банка и т. д., не подлеже плаћању ове таксе, али за отворене или текуће рачуне других лица код оваквих завода и установа дужни су ове установе или заводи ову таксу наплатити и у означеном року предати надлежној Финансијској Управи односно пореском одељењу београдском.

9. Такса за отворени или текући рачун полаже се у таксним маркама, а лепи се на извештају банчином о отвореним и текућим рачунима и ништи се код финансијске власти по тач. 1 и 2 члана 13 таксенога правилника од 1913. године.

10. Почев од 1922 године таксу од 20 динара плаћа сваки отворени или текући рачун без обзира на време његовог трајања у прошлој години.

11. Новчани заводи, осигуравајућа друштва, акционарска друштва или установе, које по Т.Бр. 37 таксене тарифе наплаћују таксу за државу, казниће се по члану 53 закона о таксама ако најдаље до 15 јануара сваке године нису наплатили и послали надлежној финансијској власти наплаћену таксу за минулу годину по поменутоме тарифном броју.

Члан 107.

1. Такса за писмене уговоре о јемству по Т.Бр. 39 таксене тарифе плаћа се у таксним маркама по тач. 21 члана 13 таксеног правилника од 1913 године. Ако се уговор потврђује код власти плаћа се посебна такса за потврду по Т.Бр. 43 таксене тарифе.

2. Кад се уговор о јемству садржи у обвези главног дужника, уговорача, онда се ова такса лепи на писмену о главној обавези, као што је прописано у члану 88 таксеног правилника од 1913 године.

3. И гарантна писма, која дају новчани заводи или приватна лица, сматрају се као исправе о јемству и подлеже плаћању таксе по Т.Бр. 39 у таксеним маркама које се лепе по тач. 19 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Члан 108.

1. Наплата таксе из Т.Бр. 46 таксене тарифе врши се у случајевима из члана 50 закона о таксама и истог члана таксеног правилника од 1913 године када поједине власти издају опомене или наредбе по службеној дужности. Али ако је наредба потекла због грешке самог државног службеника, или због нетачне квалификације кривичног дела (члан 130 таксеног правилника од 1913 године) као што су случајеви поменути у тач. 10 члана 50 таксеног правилника од 1913 године онда се за наредбу или опомену неће наплатити никаква такса.

2. Такса за опомену или наредбу наплаћује се у таксеним маркама, а лепи се и ништи по тач. 14 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Члан 109.

1. Према напмени уз Т.Бр. 67 таксене тарифе повећана такса из овога тарифног броја плаћа се почев од 1 јануара 1922 године.

2. Све повремене таксе из Т.Бр. 64, 65, 66 и 67 наплаћује полицијска власт онако, како је прописано у члану 52 таксеног правилнога од 1913 год.

Члан 110.

1. Кад се у току ислеђења утврди друкчија квалификација дела, те се ислеђење кривице из Т.Бр. 82 таксене тарифе, почето по званичној дужности, мора наставити као да је по тужби приватног лица, онда

ће се поступити према пропису 2 напомене уз Т.Бр. 194 таксене тарифе т. ј. позваће се тужилац да у року од 15 дана плати таксу унапред, без повишене таксе и таксе за опомену или наредбу. Док се ова такса не положи, дело се неће даље узимати у рад.

2. Ако тужилац у остављеном му року од 15 дана ову таксу не положи, предмет ће се оставити у архив.

3. Ова се такса полаже у таксеним маркама и у случају кад се унапред плаћа, лепи се и ништи по тач. 1, а кад се наплаћује по осуди по тач. 13 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Члан 111.

Такса из Т.Бр. 87 таксене тарифе плаћа се као и такса по члану 133 таксеног правилника од 1913 године из Т.Бр. 86 само у случајевима кад осуда, на коју је жалба изјављена, није изречена по закону о таксама; иначе се плаћа такса по Т.Бр. 230 таксене тарифе.

Члан 112.

1. Под грађевинама поменутих у Т.Бр. 89 таксене тарифе разумеју се сталне грађевине на води — непокретне воденице, а не и пловне воденице, моравке.

2. Такса по том тарифном броју плаћа се унапред у таксеним маркама.

3. Начелства окружна дужна су водити списак свих постојећих грађевина у свом округу на води, пари или са другом моторном снагом, и старати се да се ове таксе наплате. Одређени чиновници који пропусте водити тај списак, или га неуредно воде, или таксу на време не наплате, казниће се по тач. 6 и 8 члана 56 закона о таксама новчано од

10 до 100 динара, а сопственици ових грађевина, ако ове таксе не плате пре него што ове грађевине подигну, преиначе, поставе или преместе, подлеже поред редовне, још и казненој такси у износу три пута редовне, по члану 52 закона о таксама.

Члан 113.

Такса из Т.Бр. 133 таксене тарифе плаћа се у таксеним маркама, које се набављају онако, како је прописано у тач. 10 и 11 члана 10, а лепе и ниште по тач. 13 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Члан 114.

1. Ради јасније примене Т.Бр. 138 таксене тарифе наводи се пример:

За тражење забране, интабулације и т. д. на 1040.— динара, ако се издају три решења, платиће се свега 14 динара на име таксе, а ако се издају на пр. пет решења наплатиће свега 18 динара, јер се такса за прва три решења не плаћа. Ако ли се забрана тражи за суму од 1060.— динара и издају се четири решења, онда ће се за такво тражење платити 17 дин. на име таксе.

2. Ова се такса плаћа у таксеним маркама, које се лепе на овом тражењу, а ниште по тач. 1 члана 13 таксеног правилника од 1913 године.

Члан 115.

1. За спорове, по којима се тужба због неуредности или ненадлежности одбаци плаћа се четвртина таксе, а када се спор сврши поравнањем до првога рочишта, одређеног за пресуђење главне ствари, плаћа се половина таксе из Т.Бр. 173 и 174 таксене тарифе. Реченицу „кад се спор сврши по-

равнањем до првог рочишта“ треба тако разумети, да се и дан рочишта рачуна у то време.

2. За остатак таксе, која је плаћена у времену подношаја тужбе, парнична страна, која је ову таксу платила, може тражити повраћај, према члану 22 привременог закона о државној трошарини. таксама и пристојабама, у року од девелесет дана од извршности решења о одбачају тужбе, односно од дана извршеног поравнања.

Члан 116.

По Т.Бр. 231 одређена је такса за пореску књижицу од 3 динара због тога што ова књижица обично важи три године. Али ако се место пореске књижице изда порески лист са важношћу за једну годину наплатиће се на овај лист на име таксе 1 динар.

Члан 117.

1. Како сваком брачном спору претходи обавезно мирење пред свештеником, за које се не плаћа никаква такса, то ће се такса за тужбу из Т.Бр. 319 таксене тарифе полагати тек после неуспелог мирења, при упућивању тужбе и осталих акта духовном суду.

2. Али ако записници о мирењу представљају уједно и тужбу такса из Т.Бр. 319 мора се прилепити на тај записник.

Члан 118.

Када се тражи поновљење брачног спора за које се тражење плаћа такса по Т.Бр. 320 таксене тарифе и то се поновљење одобри, онда се за спорове, који се воде после добивеног поновљења парнице, такса плаћа као и за редовну парницу.

Члан 119.

За молбе и тражења по Т.Бр. 324 таксене тарифе упућена путем телеграфа, важе прописи тач. 7, 8 и 9 члана 1 овога правилника.

Члан 120.

Таксу из тач. а. Т.Бр. 326 таксене тарифе плаћа свако лице које плаћа испод 15 динара непосреднога пореза, па дакле и оно лице, које у опште није задужено порезом, ма са кога разлога (нехатом власти или услед сиромаштва).

Члан 121.

Такса из Т.Бр. 330 таксене тарифе плаћа се и за уверења, која издају свештеници да извесно лице није записано у протоколима, рођених, венчаних или умрлих.

Члан 122.

1. За уверење о рукоположењу наплаћује се такса из Т.Бр. 331 таксене тарифе пре рукоположења, а лепа се и ништи на уверењу.

2. За декрет и уверења за остале поставке које се помињу у Т.Бр. 331 таксене тарифе поступаће се као што је прописано у члану 80 таксеног правилника од 1913 годину.

Члан 123.

Сви прописи закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 године, као и тарифа тога закона и правилник за његово извршење од 19 јула 1913 године, распростиру се и на стару територију Црне Горе пре балканског рата, у колико то већ није учињено по члану 10 и 11 привременога закона о државној трошарини, таксама и пристојбама и овим правилником.

В. ПРОПИСИ ЗА ПОКРАЈИНЕ СЕМ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

Члан 124.

1. По члану 14 привременог закона о држ. трошарини, таксама и пристојбама сви за време рата изузетно неповишени тарифни ставови у Хрватској, Славонији, Банату, Бачкој и Барањи. а то су биљеговне пристојбе за: поднеске, дупликате, прилоге, напise. И преписе, сведоцбе, биљеговање књига: трговачких, индустријских и пословних посредовања и све друге исправе, — повећавају се са 100% (сто на сто), у колико који од тих тарифних ставова није замењен којим тарифним бројем из члана 10 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама.

2. Ово повишење не односи се:

- а) на биљеговине за све поднеске код поступка пред судом;
- б) на биљеговине за пуномоћја;
- в) на биљеговине за све исправе којима се врши пренос имања.

3. Пропис члана 14 привременога закона о државној трошарини, таксама и пристојбама само је заменио члан 10 привр. закона о буџетским дванаестинама од 4 априла 1920 годане односно чл. 154 финансијског закона за 1920/21 годину, те се поменути чланом 14 не врше сада нека нова повишења, већ се само важност досадашњег повишења продужује.

Члан 125.

1. По члану 15 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама све сталне пристојбе по законима о пристојбама, који важе у Босни и Херцеговини, Далмацији, Словенији, Хрватској, и Славонији и Банату, Бачкој и Барањи, пошто се

претходно изврши повећање по члану 14 привременог закона, повишавају се на четвороструки износ, у колико те сталне пристојбе нису чланом 10 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама нарочитом таксом замењене.

2. Ово повишење не односи се на скалне (лествичне) и постотне пристојбе.

3. У свима случајевима код судских пристојба, где се до извесне суме има платити стална пристојба, а преко ове суме постотне пристојбе, прорачунава се постотна пристојба само на вишкове и додаје сталној учетворострученој пристојби, јер се постотак не повишава. На пр.: Ако се такса има израчунати на суму од 3000 кр. онда ће прорачун извршити овако:

На 2000 кр. (Босна, Далмац., Словенија)	80.— кр. (4x20)
На 1000 кр. по 1 ⁰ / ₀	10. (неповишено)
Свега . . .	90.— круна.

Члан 126.

1. По члану 16 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама у свима случајевима предвиђеним у закону о пристојбама од године 1850. за Далмацију и Словеначку и оног из године 1883. за Хрватску, Славонију, Банат, Бачку и Барању, као и пристојбинског закона од године 1886. за Босну и Херцеговину, као и у свима изменама и допунама ових закона, имају се све пристојбе — у маркама (биљезима) и у готовом новцу — плаћати одмах унапред, без обзира на величину износа.

2. Све „сталне“ и „скалне“ пристојбе, као и простотне пристојбе, које нису предвиђене за пре-

нос непокретног имања или грунтовно осигурање имају се од сада без обзира на њихову величину, — дакле и преко максималне суме од 50.— односно 60.— круна, безусловно и једино платити у маркама (биљезима) унапред.

3. Ни једно писмено (поднесак, молба, притужба и т. д.) подложно сталној и скалној такси које се лично предаје свима државним као и аутономним властима и службеним лицима, не сме бити примљено ако није по закону снабдевано прописном таксом (биљеговано), те се има одмах вратити лицу да прописну таксу прилепи.

4. Писмено без таксе, или са недовољном таксом, која стигну поштом биће заведена у протокол и одмах враћена власти у чијем се делокругу подносилац налази, да позове подносиоца писмена да положи прописну таксу са обавештењем, да се неће узети у рад док се по закону не положи довољна такса.

5. Дотична власт којој је писмено послато ради наплате таксе, дужна је позив за полагање прописне таксе послати најдаље петог дана по пријему акта, подносиоцу писмена да, у року од петнаест дана од дана издатог позива, положи потребну таксу. Ако подносилац таксу у томе року не положи сматраће се да писмено у опште није поднесено. Ако је подношење таквог писмена везано за извесан законски рок, па је благовремено поднесено, сматраће се, ако се такса накнадно о року положи, као благовремено.

6. Код сваког случаја преноса непокретног имања не смеју грунтовне власти, код којих би се овај пренос имао извршити, ништа урадити нити спис примити пре него је пристојба у целости наплаћена. Доказ о наплати пристојбе је потврда по-

реског уреда односно финансијске управе, која мора бити и приложена акту пре него грунтозна власт писмено прими. Приватна лица имају код ових предмета сама прикупити и предати пореском уреду односно финансијској управи те податке уз препис исправе, не плаћајући за ове податке ни државне ни општинске таксе.

7. Порески уреди односно финансијске управе не смеју без горњих података спис примити већ имају упозорити на недостатак података и упутити лице да их накнадно поднесе. Оног тренутка када спис са подацима буде предат пореском уреду односно Финансијској Управи мора се препис ове исправе уврстити у ликвидациону књигу, прорачун истог часа извршити и целу прорачунату своту одмах примити и признаницу (намиру) издати (било на оригиналу списка или посебно).

8. У нарочито изузетним случајевима, где је по постојећем законодавству немогуће платити код судова унапред пристојбу, као што је то код: наследства, судских одлука и поравнања (нагода) у колико се односе на пренос не покретне имовине и код евиденције пристојба (попис биљега), суд не сме уручити одлуку пре него што упутити дотично лице у порески уред односно финансијску управу са свима подацима потребним за прорачун (одмерење) пристојбе, да пристојбу плати и тек кад се увери да је прописна пристојба заиста и плаћена, може одлуку уручити.

9. Порески уреди или власти које врше прорачун такса, имају у случајевима, када би плаћање прорачунате (одмерене) пристојбе зависило од каквог доцнијег догађаја, пристојбу одмах да наплате, а не као до сада. Лице или његови наследници, коме је ова такса наплаћена има права у своје време тра-

жити повраћај плаћене таксе, ако се дефинитивно утврди умесност његових навода. У том случају нема то лице (наследници) права тражити камату на ту таксу. Овај се пропис има применити одмах и на све случајеве који се налазе у евиденцији. Таксе које се наплаћују у дванаест месечних рата за постављања на достојанства и за уговоре о служби имају се одмах у целости платити.

10. Међутим у случајевима грунтовног осигурања права залога допушта се да се обави прибелешка за првенствено право залог и без плаћања таксе унапред, али се по грунтовним књигама може извршити укњижење тек онда ако се, у року од најдаље месец дана од поднетог тражења, донесе доказ да је прописна такса плаћена, у противном брише се тражење из евиденције.

11. Чиновник који узме у рад неки од предмета или писмена из овог члана за који није плаћена једна од такса из члана 10 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама у времену како је у овоме члану прописано, казниће се петоструким износом ненаплаћене или мање наплаћене таксе, што не искључује и наплату редовне таксе од приватног лица. Ове казне изриче Министар Финансија и против његовог решења нема места жалби. За ненаплату осталих пристојба одговорни су шефови надлежних власти по постојећим прописима.

• 12. Пошто се пристојба мора одмах платити — кредитирање од стране државе престаје — порески уред односно финансијска управа не сме приватном лицу издати налог за плаћање (платежни налог), сем случаја из тач. 8 овог члана и накнадног полагања пристојбе услед цензуре, те се и никаква такса за овај налог неће наплаћивати.

13. С обзиром на то што се пристојба унапред мора положити, не може се изјавити ни жалба на налог за плаћање (платежни налог), него се може, пошто се пристојба плати, тражити од Генералне Дирекције Посредних Пореза повраћај погрешно или више наплаћене пристојбе, преко надлежног пореског уреда односно финансијске управе.

14. У случају где се такса има наплатити према издатом налогу, порески уред односно финансијска управа који су дужни издати истога дана овај налог, морају наплату пристојбе извршити принудним (ексекутивним) путем тридесет првога дана од дана преда-тога налога, ако дотично лице својевољно ову пристојбу не положи.

Члан 127.

Од 1 септембра 1921 године неће се наплаћивати пристојба за пртљаг и псе и експресну робу (члан 17 привременог закона).

Члан 128.

С обзиром на пропис члана 18 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама пренеће се од 1 октобра 1921 године непосредно на пореске уреде у Словенији и Далмацији прорачун (одмеравање) свих пристојба, осем оних за даривање, наследства, судских одлука и поравнања (нагоде), које ће се накнадно пренети, кад за то настане могућност.

Члан 129.

У Банату, Бачкој и Барањи ради прорачуна и наплате пристојбе приликом квалификације шта је покретна а шта непокретна ствар примењиваће се прописи §§ 293 до 299 општег грађанског закона, који важи у Хрватској и Славонији.

Члан 130.

1. Ни једна пристојба не може бити мања од 0.05 динара.

2. Приликом прорачуна постотних и других пристојба све суме испод 0.05 динара сматраће се као 0.05 динара и тако пристојба наплатити.

3. Прописи о заокружавању остају и даље у важности.

Члан 131.

1. Кад се исправе издане у приватном саобраћају, које подлеже плаћању таксе из члана 10 привременог закона о државној трошарини, таксама и пристојбама, не плати или не прилепи одмах при постанку исправе никаква или потпуна такса како за исправу тако и за правни посао, или се употребе непрописне марке или се такса прописно не прилепи и поништи, па таква писмена дођу пред власт, ма на који начин после 15 дана од дана издања (састава) или се после тога река пријаве ради наплате пристојбе, наплатиће се уз доплату редовне таксе казнена такса пет пута неплаћене, недовољно, непрописне или непрописно положене таксе.

2. Доплату редовне и казнене таксе плаћају солидарно издавалац и сопственик исправе.

3. За изрицање пресуде надлежне су све власти пред које таква исправа дође. Али ако подносилац исправе или лице у чијем се притежању ова исправа нашла, жели ову таксу без пресуде да положи, саставиће се о томе записник, који ће потписати и интересовано лице, и наплатити такса редовна, казнена и такса за пресуду из Т.Бр. 229 таксене тарифе. Редовна и казнена такса лепи се и ништи на исправи, а такса за осуду на записнику.

4. Све дотле док се ова такса не наплати, власти поднето писмено неће узимати у рад, нити ће га враћати сопственику.

5. Власници, пуномоћници и у опште преставници занатских, трговачких, индустријских и других радњи, који отпочну радњу пре него што их протоколишу код надлежне власти, казниће се поред плаћање редовне таксе и наплатом троструке таксе прописане за пријаву или протоколисање.

6. Овом казном казниће се и сва она лица која отпочну какав рад и занимање пре него што су овим законом прописану таксу платили.

7. Тако исто овом казном казниће се и сопственици радња и предузећа, који плаћају таксу повремено: годишње, полугодишње или др., ако отпочну или наставе радњу или предузеће, а одређену таксу нису платили.

8. Казна из претходне тачке не искључује кажњавање одговорног чиновника од 10 до 100 динара, ако повремену таксу не наплати за тридесет дана од дана почетка периода за који је таксу требало положити.

9. Приликом сваке наплате ове повремене таксе издавање се нова одобрења, допуштења и т. д., и такса на њима лепити и ништити.

10. Од повремених такса које се плаћају у напред за извесно време (пола или целу годину) не може се ништа вратити лицу, које их је платило, без обзира је ли или је, може бити, радњу обављало или право употребило за краће време.

11. Свештеници, лекари, хемичари и друга правна или физичка лица, која издају сведоцбе или уверења, или за државу наплаћују таксу, казниће се наплатом петоструке таксе поред редовне, коју

пропусте наплатити. Овако ће се казнити и кад наплаћену таксу прописно не прилепе и не пониште.

12. Кад год се на основу ког закона у народном циљу издају без наплате таксе какве исправе, писмена, сведоцбе, уверења и т. д. мора увек службено лице или лице из претходне тачке у њима означити, у ком је циљу и коме издана таква исправа, а ако је по тражењу које власти, по чијем и ком тражењу (датум и број акта) тако да се за други циљ не могу употребити. Не учини ли то казниће се и то лица из претходне тачке по претходној тачки, а државни и самоуправни органи и службена лица по тач. 13 под а овога члана.

13. Државни и самоуправни органи казниће се новчано у корист државне касе од 10 до 100 дин.:
а. ако не би вршили лепљење и поништавање таксених марака по упутствима и правилима за то прописаним;

б. ако при издавању исправа за које се не плаћа такса не поступе по претходној тачки;

в. ако државни органи не би у року писали за наплату таксе или у року не би извршили тражену наплату таксе по пресудама или решењима својим или појединих власти;

г. ако не би водили рачуна да се све оне таксе, које се повремено наплаћују као таксе за разне дозволе и права, наплате сваког почетног месеца оног периода који следује;

д. ако у опште буду немарљиви у вршењу привременога закона и прописаног правилника за извршење овог закона.

Државни органи у случају тач. в, г и д овога члана, одговорни су и за штету која ће се досуђивати држави истим решењем о казни.

14. При извиђању таксених кривица сем оних, које се казне по казеном закону, надлежне власти за извиђај вршиће саслушања приватних лица, која нису у месту, преко надлежних финансијских власти, а пред два присутника.

15. Када се каква таксена кривица приватнога лица појави код министарства саслушање ће се вршити преко надлежне финансијске власти.

16. Ако је таксену кривицу учинио чиновник саслушање његово извршиће се преко дотичнога надлештва у коме је са службом. Саслушање са актима враћа се такође непосредно надлештву које је саслушање захтевало.

17. Све таксе по кривицима из закона о таксама и пристојбама наплаћују се по извршности пресуде или решења.

18. Казне изречене по законима о пристојбама не могу се снижавати нити путем милости опраштати (члан 20 привременог закона).

19. Казне затвором могу се примењивати само код оних кривица које се казне и по општем кривичном закону и то на она лица, која лажне таксене марке или таксене хартије праве или протурају, као и она која знајући такве марке или хартије примају. И покушај се казни. Поред овога окривљени ће се осудити на педесетоструки износ вредности на коју гласи таква марка или хартија.

Г. ПРОПИСИ ЗА СРБИЈУ И ЦРНУ ГОРУ.

Члан 132.

Министар Финансија може тарифне ставове за таксе „код општинских власти“ из одељка „Л“ Т.Бр. 333—407 закона о таксама Краљевине Србије од 30 марта 1911 год. чија је важност протегнута

и на Црну Гору и за које је тарифом прописан износ таксе, одобравати од 1 јула 1921 године општинским судовима по варошима и варошицама на територији Србије и Црне Горе, у већем износу него што су законом предвиђени, као и одобравати завођење нових општинских такса. Ово одобрење даје Министар Финансија по претходној одлуци дотичног суда и одбора општинског.

Д. ПРОПИСИ ЗА ЦЕЛУ КРАЉЕВИНУ.

Члан 133.

1. Изузетно од постојећих прописа, сваки од кога власт неумесно наплати таксу или пристојбу или већу него што треба, или који погрешно израчуна и сам положи таксу, или пристојбу коју по закону није био дужан платити, може у року од (90) деведесет дана, рачунајући од дана када је такса наплаћена или погрешно положена, тражити повраћај таксе или пристојбе од Генералне Дирекције Посредних Пореза. Молбе за повраћај подносе се оној власти која је неумесну или већу таксу наплатила или где је погрешно такса положена. По истеку овога рока губи се право на тражење.

2. Повраћај више прилепљене и поништене таксе може тражити и чиновник који прими по извесном предмету новац па од овога више употреби за таксу но што треба, као и када у опште пре окончања предмета од добивеног новца наплати и прилепи и поништи таксу за коју се накнадно увиди неумесност наплате.

3. Власти које приме молбу за повраћај таксе или пристојбе, дужни су спровести је са својим извештајем, мишљењем и потребним актима Гене-

ралној Дирекцији Посредних Пореза на решење, сем случаја из тач. 27 и 44 члана 47 овога правилника.

4. Ове молбе не подлеже такси из Т.Бр. 1. Али ако се утврди да је молба потпуно неоправдана, наплатиће се накнадно такса како за молбу тако и за решење.

5. Чланови 63 и 64 закона о таксама Краљевине Србије који важе и за Црну Гору овим се мењају само у погледу рока за тражење повраћаја.

6. Рок из тач. 1 овога члана не важи у случајевима предвиђеним у тач. 3. члана 29 и тач. 27 и 44 члана 47 овога правилника.

7. За рачунање рокова о благовремености тражења важе прописи тач. 5 члана 134 овога правилника.

Члан 134.

1. Изузетно од прописа закона о таксама Краљевине Србије и појединих пристојбинских закона жалбе се изјављују и по закону о таксама Краљевине Србије и по законима о пристојбама свих покрајина у року 15 дана (сем у случају из тач. 19, 70 и 75 члана 47 овога правилника) од дана пријема или саопштења пресуде, одлуке или решења, и то: против пресуда, одлуке или решења првостепених власти Генералној Дирекцији Посредних Пореза, а против ове Државном Савету (сем у случају из тач. 21, 70 и 75 члана 47 овога правилника).

2. Док Државни Савет не буде проширио своје функције на целу Краљевину, те да може решавати по свима овим предметима, одлука Генералне Дирекције Посредних Пореза извршна је. Дан од кога ће се моћи Државном Савету жалити обзнаниће Министар Финансија преко „Службених Новина“.

3. Жалбе и по закону о таксама и по пристојбинским законима предају се власти односно надлештву, које је прву одлуку донело.

4. Прописи члана 61 закона о таксама остају и даље у важности за Србију и Црну Гору.

5. Пошто прописи о рачунању рокова, који важе у појединим покрајинама, остају и даље у важности, то ће се у појављеним случајевима рачунати благовременост овако:

а) ако се жалбе предају пошти у Србији и Црној Гори за надлежна надлештва у Србији и Црној Гори, као дан пријема жалбе сматраће се и то ако је жалба предата као обично писмо или препоручено на прост рецептис — дан пријема у надлештву, а ако је жалба предата пошти препоручено на повратни рецептис дан предаје пошти;

б) ако се жалбе предају пошти у Србији и Црној Гори за надлежна надлештва у осталим покрајинама или се шаљу из осталих покрајина у Србију и Црну Гору, као дан пријема жалбе сматраће се дан предаје пошти, без обзира да ли је предата као обично писмо или препоручено;

в) ако се жалбе предају пошти ма у којој покрајини за надлештва ма у којој покрајини, али се не упути надлежним путем, како је прописано у тач. 23 и 70 члана 47 овога правилника и тач. 3 овога члана, него се упути другој власти сматраће се као дан предаје жалбе онај дан кога буде примљена код надлежне власти, којој се имала упутити.

г) ако се жалбе предају лично дан предаје је и дан пријема.

6. Да би се могла оценити благовременост пријема извесног акта (било за повраћај или жалбе), мора се у сваком надлештву писменом наредбом

одредити један чиновник, чија ће дужност бити да ан свима овим актима својеручно ставља означања, у смислу тач. 5 овога члана, на који је начин предат односно примљен дотички акт; кога дана (словима); са колико таксе и јесу ли марке исправне, па то све и потписати. Шефови који не одреде чиновника за овај посао и чиновници, који овај посао немарљиво врше, казниће се по тач. 13 члана 113 овога правилника.

Члан 135.

Све одредбе закона и тарифе закона о таксама Краљевине Србије и закона о пристојбама осталих покрајина наше Краљевине, као и прописи правилника и упуштава, који су у противности са привременим законом о државној трошарини таксама и пристојбама и овом правилнику, као и закон о таксама и правилника за Црну Гору престају важити.

Члан 136.

Све државне власти и службена лица, код којих се полажу таксе у маркама, дужни су до краја марта 1922 године набавити зумбу за поништавање таксених марака. Овај рок може Министар Финансија изузетно продужити још за годину дана.

Члан 137.

Приликом позивања на поједине прописе овога правилника овај ће се правилник називати „Таксени и пристојбински правилник“.

Члан 138.

Овај правилник ступа на снагу од дана потписа и кад се обнародује у „Службеним Новинама“,

а обавезну силу добија, и то: за неизмењене одредбе законске од 1 августа 1921 године а за остале од 1 септембра 1921 године, сем случаја где је код појединих тарифних бројева другојаче наређено.

Бр. 10760

20. јула 1921. год.
у Београду.

Министар Финансија,
Д-р Коста Кумануди с. р.

